

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์วราภรณ์ ศิริสว่าง ประชานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์เกียรติคุณจำรูญ ยาสมุทร และอาจารย์ทรงยศ คำชัย กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอดจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายไพยนต์ คำใหญ่ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลแม่เหิยะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ นายสำราญ จันทร์อติสร นักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ และนางสาววันดี หน่อแก้ว ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ สำนักงานเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครุฑเรือน และสถานประกอบการ ตำบลท่าศาลา ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดจนเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะอาจารย์ประจำสาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์ ที่ได้ให้ความรู้ และประสบการณ์แก่ผู้วิจัย และขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ที่คอยให้กำลังใจมา ณ ที่นี้ ประโยชน์อันพึงได้จากการศึกษาในครั้งนี้ ขอมอบสำหรับผู้สนใจในการพัฒนาเพื่อเป็น ประโยชน์ของประเทศชาติต่อไป

บุญมี จิ๋ว

สารบัญ

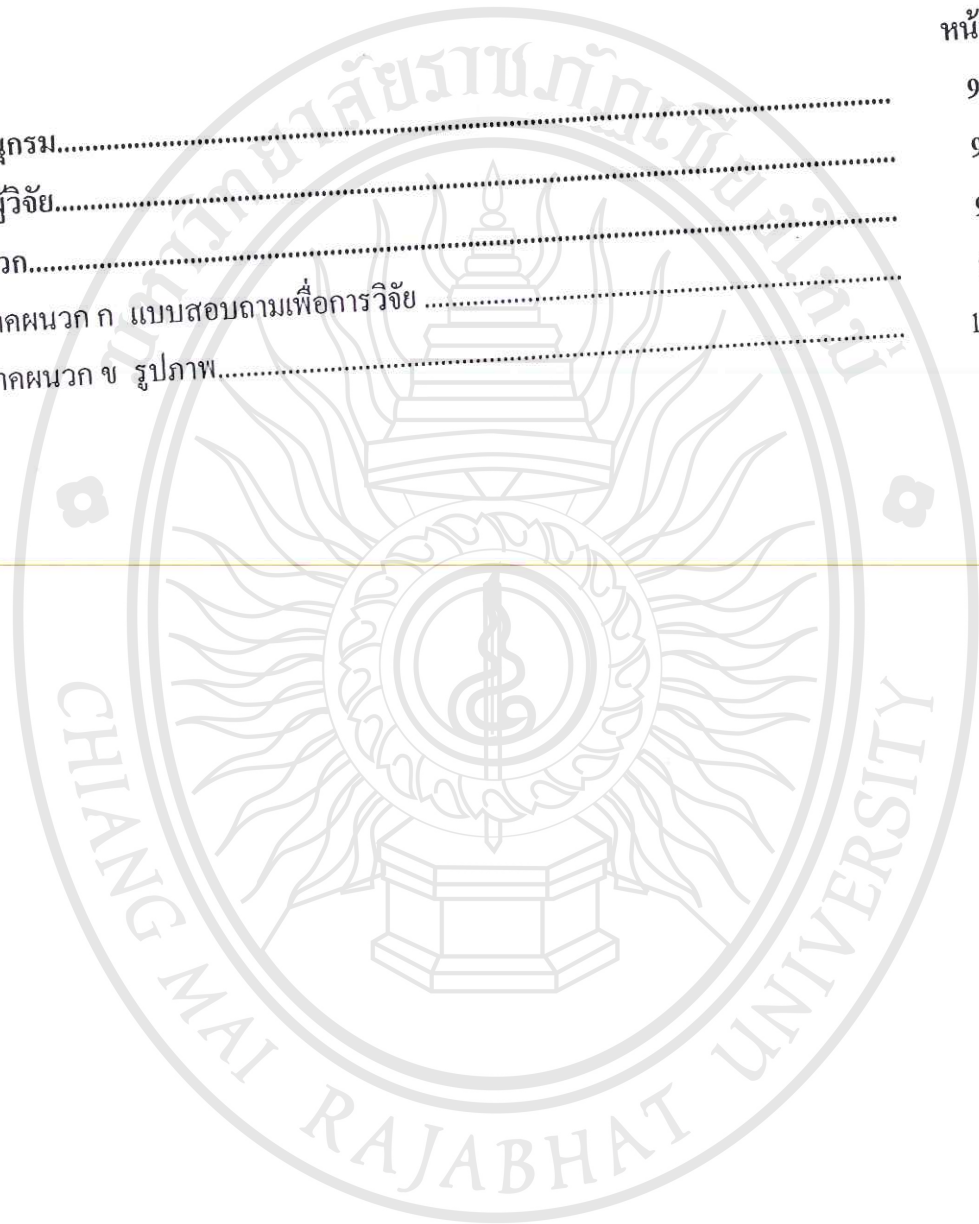
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญ.....	๑๐
สารบัญตาราง.....	
บทที่	1
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	13
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535.....	14
เทศบัญญัติตำบลท่าศาลาเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล และขยะมูลฝอย พ.ศ.2551.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ และการจัดการขยะมูลฝอย.....	22
ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน.....	24
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
รูปแบบการศึกษาวิจัย.....	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 32
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 33
	สถานที่ที่ใช้ในการวิจัยและรวบรวมข้อมูล..... 35
	ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษาวิจัย..... 35
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 36
	ข้อมูลทั่วไปของตำบลท่าศาลา..... 36
	ลักษณะการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา..... 38
	นโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา..... 38
	หน่วยงานภายในที่รับผิดชอบในการจัดการขยะมูลฝอย..... 39
	รูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอย..... 40
	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง..... 42
	ผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน..... 42
	เจ้าของสถานประกอบการ..... 47
	ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา..... 52
	ทัศนคติต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา..... 54
	ผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน..... 54
	เจ้าของสถานประกอบการ..... 63
	ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา..... 72
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 75
	สรุปผลการวิจัย..... 75
	อภิปรายผล..... 79
	ข้อเสนอแนะ..... 88

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	90
ประวัติผู้วิจัย.....	93
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	95
ภาคผนวก ข รูปภาพ.....	110

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 การสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน.....	31
3.2 การสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ.....	32
4.1 จำนวนครัวเรือน ประชากรในเขตพื้นที่ตำบลท่าศาลา.....	37
4.2 แผนการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา.....	40
4.3 องค์ประกอบของขยะมูลฝอยในตำบลท่าศาลา.....	41
4.4 จำนวน และค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน.....	42
4.5 จำนวน และค่าร้อยละ การจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน.....	44
4.6 จำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ.....	47
4.7 จำนวน และค่าร้อยละของการจัดการขยะมูลฝอย ของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบ.....	49
4.8 จำนวน และ ค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา.....	52
4.9 จำนวนและค่าร้อยละของความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน.....	54
4.10 จำนวน และค่าร้อยละของคะแนนความรู้ของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนจำแนกตามระดับความรู้.....	56
4.11 จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต จำแนกตามกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน.....	56
4.12 จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต จำแนกตามลักษณะความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน.....	59
4.13 จำนวน และค่าร้อยละของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนจำแนกตามความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอย.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 จำนวน และค่าร้อยละของความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอยของ กลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ.....	63
4.15 จำนวน และค่าร้อยละของคะแนนความรู้ของเจ้าของสถานประกอบการ จำแนกตามระดับความรู้.....	65
4.16 จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต จำแนกตามกิจกรรมการมีส่วนร่วม ในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของผู้ประกอบการ.....	65
4.17 จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต จำแนกตามลักษณะความพึงพอใจ ในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ.....	68
4.18 จำนวน และค่าร้อยละของเจ้าของสถานประกอบการจำแนกตาม ความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอย.....	70
4.19 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามความคิดเห็นต่อ การจัดการขยะมูลฝอย.....	72

ฉ

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1	
กรอบแนวคิดการวิจัยประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สำคัญ และมีการศึกษาค้นคว้ากันอย่างกว้างขวางทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นในชาติที่พัฒนาแล้ว หรือกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย ความเสื่อมโทรมของสังคม วัฒนธรรม การขาดความสมดุลในทางธรรมชาติ การเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรม การขยายตัวของเขตเมือง ความหนาแน่นของประชากร สิ่งเหล่านี้กลายเป็นปัญหาที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่ ทั้งนี้ผลกระทบสืบเนื่องจากที่มีความเกี่ยวพันกับความเป็นอยู่ของมนุษย์เรา ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิต สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และปัญหาอื่น ๆ และเป็นที่ยอมรับกันว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรง และอันตรายเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหามลพิษจากขยะมูลฝอย ในปัจจุบันปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยกำลังเป็นปัญหาของชาติ เกิดขึ้นจากหลาย ๆ ปัจจัย ซึ่งแต่ละองค์กร หน่วยงาน ทั้งภาครัฐ และเอกชน ได้ให้ความสำคัญ และตระหนักถึงปัญหาในการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะองค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ เป็นต้น

ตามที่รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ.2550 มาตรา 282 ภายใต้อำนาจมาตรา 1 รัฐจะต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น มาตรา 283 ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ย่อมมีสิทธิได้รับจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม ทั้งนี้จะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติไว้มิได้ และ มาตรา 284 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ การกำหนดอำนาจ และหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่าง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเอง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นเป็นสำคัญ เพื่อการพัฒนาการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องให้มีกฎหมายกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้ คือการกำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเอง (กรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม, 2550)

การที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ดังกล่าวจึงมีผลทำให้ต้องมีการถ่ายโอนภารกิจตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ รวมถึงอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำ และอาจจัดทำโดยเฉพาะที่ต้องทำ คือ การจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ภายในท้องถิ่นด้วยตนเอง เทศบาลเป็นองค์กรบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นที่มีโครงสร้างการบริหารงานที่เป็นอิสระ ภายใต้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ก่อตั้งโดยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการในท้องถิ่นของตนด้วยการเลือกตั้งตัวแทนซึ่งเป็นคนในท้องถิ่นมาเป็นผู้บริหาร และกำหนดนโยบาย ในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองให้เจริญก้าวหน้า ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์โดยมีการแบ่งเทศบาลออกเป็น 3 ระดับ คือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ซึ่งอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลตำบล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (ส่วนที่ 3 มาตรา 50 และมาตรา 51) ได้กำหนดหน้าที่ของเทศบาลไว้ว่า เทศบาลตำบล มีภารกิจ และอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำในเขตเทศบาล คือ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การจัดให้มี และบำรุงทางบก และทางน้ำ และการดูแลรักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล เป็นต้น จากบทบาทอำนาจหน้าที่ดังกล่าว เทศบาลตำบลอาจทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลได้หลายประการ อาทิเช่น การจัดให้มีน้ำสะอาด หรือประปา การดูแลรักษาความสะอาดถนนหนทางรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูล และอื่น ๆ ภายใต้บทบาทอำนาจหน้าที่ และภารกิจที่เทศบาลตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำ และอาจทำข้างต้นจัดได้ว่าเป็นบริการสาธารณะที่มีความจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่ดี และมีประสิทธิภาพ นอกจากพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 จะได้มีผลบังคับใช้แล้ว พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (มาตรา 7) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกเทศบัญญัติ หรือข้อบัญญัติเพื่อบังคับใช้ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น (หมวด 3 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 20) การจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นแต่เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีบริบท และปัจจัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Factor) แตกต่างกันไป จึงทำให้การจัดการ

บริการสาธารณะต้องใช้วิธีการ รูปแบบในการดำเนินการ และการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกันออกไป (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2550)

เทศบาลตำบลท่าศาลา เป็นราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบลท่าศาลาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2551 และสภาเทศบาลได้ตราเทศบัญญัติตำบลท่าศาลาเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย พ.ศ.2551 มีผลบังคับใช้ในพื้นที่ตำบลท่าศาลาซึ่งมี อาณาเขตครอบคลุม จำนวน 5 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านศรีบัวเงิน บ้านบวกรกหลวง บ้านคอนจั่นพัฒนา บ้านสันทราย-คอนจั่น และบ้านบวกรกหลวงพัฒนารวมทั้งหมด 2,623 หลังคาเรือน มีจำนวนประชากร จำนวน 5,223 คน (งานทะเบียนราษฎรสำนักงานเทศบาลตำบลท่าศาลา, 2552)

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา โดยเทศบาลจะดำเนินการจัดเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยจากครัวเรือน และสถานประกอบการ และจ้างเหมาให้บริษัทเอกชนนำไปกำจัดอีกต่อหนึ่ง แต่ยังไม่ได้ทำการประเมินประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอย (กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมสำนักงานเทศบาลตำบลท่าศาลา, 2551)

จากการจัดเก็บ และกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาล พบว่า ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มจำนวนมากขึ้นซึ่งเกิดจากการขยายตัวของเมือง ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ภาคอุตสาหกรรม มีจำนวนประชากรต่างด้าว และประชาชนจากที่อื่นมาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก จึงทำให้ปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น เมื่อมีบุคลากรเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บ รวบรวม มียานพาหนะขนย้ายขยะไม่เพียงพอ จึงเป็นสาเหตุทำให้การเก็บขยะล่าช้า ทำให้เกิดมีปริมาณขยะตกค้างเป็นจำนวนมาก เมื่อมีขยะตกค้าง ย่อมส่งผลให้เกิดกลิ่นเหม็น เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค แหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน และแมลงนำโรคต่าง ๆ เมื่อหน่วยงานจัดเก็บขนย้ายขยะมูลฝอยของเทศบาลขาดประสิทธิภาพ จึงเป็นเหตุให้ประชาชนนำขยะไปทิ้งในที่สาธารณะข้างถนน หรือที่รกร้างว่างเปล่า ทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่น่าดูน่าชม เกิดภาพอุจาดตาต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยว ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาถึงประสิทธิภาพของการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันว่า มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด และมีความเหมาะสมเพียงใดในสภาพการณ์ปัจจุบันนี้เพื่อจะเป็นแนวทางนำไปสู่การปรับปรุงการวางแผนแก้ไขเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง
เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล
ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อหาแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเสนอต่อผู้บริหารเทศบาลตำบล
ท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง
เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
 2. ขอบเขตด้านประชากร
 - 2.1 ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา บุคลากรกองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการจัดการขยะมูลฝอย เทศบาลตำบลท่าศาลา จำนวน 15 คน
 - 2.2 ผู้อยู่อาศัยในครัวเรือนที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 347 ครัวเรือน
 - 2.3 เจ้าของสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง
เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 182 แห่ง
 3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาถึงลักษณะการจัดการขยะมูลฝอย และประสิทธิภาพในการจัดการขยะมูล
ฝอย ของเทศบาลตำบลท่าศาลา โดยทำการศึกษาลักษณะทั่วไป การจัดการ การมีส่วนร่วม ความรู้
ความพึงพอใจ ความคิดเห็น ลักษณะทางด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหา และอุปสรรคของการจัดการขยะมูลฝอย
ของเทศบาล ตำบลท่าศาลา โดยมีรายละเอียดดังนี้

 - 3.1 ศึกษาถึงลักษณะการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา
 - 3.1.1 นโยบายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา
 - 3.1.2 หน่วยงานภายในที่รับผิดชอบการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
 - 3.1.2.1 จำนวนรถขนถ่ายขยะมูลฝอย

3.1.2.2 จำนวนบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

3.1.2.3 จำนวนเครื่องจักรที่ใช้ในการเก็บขยะมูลฝอย

3.1.2.4 อุปกรณ์ และเครื่องมือในการจัดเก็บ

3.1.2.5 งบประมาณการดำเนินงานในแต่ละปี

3.1.3 รูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

3.1.3.1 วิธีการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยของครัวเรือน และ

สถานประกอบการ

3.1.3.2 วิธีการจัดเก็บ และขนย้ายขยะของเทศบาลตำบลท่าศาลา

3.1.3.3 ปริมาณขยะในรอบวันหรือนานาำจัด (ชั่งน้ำหนัก)

3.1.3.4 ลักษณะองค์ประกอบของขยะมูลฝอย

3.1.3.5 วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

3.1.3.6 แผนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะมูลฝอย เช่น

โครงการ

3.1.3.7 การบังคับใช้กฎหมาย เช่น เทศบัญญัติการจัดการขยะมูลฝอย

3.2 ศึกษาข้อมูลลักษณะของครัวเรือน การจัดการขยะในครัวเรือน การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ความพึงพอใจ ลักษณะทางด้านสิ่งแวดล้อม ความคิดเห็นของครัวเรือนในการจัดการขยะมูลฝอย

3.3 ศึกษาข้อมูลลักษณะทั่วไปของสถานประกอบการ การจัดการขยะของสถานประกอบการ การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ความพึงพอใจ ลักษณะทางด้านสิ่งแวดล้อม ความคิดเห็นของสถานประกอบการในการจัดการขยะมูลฝอย

3.4 ศึกษาปัญหาอุปสรรค ของการบริหารจัดการมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการ หมายถึง กระบวนการ กิจกรรม หรือการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ให้ดำเนินไปในแนวทางที่จะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความพยายาม และร่วมมือของกลุ่มบุคคล

การมีส่วนร่วม คือ การที่บุคคล หรือคณะบุคคลเข้ามาช่วยเหลือสนับสนุน ทำประโยชน์ ในเรื่องต่าง ๆ หรือกิจกรรมต่าง ๆ อาจเป็นการมีส่วนร่วมทั้งในกระบวนการตัดสินใจ หรือ ในกระบวนการบริหาร

การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง การที่ประชาชนในเขตเทศบาล ตำบล ทำศาลา มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีจิตสำนึก ร่วมแก้ไขปัญหาอุปสรรค เสนอแนวคิด และปฏิบัติร่วมกัน ในการจัดการปัญหาขยะมูลฝอย ในเขตเทศบาล

ขยะ หรือขยะมูลฝอย (Refuse or Solid Waste) หมายถึง สิ่งปฏิกูลที่อยู่ในรูปของ ของแข็งซึ่งอาจจะมีน้ำ หรือความชื้นปะปนมาด้วย ซึ่งมีทั้งอินทรีย์สาร และอนินทรีย์สารบางชนิด ย่อยสลายได้โดยจุลินทรีย์ ในเวลาอันรวดเร็ว โดยเฉพาะเศษอาหาร เศษพืชผัก แต่บางชนิดก็ไม่อาจ ย่อยสลายได้เลย เช่น พลาสติก เศษแก้ว

การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง พฤติกรรมในการจัดการขยะรูปแบบต่าง ๆ ของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบล เช่น การลดการก่อขยะ ณ จุดกำเนิด การเก็บกัก การรวบรวม การขนส่ง การขนถ่าย การแปรสภาพ การกำจัดขยะมูลฝอย และบทบาทหน้าที่ในการจัดการปัญหา ขยะมูลฝอย

การจัดเก็บขยะมูลฝอย คือ ขั้นตอนของการเก็บรวบรวมจากแหล่งกำเนิด และขนส่ง ขยะมูลฝอย ไปยังสถานที่รวบรวม หรือสถานที่กำจัด

การกำจัดขยะมูลฝอย คือ การกำจัดขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำไป รีไซเคิลได้ หรือเป็นขยะที่มีพิษ วิธีการกำจัดได้โดยการ

1. การนำไปเผาด้วยเตาเผาขยะความร้อนสูง (Incineration)
2. การฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ (Sanitary Landfill)
3. การเทลงกองไว้บนพื้นดิน (Dumping on Land)

ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย คือ กระบวนการการบริหารจัดการขยะให้เกิด ประโยชน์สูงสุด ประหยัดระยะเวลา ทรัพยากร แรงงาน พลัง และถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ความพึงพอใจ คือ ความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางจิตใจ ความรู้สึก มีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการ หรือแรงจูงใจ

ทัศนคติ คือ ความรู้สึก และความคิดเห็น ที่บุคคล มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่จะยอมรับ หรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้ บุคคลพร้อมที่จะแสดง ปฏิกริยาตอบสนองด้วยพฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนคติต่อการจัดการขยะ มูลฝอยเทศบาลตำบลท่าศาลา ได้แก่ ระดับความรู้ ระดับการมีส่วนร่วม ระดับความพึงพอใจ และ ความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงลักษณะการบริหารจัดการ ประสิทธิภาพ ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
2. ได้ทราบถึงทัศนคติ ความร่วมมือ และความคิดเห็นของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อนำผลการวิจัยทั้งหมดเพื่อเสนอต่อผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา นำไปปรับปรุงแก้ไขการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง
เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้กำหนดแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ
2. แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
4. เทศบัญญัติตำบลท่าศาลาเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย พ.ศ.2551
5. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย
6. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ และการจัดการขยะมูลฝอย
7. ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน
8. แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

กุลชน ธนาพงศธร (2522 : 345-361) ได้จำแนกปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดนโยบายต้อง
พิจารณาคำนึงถึงอยู่เสมอในการกำหนดนโยบายสาธารณะออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ปัจจัยองค์ประกอบพื้นฐาน (Fundamental Factors)
2. ปัจจัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors)

ปัจจัยองค์ประกอบพื้นฐาน

ปัจจัยองค์ประกอบพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยใด ๆ ก็ตามที่ผู้กำหนดนโยบายทุกคนจำเป็นต้อง
พิจารณาคำนึงถึงอยู่เสมอในการกำหนดนโยบายทุกประเภท ทุกแบบ และทุกกาลเวลา ส่วน
ในประเทศหนึ่ง ๆ นั้น จะมีปัจจัยประเภทแรกนี้อย่างไรบ้าง ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของแต่ละประเทศ
โดยประเทศหนึ่งอาจจะมีมากกว่า หรือน้อยกว่าอีกประเทศหนึ่ง หรืออาจคล้ายคลึง หรือแตกต่างกับ

ประเทศหนึ่งได้ ในทำนองเดียวกันประเทศหนึ่งอาจจะมีปัจจัยประเภทนี้เพิ่มขึ้นหรือลดน้อยลง หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขแตกต่างจากเดิมก็ได้ เมื่อประเทศนั้น ๆ ได้เจริญขึ้น หรือเมื่อกาลเวลาได้เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น ปัจจัยองค์ประกอบพื้นฐาน จึงมีความสำคัญยิ่งต่อการกำหนดนโยบาย ไม่ยิ่งหย่อนกว่าปัจจัย ด้านอื่น ๆ ในทุกประเทศย่อมมีปัจจัยองค์ประกอบพื้นฐานในการกำหนดนโยบาย อยู่ในจำนวนหนึ่งเสมอ ซึ่งอาจคล้ายคลึง หรือแตกต่างกับในประเทศอื่น ๆ ได้แต่โดยทั่วไปแล้ว ทุกประเทศจะต้องมีปัจจัยองค์ประกอบพื้นฐานอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยเรื่องผลประโยชน์ของชาติ ซึ่งก็คือ สิ่งใดก็ตามที่รัฐในขณะนั้นยึดถือว่ามีความสำคัญต่อเอกราชความมั่นคง ความกินดีอยู่ดี และเกียรติภูมิของประเทศชาติ โดยผลประโยชน์ของชาติอาจจำแนกได้เป็นอย่างน้อย 2 ระดับ ตามความสำคัญ กล่าวคือ ระดับแรกคือ ผลประโยชน์ของชาติที่มีความสำคัญยิ่งยวด (Vital Interests) เช่น ความมั่นคงปลอดภัยของชาติ บุรณภาพทางดินแดน ความเจริญมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งผลประโยชน์ของชาติระดับนี้จำเป็นต้องมีนโยบายของรัฐและการกระทำต่าง ๆ เพื่อธำรงรักษาไว้อย่างสุดความสามารถ ระดับที่สองได้แก่ผลประโยชน์ของชาติที่มีความสำคัญในระดับรองลงมา (Secondary Interests) เช่น การรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชาติ การส่งเสริมกีฬาประจำชาติ เป็นต้น

2. ปัจจัยเรื่องวิธีการที่ใช้ในการกำหนดนโยบาย กล่าวคือ ในการกำหนดนโยบายนั้น ย่อมมีวิธีการ หรือกระบวนการในการกำหนดได้หลายประการแตกต่างกันไป และวิธีการที่แต่ละประเทศใช้อยู่ก็มักจะแตกต่างกันไปด้วย แล้วแต่ความพึงพอใจ และความต้องการของผู้กำหนดนโยบายในแต่ละประเทศ บางประเทศก็ใช้วิธีการที่สลับซับซ้อน ละเอียดลึกซึ่ง โดยได้พิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งจะเป็นผลทำให้นโยบายที่กำหนดขึ้นมานั้นมีความเหมาะสมถูกต้อง สมเหตุสมผล และสามารถนำไปปฏิบัติจนสำเร็จลุล่วงได้โดยง่ายสะดวก รวดเร็ว และประหยัด แต่บางประเทศอาจใช้วิธีการที่ง่าย ๆ ไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์ที่แน่นอน คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ แต่น้อย ผลก็คือจะได้นโยบายที่ไม่น่าเชื่อถือนัก หากแก่การนำไปปฏิบัติจนสำเร็จลุล่วง โดยเสี่ยงต่อความล้มเหลว ต้องสูญเสียเงินทอง สติปัญญาและเวลาโดยใช่เหตุ ดังนั้น วิธีการกำหนดนโยบายจึงมีความสำคัญต่อนโยบายของรัฐอย่างมาก เช่นเดียวกับปัจจัยอื่น ๆ

3. ปัจจัยเรื่องความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์เอื้ออำนวยต่อการกำหนดนโยบาย ซึ่งอาจจำแนกออกได้เป็น 3 ประการ คือ

- 3.1 ความรู้เรื่องข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรง และทางอ้อมต่อการที่จะกำหนดนโยบายประเภทนั้น ๆ และในการกำหนดนโยบายหนึ่ง ๆ ขึ้นมานั้นผู้กำหนดต้องรู้ หรือได้รับข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับนโยบายด้านนั้น ๆ อยู่ในระดับหนึ่งเสมอ มิฉะนั้นแล้ว การกำหนดนโยบายย่อมเกิดความผิดพลาดบกพร่อง และการนำเอานโยบาย

ที่ผิดพลาดบกพร่องไปปฏิบัติย่อมเกิดความล้มเหลว หรือก่อให้เกิดผลเสียต่อประเทศชาติมากกว่าที่จะเกิดผลดี

3.2 ความรู้เกี่ยวกับองค์กร และตัวบุคคล ที่จะทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายโดยผู้กำหนดนโยบายต้องมีความรู้ความเข้าใจว่า ประเทศนั้นเมืององค์กร และตัวบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายอยู่อย่างใดบ้าง มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์การอย่างไร และเมืององค์กร และตัวบุคคลที่เป็นผู้ช่วยเหลืออะไรบ้าง ซึ่งจำนวนองค์กร และตัวบุคคลที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในประเทศหนึ่ง ๆ นั้น ย่อมมีแตกต่างกันไปตามแต่รูปแบบการปกครอง หรือระบบการเมืองชนาของประเทศ และระดับความเจริญของแต่ละประเทศ

3.3 ความรู้ความสามารถของตัวบุคคลที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย ต้องมีความรู้ความสามารถ หรือมีคุณสมบัติในระดับหนึ่งเสมอ จึงจะสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยผู้ที่จะสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมนั้น ควรจะต้องมีคุณสมบัติ หรือความรู้ความเข้าใจอย่างน้อย 2 ประการ คือ ประการแรก ความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิธีการกำหนดนโยบาย และประการที่สอง ความรู้ความเข้าใจโดยทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายที่กำหนดขึ้น

4. ปัจจัยทางสังคม ถือว่าเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งในการกำหนดนโยบายโดยทั่ว ๆ ไป ไม่เฉพาะแต่นโยบายทางสังคมเท่านั้น ในระดับที่แตกต่างกันน้อยกว่ากัน ซึ่งจะนำเอาเฉพาะปัจจัยทางสังคมที่สำคัญมีกล่าวไว้เท่านั้น ดังนี้

4.1 วัฒนธรรม และค่านิยมของสังคม จะมีอิทธิพลในแง่ที่ว่า วัฒนธรรม และค่านิยมเป็นตัวกำหนดอย่างหนึ่งที่ทำให้มีการกำหนดนโยบายไปในแนวทางที่สังคมนั้น ๆ ได้เคยยึดถือปฏิบัติสืบต่อเนื่องกันมา การที่จะเปลี่ยนแปลงนโยบายให้แตกต่างไปจากของเดิม เท่ากับเป็นการขัดแย้งกับวัฒนธรรม และค่านิยมที่มีมาแต่ดั้งเดิมนั่นเอง

4.2 เขตชุมชนตัวเมือง ซึ่งเป็นแหล่งที่มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างมากมาย และหนาแน่น และ อีกนัยหนึ่งเป็นแหล่งรวมปัญหาทางสังคมต่าง ๆ มากมาย ดังนั้น การกำหนดนโยบายต่าง ๆ ผู้กำหนดนโยบายย่อมต้องคำนึงถึงลักษณะแตกต่าง เช่นนี้ด้วย

4.3 ภาวะการว่างงาน ซึ่งจะเป็นสาเหตุก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ตามมาอีกอย่างมากมายจากปัจจัยประเภทต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัจจัยทุกประเภทอาจจะมีต่อการกำหนดนโยบายของรัฐอยู่ด้วยกันทั้งสิ้น นโยบายหนึ่ง ๆ ที่กำหนดขึ้นมานั้น จะเป็นนโยบายที่ดี ที่ถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงได้ นอกจากจะต้องขึ้นอยู่กับการรู้ความสามารถของตัวบุคคลที่เป็นผู้กำหนดนโยบายแล้ว ย่อมขึ้นอยู่กับการมีความถูกต้องของปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาใช้เป็นเครื่องพิจารณากำหนดนโยบายนั้น ๆ ดังนั้น ไม่ว่าผู้กำหนดนโยบายจะเป็นคน

เฉลี่ยมวลลาตมีสติปัญญาดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ดี และมีความหวังดีต่อประเทศชาติเพียงใดก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้กำหนดนโยบายทุกคนจะขาดเสียมิได้ในการดำเนินการกำหนดนโยบายของรัฐ คือปัจจัยต่าง ๆ ที่จะใช้ในการกำหนดนโยบายดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั่นเอง

ปัจจัยสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่สังคมนั้น ๆ มีอยู่ ซึ่งผู้กำหนดนโยบายของรัฐจำเป็นต้องพิจารณาคำนี้ถึงเช่นเดียวกับปัจจัยพื้นฐานข้างต้นแต่เดิมมานั้น ผู้กำหนดนโยบายมีความสนใจเพียงเล็กน้อย หรือแทบไม่สนใจพิจารณาถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมเลย แต่ต่อมาได้มีเสียงเรียกร้องให้ผู้กำหนดนโยบายของรัฐหันมาให้ความสนใจ และเล็งเห็นถึงประโยชน์ของปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีต่อการกำหนดนโยบายของรัฐด้วย การจำแนกปัจจัยสิ่งแวดล้อมของนโยบายออกเป็น 4 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ และประวัติศาสตร์ อย่างเช่นสถานที่ตั้ง อาณาเขต หรือพื้นที่ ภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศ ตลอดจนสภาพทางภูมิรัฐศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของประเทศนั้น ๆ อยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายในด้านใดก็ตาม
2. ปัจจัยทางการเมือง ได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นภายในขอบเขตระบบการเมือง โดยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล และมีส่วนผลักดันต่อการกำหนดรูปแบบ และผลของการกำหนดอยู่เป็นอย่างมาก ซึ่งอาจจำแนกได้เป็น 5 ประเภท คือ มติมหาชน (Public Opinion) ทศณะของผู้นำ (Elite Attitudes) อิทธิพลทางการเมือง (Party Influence) กลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ (Interest Groups) และระบบราชการ (Bureaucracy) นอกจากนั้นยังมีการเสนอว่ามี วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เพิ่มขึ้นอีกด้วย
3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ถือว่าเป็นตัวกำหนดอย่างหนึ่งของนโยบายโดยทั่ว ๆ ไปไม่เฉพาะแต่นโยบายทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่เป็นเรื่องยากมากที่จะนำเอาปัจจัยทางเศรษฐกิจทุกประเภททุกประการมาอธิบายได้อย่างครบถ้วน ด้วยเหตุนี้จึงจะกล่าวเฉพาะปัจจัยที่สำคัญดังนี้
 - 3.1 ระดับของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ
 - 3.2 ระดับของทรัพยากรทางเศรษฐกิจทั้งหมด และระดับของการกระจายทรัพยากรเหล่านี้ในระหว่างกลุ่มรายได้ต่างๆ
 - 3.3 สถานะทางเศรษฐกิจ

แนวคิดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับภารกิจด้านการจัดการขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ไว้ ดังนี้

ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ และหน้าที่ดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ (วิรัช แสนจันทร์ และคณะ, 2552)

1. การจัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่

2. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

3. การเข้าไปมีส่วนร่วม ในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่อยู่

นอกพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่มีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่

4. มีส่วนร่วมในการพิจารณา เพื่อริเริ่มโครงการ หรือกิจกรรมนอกเขตพื้นที่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่

พระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 50 “ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ซึ่งต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

2. ให้มี และบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ

3. รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย

และสิ่งปฏิกูล

4. ป้องกัน และระงับโรคติดต่อ

5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

6. ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม

7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ

8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9. หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหรือกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ ของ

เทศบาล

พระราชบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. คู้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (มาตรา 67 (7))

2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (มาตรา 67(2))
3. การจัดการสิ่งแวดล้อม และมลพิษต่างๆ (มาตรา 17 (12))

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 บัญญัติไว้ในหมวด 3 การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย มาตรา 18 การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2550 : 116-118)

ในกรณีที่มิได้เหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยตามมาตรา 19 ก็ได้

มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 20 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้

1. ห้ามการถ่ายเท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่ หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย นอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้
2. กำหนดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่ หรือทางสาธารณะ และสถานที่เอกชน
3. กำหนดวิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย หรือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพ หรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ
4. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นในการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
5. กำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 19 ปฏิบัติ ตลอดจนกำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูงตามลักษณะการให้บริการที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 19 จะเรียกเก็บได้
6. กำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

เทศบัญญัติตำบลท่าศาลาเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล และขยะมูลฝอย พ.ศ.2551

เทศบาลตำบลท่าศาลาได้ตราเทศบัญญัติตำบลท่าศาลา เรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ.2551 (สำนักงานเทศบาลตำบลท่าศาลา, 2551) ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 โดยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บขยะ และสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย การห้ามถ่ายเท ทิ้ง หรือทำให้ มีขึ้นในที่ หรือทางสาธารณะ ซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย กำหนดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยตามที่ หรือทางสาธารณะ และสถานที่เอกชน หรือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพ หรือลักษณะการใช้ อาคาร หรือสถานที่นั้น ๆ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย ปฏิบัติ และการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบในการจัดเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

ความหมายของขยะมูลฝอยตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2525 (ราชบัณฑิตสถาน, 2530) ให้คำจำกัดความของคำว่า “มูลฝอย” หมายถึง เศษสิ่งของที่ทิ้งแล้ว หยากเยื่อ และคำว่า “ขยะ” หยากเยื่อ มูลฝอย

จะเห็นว่าตามพจนานุกรมให้ความหมายคำสองคำนี้แทนกันได้ในทางวิชาการ “ขยะมูลฝอย” หมายถึง บรรดาสิ่งของที่ไม่ต้องการใช้แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นของแข็ง จะนำเปื้อยได้หรือไม่ก็ตาม รวมถึง เศษซากสัตว์ มูลสัตว์ ฝุ่นละออง และเศษวัตถุที่ทิ้งแล้วจากบ้านเรือน ที่พักอาศัย สถานที่ต่าง ๆ รวมถึงสถานที่สาธารณะ ตลาดและโรงงานอุตสาหกรรม ยกเว้น อูจจาระ ปัสสาวะ ของมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งปฏิกูลที่ต้องการเก็บ และกำจัดที่แตกต่างออกไปขยะ หรือขยะมูลฝอย หมายถึง สิ่งปฏิกูลที่อยู่ในรูปของของแข็ง ซึ่งอาจจะมึนน้ำ หรือความชื้นปะปนมาด้วยจำนวนหนึ่ง ขยะที่เกิดจากอาคารที่พักอาศัย สถานที่ทำการ โรงงานอุตสาหกรรม หรือตลาด ก็ตามจะมีปริมาณ และลักษณะแตกต่างกันออกไป ถ้าขยะไม่มีการเก็บ และกำจัดอย่างถูกต้อง และเหมาะสมก็จะทำให้เกิดปัญหาได้

พัฒนา มูลพฤษย์ (2539: 26) ได้แบ่งประเภทของขยะมูลฝอยตามลักษณะทางกายภาพได้

12 ประเภทดังนี้

1. ขยะสด หรือขยะมูลฝอยที่เน่าเปื่อยได้ง่าย (Garbage) เช่น เศษเนื้อ เศษผัก และเศษอาหาร เป็นต้น
 2. ขยะแห้ง หรือขยะมูลฝอยที่เน่าเปื่อยยาก (Rufuse) เช่น เศษกระดาษ เศษผ้า เศษไม้ กิ่งไม้ แก้ว ยาง กระเบื้อง เศษโลหะต่าง ๆ เป็นต้น
 3. จี้เถ้า (Ashes) เป็นขยะมูลฝอยที่เกิดจากสิ่งที่เหลือของการเผาไหม้ เช่น เถ้าที่เกิดจากเตาไฟที่ใช้ในการปรุงอาหาร
 4. ขยะมูลฝอยจากถนน (Street sweeping) เช่น เศษสิ่งของต่าง ๆ ที่กวาดจากถนน ตรอก ซอย และที่อื่นๆ
 5. ซากยานพาหนะ (Abandoned vehicles) ได้แก่ ยานพาหนะทุกชนิดที่หมดสภาพการใช้งาน หรือใช้งานไม่ได้แล้ว รวมตลอดทั้งชิ้นส่วนประกอบของยานพาหนะด้วย เช่นยาง ล้อ แบตเตอรี่
 6. มูลฝอยจากโรงงานอุตสาหกรรม (Industrial waste) ได้แก่ เศษวัสดุที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบไม่หมด หรือใช้การไม่ได้แล้ว
 7. ขยะมูลฝอยจากการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง (Construction waste) ได้แก่ เศษวัสดุ ก่อสร้าง เช่น เศษไม้ เศษปูน และอิฐหัก หรือเศษที่เกิดจากการรื้อถอนต่างๆ
 8. กากตะกอนของน้ำโสโครก (Sewage Treatment Residues) ที่เกิดจากกระบวนการบำบัดน้ำเสีย
 9. ซากสัตว์ (Dead Animals) ได้แก่ สัตว์ที่ตายแล้วทุกชนิด ขยะมูลฝอยชนิดนี้ จะเน่าเปื่อยเร็ว และมีกลิ่นเหม็น
 10. ขยะจากการกสิกรรม (Agricultural Wastes) ได้แก่ กิ่งไม้ หญ้า ฟางข้าว
 11. มูลฝอยขนาดใหญ่ (Bulky Wastes) เช่น เตาไร้ด ตัวเย็น โทรทัศน์หรือเครื่องใช้อื่น ๆ ที่ไม่สามารถนำมาให้ประโยชน์เช่นเดิมได้
 12. มูลฝอยอันตราย (Hazardous Wastes) ได้แก่ ขยะที่มีอันตราย สารเคมี เชื้อโรค หรือเอกสารลับ กากตะกอนของน้ำโสโครก (Sewage Treatment Residues)
- นอกจากนี้แล้วปริมาณขยะมูลฝอย จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้
1. ลักษณะของภูมิอากาศและภูมิประเทศ
 2. ฤดูกาล
 3. ความถี่ของการเก็บขยะ
 4. ลักษณะของประชากร
 5. การใช้ประโยชน์วัสดุเหลือทิ้งในขยะมูลฝอย

6. กฎหมาย และข้อบังคับ
7. ความร่วมมือของประชาชน
8. หลักการพิจารณาวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย
9. ลักษณะ และปริมาณของขยะมูลฝอย
10. สถานที่การเลือกวิธีการกำจัดขยะมูลฝอย ควรจะเลือกให้เหมาะสมกับ สถานที่ที่อยู่อาศัย เช่น การเผาหรือการฝังกลบ

อาศัย เช่น การเผาหรือการฝังกลบ

11. ค่าใช้จ่ายในการลงทุน ได้แก่ ทุนในการซื้ออุปกรณ์ และเนื้อที่
12. ค่าใช้จ่ายในกระบวนการกำจัด
13. การนำผลผลิตจากการกำจัดขยะมูลฝอยไปใช้ประโยชน์
14. ผลกระทบของการกำจัดขยะต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัย
15. การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

ถ้าตัด ขวัญ (2531 : 11-12) ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมจากขยะเกิดขึ้นเนื่องจากขยะมีจำนวนมาก แต่ไม่สามารถเก็บขน และกำจัดขยะมูลฝอยได้อย่างหมดจด หรือไม่สามารถจัดการได้อย่างถูกต้องลักษณะ ดังนั้นขยะมูลฝอย จึงเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมหลายด้านตามมา คือ

1. อากาศเสีย (Air Pollution) เกิดจากการเผาขยะมูลฝอยกลางแจ้ง ก่อให้เกิดควัน และสารพิษทางอากาศ ทำให้คุณภาพอากาศเสื่อมลง
2. น้ำเสีย (Water Pollution) เกิดจากการกองขยะมูลฝอยลงบนดิน เมื่อฝนตกลงมาบนกองขยะมูลฝอย จะเกิดน้ำเสีย มีความสกปรก ซึ่งจะไหลลงสู่แหล่งน้ำทำให้เกิดมลพิษของแหล่งน้ำ
3. แหล่งเพาะพันธุ์ (Breeding Places) เกิดจากการกองขยะมูลฝอย บนพื้นเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของหนู และแมลงวัน ฯลฯ ซึ่งเป็นพาหะนำโรคติดต่อทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน
4. เหตุรำคาญ และความไม่น่าดู (Nuisance and Esthetics) เกิดจากการเก็บขยะมูลฝอยไม่หมด รวมทั้งการกองบนพื้น ซึ่งจะส่งกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชน และเกิดภาพไม่สวยงามไม่เป็นสุนทรียภาพนอกจากปัญหาสิ่งแวดล้อมข้างต้นแล้ว จำนวนขยะมูลฝอยยังเป็นตัวการสำคัญที่สร้างปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของหน่วยงานที่รับผิดชอบซึ่งจะต้องเพิ่มบุคลากร เพิ่มงบประมาณ อุปกรณ์ ในการจัดการขยะมูลฝอย รวมทั้งการให้ความรู้ทางวิชาการ และเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่และประชาชน เพิ่มมากขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอยขยะต่าง ๆ ที่เราทิ้งในแต่ละวันได้มาจากทรัพยากรธรรมชาติซึ่งต้องใช้พลังงานในการผลิตขึ้นมาเป็นสิ่งของทั้งสิ้น เช่น กระดาษได้มาจากไม้ แก้วได้มาจากทราย กระจกอลูมิเนียม หรือเหล็กได้จากแร่ธาตุธรรมชาติเป็นต้น

ทรัพยากรเหล่านี้ย่อมมีวันหมดไป แล้วเราจะช่วยกันลดปริมาณขยะ ซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ การกำจัด การนำไปใช้อีก และการแปรสภาพขยะให้เกิดการประหยัดทรัพยากรธรรมชาติ และป้องกันไม่ให้ขยะล้นโลกได้หรือไม่ เราจะมีวิธีการจัดการกับขยะที่เพิ่มขึ้นทุกวันนี้ได้โดยการใช้หลักการ 5 R ซึ่งได้แก่ Reduce Repair Reject Reuse และ Recycle จากปริมาณขยะทั้งหมดที่เพิ่มขึ้นทุกวัน เกือบครึ่งหนึ่งจะเป็นขยะที่เป็นประเภทขยะสดได้แก่ เศษพืช ผัก อาหาร ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะมาจากบ้านเรือน การเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการร่วมกัน โดยเราสามารถที่จะทำให้เกิดขยะน้อยที่สุด และกำจัดขยะเหล่านี้ได้โดยวิธีการ 5 R โดย 2 R แรกเริ่มจากการจัดการก่อนที่จะทำให้เกิดขยะและ 3 R ที่เหลือ จะเป็นการจัดการเมื่อเกิดขยะได้แก่

Reduce เป็นการลดปริมาณขยะที่แหล่งกำเนิด เพื่อให้คงเหลือขยะน้อยที่สุด เช่น ซื้อผลิตภัณฑ์ที่ทำเป็นเท่านั้น วางแผนในการซื้อไม่ซื้อพราห์หรือเกินความจำเป็น ซื้อผลิตภัณฑ์ที่บรรจุในหีบห่อที่ทำจากวัสดุซึ่งผ่านกระบวนการรีไซเคิล โดยจะสังเกตได้จากเครื่องหมาย ชื่อสินค้าที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม

Repair เป็นการซ่อมแซมสิ่งของต่าง ๆ ที่เสียแต่สามารถนำมาใช้ต่อได้หากมีการซ่อมแซมแทนที่จะทิ้งเป็นขยะ อาจจะเริ่มจากการพิจารณาสินค้าตั้งแต่การเลือกซื้อ โดยเลือกสินค้าที่มีคุณภาพดี ใช้ได้นาน และสามารถซ่อมแซมได้หากเกิดการเสียหาย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อีก ทำให้ไม่สิ้นเปลืองเงินเพื่อซื้อของใหม่ และยังคงปริมาณขยะลงได้ส่วนหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการช่วยลดปริมาณขยะโดยรวมลงได้ อีกทั้งยังเป็นการช่วยประหยัดทรัพยากรธรรมชาติและพลังงาน ส่งผลให้มลพิษที่จะเกิดจากขยะลดลงอีกด้วย

Reuse เป็นการนำขยะกลับไปใช้ใหม่ การใช้ผลิตภัณฑ์ซ้ำแล้วซ้ำอีกตามรูปแบบที่เป็นต้นกำเนิดของมัน ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ต้องการของครอบครัวหนึ่งอาจเป็นสิ่งที่ต้องการของอีกครอบครัวหนึ่งก็ได้ การนำกลับไปใช้ใหม่ไม่จำเป็นต้องหมายถึงว่าสินค้าต้องถูกนำไปใช้ซ้ำโดยเจ้าของเดิมเช่น ใช้ถุงผ้าสำหรับใส่ของแทนถุงพลาสติก หรือถุงกระดาษ ใช้กระดาษสองหน้า ใช้ผ้าเช็ดทำความสะอาดสะอาดแทนกระดาษทิชชู นำกระป๋องหรือกล่องที่เคยโยนทิ้งบ่อย ๆ มาดัดแปลงทำเป็นที่ใส่ของ กระจุกระจุก

Recycle เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่โดยเข้ากระบวนการผลิตใหม่ ให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ใกล้เคียงของเดิม หรือของใหม่ที่สามารถนำมาใช้ได้ อีก เช่น ถุงพลาสติกใช้แล้วเอาไป Recycle เป็นพรมปูพื้น กระดาษใช้แล้วหรือกระดาษหนังสือพิมพ์เอาไป Recycle เป็นกระดาษชำระ เป็นต้น Reject เป็นการกำจัดขยะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำไปรีไซเคิลได้ หรือเป็นขยะที่มีพิษ วิธีการกำจัดได้โดยการ

1. การนำไปเผาด้วยเตาเผาขยะ (Incineration)
2. การฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ (Sanitary Landfill)
3. การเทลงกองไว้บนพื้นดิน (Dumping on Land)

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติในการจัดการ และบริหารแนวใหม่ที่กระจายอำนาจการจัดการท้องถิ่นลงไปในระดับบ้านต่าง ๆ ให้เป็นผู้จัดการสิ่งแวดล้อม และชุมชนด้วยตัวเอง ฝ่ายบริหารเป็นเพียงแต่อำนวยความสะดวกและประสานงานเพื่อให้เกิดการทำงานในเบื้องต้นเท่านั้น จากนั้นก็บริหารจัดการสนับสนุนให้เกิดการทำงานของชาวบ้านในระดับบ้านกันเอง รวมทั้งการช่วยประสานให้แต่ละระดับบ้านมาเป็นเครือข่ายการจัดการชุมชน ตามแบบที่ชุมชนเห็นว่าจะมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากกว่านี้ก็ได้ ดังนั้น การจัดการของท้องถิ่นจึงต้องมีขนาดเล็กลง แต่มีประสิทธิภาพในด้านข้อมูลพื้นฐาน การบริหารจัดการ การประสานงานเครือข่าย การอำนวยความสะดวก การให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ และที่สำคัญ “จะไม่เป็นหน่วยงานปฏิบัติการอีกต่อไป” งานใดที่เป็นของส่วนกลางจะมอบหมายให้เอกชนเข้ามาลงทุนดำเนินการ และให้องค์กรประชาชนในท้องถิ่นควบคุม และติดตามดำเนินงานกันเองบทบาทการบริหารงานส่วนท้องถิ่นภายใต้การกระจายอำนาจ (Decentralization) (ตระกูล มีชัย, 2538) ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือของรัฐในการบริหารงานให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ จึงถือได้ว่าการเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรภาครัฐ ด้วยการเปิดโอกาสให้หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ได้มีส่วนตัดสินใจในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง 2 รูปแบบ คือ การกระจายอำนาจทางการบริหาร และการกระจายอำนาจทางการเมืองการปกครอง อันเป็นการโอนอำนาจการตัดสินใจ และการดำเนินงานต่าง ๆ ไปสู่ท้องถิ่น

ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศูนย์วิจัย และฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2552 : 25-37) เขียนไว้ว่า พื้นที่สำหรับการกำจัดขยะได้กลายมาเป็นปัญหาในหลายพื้นที่ของประเทศไทย ชุมชนเริ่มใส่ใจกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น การกำจัดขยะอันตรายที่อาจเกิดขึ้นที่ส่งผลกระทบต่อน้ำใต้ดิน และมลภาวะทางอากาศ หลายพื้นที่ที่ไม่สามารถหาที่ดินเหมาะสมสำหรับก่อสร้างบ่อฝังกลบขยะแห่งใหม่ ปัญหาขยะมูลฝอยได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในรอบสิบปีที่ผ่านมา เป็นผลจากการเพิ่มของประชากร และทัศนคติของผู้คนที่รักความสะดวกสบายจนกลายมาเป็นสิ่งสำคัญของวิถีชีวิตไปแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในการดำเนินงานของเทศบาลได้แก่

1. การจัดการขยะมูลฝอยอย่างไม่ถูกต้องในระหว่างการเก็บขน ขนถ่าย หรือการกำจัดขยะ เป็นผลทำให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน
2. ปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นทุกปี ก่อให้เกิดปัญหาแก่เทศบาลในด้านการบริหาร และงบประมาณ
3. องค์ประกอบ และลักษณะของขยะทำให้ยากต่อการจัดการอย่างถูกต้อง และเป็นต้นเหตุทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ณ สถานกำจัดขยะมูลฝอย
4. กรอบกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอที่จะบังคับใช้ให้มีการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่ยังไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน เช่น การจัดการบ่อฝังกลบฯ และการปนเปื้อนที่อาจเกิดขึ้น ถึงแม้จะมีมาตรฐานกำหนด แต่รัฐบาลกลางยังขาดเครื่องมือควบคุมและบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงขาดแคลนบุคลากรที่จะมาทำหน้าที่ดังกล่าว การกำหนดคุณสมบัติของพนักงานสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในงานการจัดการขยะมูลฝอยแบบใหม่ที่ทันสมัยเป็นเรื่องจำเป็น ซึ่งเทศบาลยังขาดความพร้อม เครื่องมือ และความรู้สำหรับการวางแผนระยะยาวเป็นสิ่งสำคัญ ความสามารถด้านการจัดการตามที่พบเห็นได้ในธุรกิจภาคเอกชน เช่น การจัดการด้านบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ หรือความสนใจในเรื่องต้นทุนแทบไม่ปรากฏในระบบงานของเทศบาล ความรู้ทางเทคนิคในการจัดการขยะมูลฝอยมีน้อย หรือไม่มีเลย ไม่สามารถที่จะพัฒนาหรือประเมินทางเลือกเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดการบ่อฝังกลบ ขยะฯ แบบถูกหลักสุขาภิบาลหรือวิธีที่สะดวกในการบำบัดขยะที่พนักงานยังขาดคุณสมบัติ และประสบการณ์
5. ในประเทศอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ การให้บริการสาธารณะ เช่นการจัดการขยะมูลฝอยจะไม่ได้รับการอุดหนุนอีกต่อไปจากรัฐบาล โดยจะทำการเก็บค่าธรรมเนียมให้ครอบคลุมกับต้นทุนทั้งหมดแทนหลักการนี้เมื่อนำมาใช้กับประเทศไทยการชำระค่าน้ำ ค่าไฟ หรือค่าโทรศัพท์ยังไม่พบว่ามีปัญหาแต่อย่างใด แต่ในการจัดการขยะมูลฝอยยังไม่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปนัก หลักการที่มีผู้ก่อให้เกิดขยะ และส่งผลเสีย ต่อสิ่งแวดล้อม หรือเป็นที่รู้จักกันดี คือ “หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” (Polluter Pays Principal) ผู้ก่อให้เกิดขยะมูลฝอยควรจะชำระเต็มตามต้นทุนที่เกิดขึ้นในการเก็บรวบรวม และกำจัดขยะมูลฝอยแบบเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ค่าธรรมเนียมจะชำระตามปริมาณขยะที่เกิดขึ้นจริง นอกจากนั้น อาจเก็บค่าธรรมเนียมให้มีอัตราต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดของขยะมูลฝอยการคิดค่าธรรมเนียมควรจะคำนวณให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้จ่ายไปในงานจัดการขยะมูลฝอย ทั้งค่าดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นการเก็บรวบรวม ขนส่ง การบำบัด การสร้างความสะดวก การเก็บค่าธรรมเนียม ค่าโสหุ้ยต่าง ๆ รวมถึงควรจะครอบคลุมการลงทุนที่สำคัญทั้งหมดและสำนักงานโยธาฯ และแผนสิ่งแวดล้อม (2537) อธิบายปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ซึ่งเทศบาลทั่วไปจะต้องเผชิญหน้ากับปัญหา หลักดังนี้

5.1 ชีตความสามารถในการเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลมีจำกัดไม่เพียงพอกับปริมาณมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นในแต่ละวัน จึงมีมูลฝอยที่ตกค้างมาก และการกระจายอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชนเป็นอย่างมาก ทั้งกลิ่นเหม็น ความสกปรกกรูกรัง พาหะนำเชื้อโรคที่ปะปน และสารพิษที่ปนเปื้อน

5.2 วิธีการกำจัดมูลฝอยยังใช้วิธีดั้งเดิม คือกองบนพื้นดิน และโลกบเป็นครั้งคราว หรือทิ้งไว้กลางแจ้งแล้วจึงเผา ซึ่งไม่ถูกสุขลักษณะ และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชนนำไปสู่การต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่ และบริเวณใกล้เคียง

5.3 ขาดแคลนสถานที่กำจัดมูลฝอย เกือบทุกเทศบาลที่ต้องประสบกับปัญหานี้ เพราะพื้นที่ดินมีราคาสูงขึ้นมาก จนเทศบาลไม่มีกำลังทุนทรัพย์เพียงพอที่จะซื้อได้

5.4 บุคลากรระดับผู้ปฏิบัติขาดความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ และจิตสำนึกในการเก็บขนเคลื่อนย้าย และการกำจัดมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะ และมีประสิทธิภาพ

5.5 เครื่องจักร หรือยานพาหนะในการกำจัดขยะมูลฝอยมีน้อย ทำให้ยากในการซ่อมบำรุงรักษา และบุคลากรที่ชำนาญการใช้เครื่องจักรกลต่าง ๆ มีอยู่อย่างจำกัด

5.6 รายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมมีน้อย เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมอยู่ในขั้นต่ำ ไม่ได้มีการปรับปรุง

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ และการจัดการขยะมูลฝอย

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย ชิวฮาร์ทได้คิดวงจรเกี่ยวกับการบริหารจัดการไว้เรียกว่าวงจร เดมิง (Deming Circle) หรือเรียกว่า PDCA ซึ่งย่อมาจาก Plan-Do-Check-Action หรือเรียกได้อีกชื่อว่า วงจรชิวฮาร์ท (Shewhart Circle) เพราะชิวฮาร์ทเป็นผู้คิด และเป็นคนเผยแพร่ให้คนรู้จักกันจนแพร่หลาย วิกิบุรย์ สิมะโชคดี (อ้างใน เกริกศักดิ์ คนชม, 2550 : 23-24) การบริหารจัดการโดยทั่วไปนั้น มักนำเอาแนวคิด PDCA หรือการ หมุนวัฏจักรเดมิง ซึ่งก็คือการดำเนินกิจกรรมให้หมุนเวียนให้ครบ 4 ขั้นตอนดังนี้ วิเคราะห์ข้อผิดพลาด (อ้างใน เกริกศักดิ์ คนชม, 2550 : 23-24)

1. จัดทำ และการวางแผน (Plan)

1.1 ทำความเข้าใจกับวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน แล้วกำหนดหัวข้อควบคุม (Control Items) ซึ่งตามปกติได้แก่ Q-C-D-S-M-E- (Quality, Delivery, Safety, Morale, Environment)

1.2 กำหนดค่าเป้าหมายที่ต้องบรรลุให้แก่หัวข้อควบคุมแต่ละข้อ

1.3 กำหนดวิธีดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย

2. ปฏิบัติตามแผน (Do)

- 2.1 หาความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ด้วยการฝึกอบรม หรือศึกษาด้วยตนเอง
- 2.2 ดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดไว้
- 2.3 เก็บรวบรวมบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และผลลัพธ์ของหัวหน้าควบคุม

3. ติดตามประเมินผล (Check)

- 3.1 ตรวจสอบว่าการปฏิบัติงานเป็นไปตามวิธีการทำงานมาตรฐาน หรือไม่
 - 3.2 ตรวจสอบว่าค่าที่วัดได้ (ของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน หรือไม่
 - 3.3 ตรวจสอบว่าค่า (ของหัวข้อควบคุม) ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ หรือไม่
- ## 4. กำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคที่ทำให้ไม่เป็นไปตามแผน (Action)
- 4.1 ถ้าการปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามวิธีการทำงานมาตรฐาน ก็หามาตรการ มาแก้ไข
 - 4.2 ถ้าผลลัพธ์ไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหวัง ก็ค้นหาสาเหตุ และแก้ไขที่ต้นตอเพื่อ

มิให้เกิดปัญหาซ้ำขึ้นอีก

4.3 ปรับปรุงระบบการทำงาน และเอกสารวิธีการทำงานมาตรฐาน

การทำตามวงจร PDCA จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการทำงาน เมื่อหมุนวงจร PDCA ซ้ำจะทำให้เกิดการปรับปรุง และทำให้ระดับของผลลัพธ์สูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งในบรรดาส่วนประกอบทั้ง 4 ส่วนของ PDCA นั้น ควรพิจารณาการวางแผนเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ส่วนอื่นไม่มีความสำคัญ เพียงแต่ว่าการวางแผน จะเป็นส่วนที่ทำให้ส่วนอื่นสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าแผนการไม่เหมาะสม จะมีผลทำให้ส่วนอื่นไร้ประสิทธิภาพตามไปด้วย แต่ถ้ามีการเริ่มต้นวางแผนที่ดี จะทำให้มีการแก้ไขน้อย และกิจกรรมจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

พิมลจรรย์ นามวัฒน์ (2537) ได้กล่าวไว้ว่าหน้าที่ในการจัดการประกอบด้วย การมีหน้าที่ในการวางแผน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย โครงการ และวิธีการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ นโยบาย โครงการ และวิธีการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ นโยบาย และโครงการที่กำหนดไว้ หน้าที่ในการจัดองค์กร เป็นเรื่องของการจัดโครงสร้างบทบาทต่าง ๆ โดยพิจารณากำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการบรรลุเป้าหมายขององค์กร รวมทั้งการจัดรวมกลุ่มกิจกรรม และการจัดให้กลุ่มกิจกรรมนั้น ๆ มีผู้บริหารรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีการเตรียมประสานความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่ทั้งแนวดิ่ง และแนวนอนของโครงสร้างองค์กรอีกด้วย หน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน เป็นการจัดเกี่ยวกับตัวบุคคล และจัดให้บุคคลดำเนินงานตามความเหมาะสม หน้าที่ในการสั่งการเป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้แนวทาง และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชน ประชาชนในชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในหลายขั้นตอนของกระบวนการพัฒนา ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นแนวคิดในการพัฒนา คือ การช่วยให้ประชาชนช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งเป็นหัวใจของการพัฒนาชุมชน การพัฒนาที่ให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม ย่อมนำมาซึ่งผลของการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ และครอบคลุมถึงความต้องการของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ และผลประโยชน์การพัฒนาย่อมตกถึงประชาชนอย่างแท้จริง ดังนั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง

ความหมายของการมีส่วนร่วม

ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (2527 : 2) กล่าวว่า การที่ประชาชน หรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการ ควบคุมการใช้ และกระจายทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจ และสังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกของสังคม ในการมีส่วนร่วมของประชาชนได้พัฒนาความรู้ และภูมิปัญญา ซึ่งแสดงออกมาในรูปของการตัดสินใจในการกำหนดชีวิตของตนอย่างเป็นตัวของตัวเอง

จินดา มณีเนตร (2540 : 67) ให้ความหมายว่า ความร่วมมือของประชาชนไม่ว่าของปัจเจกบุคคล หรือกลุ่มคนที่เห็นพ้องต้องกัน และเข้าร่วมรับผิดชอบ หรือเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เพื่อดำเนินการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงในทางที่ต้องการ โดยการกระทำผ่านกลุ่มหรือองค์การเพื่อให้บรรลุถึงการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2525 : 183) กล่าวว่า การเกี่ยวข้องกับทางด้านจิตใจ และอารมณ์ ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่ม ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการให้บรรลุอุดมการณ์ของกลุ่มนั้น กับทั้งให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกลุ่มดังกล่าวด้วย

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2527 : 6) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา หมายถึง กระบวนการที่รัฐบาลทำการส่งเสริม ชักนำ และสร้างโอกาสให้กับประชาชนในชุมชนทั้งส่วนบุคคล กลุ่มชน ชุมชน สมาคม มูลนิธิ และองค์การอาสาสมัครให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือหลายเรื่องรวมกัน

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคล หรือคณะบุคคล เข้ามาช่วยเหลือสนับสนุน ทำประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ หรือกิจกรรมต่าง ๆ อาจเป็นการมีส่วนร่วมทั้งในกระบวนการตัดสินใจ หรือในกระบวนการบริหาร การบริหารแบบมีส่วนร่วมมี 2 ลักษณะ คือ การมีส่วนร่วมในการ

ตัดสินใจและการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารขอบเขตของการให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2540 : 22-23) ได้จำแนกการมีส่วนร่วม ออกเป็น 11 มติดังนี้

1. การจำแนกตามกิจกรรม ในการมีส่วนร่วมเป็นการจำแนกที่พิจารณาจากกิจกรรมของโครงการนั้น ๆ ว่ามีกิจกรรมอะไรบ้าง ที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ อาจมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของงาน หรือโครงการ แต่โดยทั่วไปแล้วการพิจารณาการมีส่วนร่วมในมตินี้จะเกี่ยวข้องกัน

- 1.1 การมีส่วนร่วมในการริเริ่มโครงการ
- 1.2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ
- 1.3 การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโครงการ

2. การจำแนกตามประเภทของกิจกรรม หรือขั้นตอนของการมีส่วนร่วมประกอบด้วย

4 ขั้นตอน คือ

- 2.1 การมีส่วนร่วมในการริเริ่มงาน และโครงการ
- 2.2 การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการวางแผน
- 2.3 การมีส่วนร่วมในขั้นดำเนินโครงการ
- 2.4 การมีส่วนร่วมในขั้นการประเมินผลโครงการ

3. การจำแนกตามระดับความสมัครใจในการเข้าร่วม แบ่งระดับของความสมัครใจ

ออกเป็น 3 ระดับ คือ

3.1 การมีส่วนร่วมโดยสมัครใจ

3.2 การมีส่วนร่วมโดยการถูกชักนำ

3.3 การมีส่วนร่วมโดยการบังคับ หรือการเกณฑ์จากผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า

4. จำแนกตามวิธีของการมีส่วนร่วม แบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ

4.1 การมีส่วนร่วมโดยตรง

4.2 การมีส่วนร่วมโดยอ้อม

5. จำแนกตามระดับความเห็นของการมีส่วนร่วม แบ่งระดับของความเห็นในการ

มีส่วนร่วมออกเป็น 3 ระดับคือ

5.1 ระดับของการมีส่วนร่วมเทียม

5.2 ระดับของการมีส่วนร่วมเพียงบางส่วน

5.3 ระดับของการมีส่วนร่วมที่แท้จริง

6. จำแนกตามระดับความถี่ของการมีส่วนร่วม เป็นการพิจารณาจากจำนวนของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วม และ หรือ จำนวนครั้งของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วม
7. จำแนกตามประสิทธิผลของการมีส่วนร่วม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
 - 7.1 การมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผล หมายถึง การมีส่วนร่วมที่ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมเข้าใจวัตถุประสงค์ของโครงการอย่างชัดเจน
 - 7.2 การมีส่วนร่วมที่ไม่มีประสิทธิผล หมายถึง การมีส่วนร่วมที่ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมเข้าใจวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงบางส่วน
8. จำแนกตามพิสัยของกิจกรรม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
 - 8.1 การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง
 - 8.2 การมีส่วนร่วมเป็นช่วงๆ
9. จำแนกตามระดับขององค์การ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ
 - 9.1 การมีส่วนร่วมในระดับล่างขององค์การ
 - 9.2 การมีส่วนร่วมในระดับกลางขององค์การ
 - 9.3 การมีส่วนร่วมในระดับสูงขององค์การ
10. จำแนกตามประเภทของผู้มีส่วนร่วม แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ
 - 10.1 ผู้ที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น
 - 10.2 ผู้นำท้องถิ่น
 - 10.3 เจ้าหน้าที่ของรัฐ
 - 10.4 คนต่างถิ่น
11. การจำแนกตามลักษณะของการวางแผน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
 - 11.1 การวางแผนจากบนลงล่าง
 - 11.2 การวางแผนจากล่างขึ้นบน

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2530) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง อาการที่พอใจ การที่ชอบใจ หรือเรื่องที่ชอบใจ

แนวคิดของนักจิตวิทยาากลุ่มพฤติกรรมนิยมที่ได้เสนอเทคนิคการพัฒนาตนเอง (สุรชัย ใควัตระกูล, 2543) ดังต่อไปนี้

1. การเสริมแรง หมายถึง การเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่พึงปรารถนา มีวิธีการ 2 วิธี ได้แก่

374411

จน

363.728

25 43 21

ณ. 1 2553

- 1.1 การเสริมแรงบวก คือ การให้สิ่งที่คุณคาดหวัง
 - 1.2 การเสริมแรงลบ คือ การขจัดสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาหรือสิ่งรบกวน
 2. การลงโทษ หมายถึง การหยุดยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา มีวิธีการ 2 วิธี ได้แก่
การให้สิ่งที่ไม่พึงปรารถนา เช่น การตำหนิ คำตำหนิ เป็นต้น และการขจัดสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา เช่น การตัดสิทธิ
การปรับ เป็นต้น
 3. การวางเฉย คือ การไม่เสริมแรง ไม่สนใจ ไม่ให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมที่ไม่พึง
ปรารถนาจะมีผลให้พฤติกรรมนั้นหยุดไป
 4. การเลียนแบบจากตัวแบบ การเรียนรู้เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับ
สิ่งแวดล้อม ทั้งผู้เรียน และสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน
 5. การควบคุมสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ดังนั้นเราจึง
ควรเลือกสิ่งเร้า และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การทำงานและการใช้ชีวิต
 6. การให้รู้ผลการกระทำ ช่วยให้บุคคลเรียนรู้พฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมโดยที่
บุคคลควรตระหนักถึงผลที่ตามมาจากพฤติกรรมที่แสดงออกไป
- ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับอารมณ์ นักจิตวิทยาการเรียนรู้ มีความเห็นว่า (เปรมจิต เอกธรรม
ชลาลัย, 2543) อารมณ์เกิดจากผลรวมของปัจจัยหลายอย่าง เมื่อข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ
จากสิ่งแวดล้อมส่งผ่านประสาทสัมผัสไปยังสมอง สมองเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ไว้เพื่อจะนำมาใช้
การแปลความหมายของเหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งโดยปกติการแสดงอารมณ์มักแสดงออกใน
ลักษณะเดียวกับที่เคยมีประสบการณ์และการรับรู้มาก่อน อารมณ์ทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้
เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในด้านของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อารมณ์
ในฐานะที่เป็นแรงจูงใจมีดังนี้
1. ความกลัว เป็นแรงจูงใจที่ต้องการหนีให้พ้นจากสภาพที่ทำให้เกิดความกลัว และ
หลีกเลี่ยงที่ไม่เกี่ยวข้องกับความกลัวนั้น
 2. ความวิตกกังวล ผลรวมของอารมณ์ต่าง ๆ ที่เก็บกดไว้ เช่น ความรู้สึกไม่มั่นใจ
ความรู้สึกไม่ปลอดภัย เป็นต้น
 3. ความริษยา เป็นความกลัวการสูญเสีย และความพ่ายแพ้
 4. ความโกรธ เป็นตัวช่วยให้เกิดพฤติกรรมที่มุ่งทำลายต่อต้าน และก้าวร้าว
 5. ความพอใจ ความยินดี เป็นแรงจูงใจที่จะมีการพบปะสร้างสรรค์เข้าสังคมเพื่อความ
สนุกสนาน เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด
 6. ความรัก เป็นความรู้สึกชื่นชอบที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ

ทฤษฎีแรงจูงใจเป็นแนวทางเพื่อใช้ประโยชน์ต่อการบริการ (สมหมาย สร้อยนาคพงษ์, 2543) ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถจัดคนให้เหมาะสมกับงานได้ (Put the Right Man in the Right Job) โดยมีสมมติฐานพื้นฐานที่ว่าแต่ละคนมีความแตกต่างกัน และผู้บริหารจะต้องกำหนดเป้าหมายที่สามารถปฏิบัติจนบรรลุความสำเร็จ และเมื่อทำสำเร็จผู้บริหารจะต้องสร้างความมั่นใจว่าผู้ที่ทำงานจะมีความพึงพอใจในงานที่ตนเองทำอยู่ และพวกเขาจะได้รับรางวัลตอบแทนจากการทำงานนั้น ๆ เป็นการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้น อันจะเป็นแนวทางหนึ่งในการ จูงใจให้คนทุ่มเทการทำงานให้มากขึ้น

แรงจูงใจที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

อาร์ พันธ์มณี (2538) กล่าวว่าไว้ว่าการที่มนุษย์ปฏิบัติภารกิจในชีวิตประจำวันจนสำเร็จบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพต้องมีสิ่งกระตุ้นให้เกิดความอยากในการทำสิ่งนั้น ๆ ให้สำเร็จตามความต้องการ ซึ่งจะมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

แรงจูงใจที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา แรงจูงใจในด้านนี้ เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายเพื่อให้บุคคลมีชีวิตรอดอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ปัจจัยสี่ การพักผ่อน เป็นต้น
2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางด้านสรีระวิทยา เพราะมีความจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยเหลือเราทางด้านจิตใจทำให้สุขภาพจิตดี และสดชื่น
3. แรงจูงใจทางด้านสังคม หรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ แรงจูงใจชนิดนี้เป็นจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา

การวัดความพึงพอใจ

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร (2542) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นเรื่องที่ เปรียบเทียบได้กับความเข้าใจทั่ว ๆ ไป ซึ่งปกติจะวัดได้โดยการสอบถามจากบุคคลที่ต้องการจะถาม มีเครื่องมือที่ต้องการจะใช้ในการวิจัยหลาย ๆ อย่าง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะมีการวัดอยู่หลายแนวทางแต่การศึกษาความพึงพอใจอาจแยกตามแนวทางวัด ได้สองแนวคิดดังนี้

1. วัดจากสภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล เช่น ที่ทำงาน ที่บ้าน และทุก ๆ อย่าง ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต การศึกษาตามแนวทางนี้จะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ แต่ทำให้เกิดความยุ่งยากกับการที่จะวัดและเปรียบเทียบ
2. วัดได้โดยแยกออกเป็นองค์ประกอบ เช่น องค์ประกอบที่เกี่ยวกับงานการนิเทศงานเกี่ยวกับนายจ้าง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิรัช ชมชื่น (2536: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม ได้ผลสรุปว่า มีความจำเป็นในการปลูกฝังสามัญสำนึก และการรับรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม และมลภาวะที่กำลังเกิดในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะต้องจัดให้มีโครงการฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนด้านด้านการกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขาย ควรจะมีการรณรงค์อย่างเร่งด่วน และต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย การแยกประเภทขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง เพื่อนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ควรจัดตั้งขยะแยกประเภท ขณะเดียวกันการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย จะต้องชี้แจงเกี่ยวกับโทษของการฝ่าฝืน และมีการลงโทษอย่างจริงจัง

อุไรวรรณ คำไทย (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยอาจจะเก็บเพื่อการเก็บขน หรือการกำจัดนั้น ควรจะได้รับการจัดระบบที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับลักษณะของมูลฝอย เพราะงานเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยนี้เป็นงานที่กระทำโดยประชาชนก่อนที่จะส่งให้บริการของรัฐมาเก็บขน และนำไปกำจัดในขั้นตอนต่อไป ซึ่งถ้าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่อระบบการทำงานของหน่วยงานของรัฐตลอดจนเข้าใจถึงวิธีการกำจัดที่รัฐกำลังดำเนินการอยู่ ประชาชนก็จะสามารถให้ความร่วมมือกับรัฐได้ถูกต้องเป็นการลดภาระของรัฐในการเก็บขน และการกำจัดขยะ จากการศึกษาพบว่า งานเก็บขนมูลฝอยเป็นงานที่ต้องปฏิบัติต่อเนื่องกับงานกวาด และเป็นส่วนที่มีความสำคัญอันหนึ่งของกระบวนการรักษาความสะอาด และการบริหารงานรักษาความสะอาด โดยเฉพาะการกำจัด มูลฝอย และสิ่งปฏิกูลของเทศบาล อันเป็นสิ่งที่ใกล้ชิดกับประชาชนเพราะคนเราเมื่อมีการบริโภคย่อมจำเป็นจะต้องมีการทิ้งเศษสิ่งของ ไม่ว่าจะเป็นเศษอาหาร หรือเศษมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลที่มนุษย์ขับถ่ายออกมา สิ่งเหล่านี้จะต้องมีการเก็บ และขนหรือนำไปทิ้งทะเล หรือทำลายโดยการเผา ซึ่งย่อมขึ้นกับวิธีการที่เทศบาลในท้องถิ่นนั้นจะเลือกปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นการก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน

กิงกาญจน์ บุญมา (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึง ความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการขยะมูลฝอยในบ้านใหม่หลังมอ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อชี้ให้เห็นว่าความสำคัญของการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนให้มากขึ้นเนื่องจากประชาชนทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในฐานะผู้สร้างขยะมูลฝอย และเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการจัดการกับปัญหานั้น ๆ โดยเฉพาะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย และคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยการสร้าง

จิตสำนึกสาธารณะ และทักษะให้กับประชาชนในการมีส่วนร่วมในการร่วมแก้ไขปัญหายยะมูลฝอย
จึงเป็นหลักการสำคัญที่ต้องช่วยกันเสริมสร้าง และพัฒนาในแต่ละกลุ่มอายุให้อย่างเป็นระบบ

ธนาพร ประสิทธิ์นราพันธุ์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการขยะชุมชน กรณีบ้าน
ดงม่อนกระโทง เทศบาลนครลำปาง ผลการศึกษาพบว่า การจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน บ้านดงม่อน
กระโทงมีรูปแบบดำเนินการจัดการด้วยตนเอง โดยดำเนินการจัดเก็บขยะ การจัดหาแรงงานเพื่อ
ปฏิบัติงาน การจัดเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขยะ การบริหารกองทุนขยะ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
รวมถึงการกำหนดเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนเอง ประชาชนในชุมชน
ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมมากในการจัดการ มูลฝอย โดยในกระบวนการดำเนินงานของชุมชนนั้น ปัจจัย
การรับรู้ข่าวสารผู้นำ การมีส่วนร่วมของชุมชน การสนับสนุนของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่ง
สหประชาชาติ และเทศบาลนครลำปาง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชน
โดยเป็นการหนุนเสริมการดำเนินงานของชุมชนให้มีศักยภาพในการจัดการขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น

ยุพิน ระพิพันธ์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความรู้ ทักษะ และการจัดการที่ส่งผล
ต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจำแนกประเภทมูลฝอยที่ใช้ในชีวิตประจำวันก่อน
ทิ้งในเขตเทศบาลเมืองพนัสนิคม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่า กลุ่มประชากรที่มีความรู้
ความเข้าใจมากในเรื่องของขยะมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมการบริโภคที่เกิดขึ้นเป็นประจำ
ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นมูลฝอยที่สามารถปฏิบัติได้ง่าย กลุ่มประชากรเห็นด้วยในการจำแนก
ประเภทมูลฝอยที่มีผลด้านเศรษฐกิจ และเห็นด้วยกับหลักการในการจำแนกประเภทมูลฝอย ที่จะช่วย
ลดปริมาณมูลฝอยซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม ปัจจัยที่มีผลต่อการ มีส่วนร่วม
ในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มประชากร ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา ระยะเวลา ที่อยู่อาศัย
ในชุมชน ความรู้เกี่ยวกับขยะมูลฝอย ความถี่ที่รับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม ประสิทธิภาพเกี่ยวกับ
สิ่งแวดล้อม และการเคยดำรงตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม

เรืองเดช ทองสถิตย์ (2545: บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความ
คิดเห็นในการจัดการขยะของชุมชน: กรณีศึกษาดำบลหมอเมือง อำเภอแม่จรม จังหวัดน่าน พบว่า
ปัจจัยส่วนบุคคลคือ เพศ ที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นในการจัดการขยะที่แตกต่างกัน
ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็น อายุ การศึกษา อาชีพ ระดับรายได้ ปัจจัยทางสังคม แหล่งรับรู้ข่าวสาร
และปัจจัยความคิดเห็นทางด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นในการจัดการขยะ
ปัจจัยทางศึกษา ระดับรายได้ แหล่งรับรู้ข่าวสาร มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับบทบาทการจัดการ
ขยะของชุมชน แต่ความคิดเห็นในส่วนปัจจัยสิ่งแวดล้อมด้านสภาพชุมชนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบ
สำหรับการจัดการขยะในชุมชนใช้มาตรการที่ใครเป็นผู้ก่อขยะผู้นั้นต้องรับผิดชอบ มีการณรงค์เพื่อ

สร้างความตระหนักในชุมชน มีการกำจัดขยะในครัวเรือนเอง และการกำจัดขยะที่ย่อยสลายยาก รวมถึงขยะอันตรายในที่ส่วนรวมของชุมชน

ศุภชัย ไชยลังกา (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงรายพบว่า ประชากรในชุมชนเขตเทศบาลตำบลแม่สาย มีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยหลายทาง เช่น การเผา การฝัง การนำไปทิ้งยังสถานที่สาธารณะ ครัวเรือนส่วนใหญ่ยังไม่มีคัดแยก การเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยยังอยู่ในระดับต่ำทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยมีแนวโน้มสูงขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของประชากร การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลแม่สายยังมีข้อจำกัดในด้าน การบริหารบุคลากรงบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ โดยเสนอแนะให้จัดทำแผนแม่บทในการจัดการ ขยะมูลฝอยในระยะสั้น ระยะยาว และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

กัญญา จาอ้าย (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนสันกลาง อำเภอ สันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม การสนทนากลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการโดยใช้เทคนิค เอไอซี (A-I-C) การจดบันทึก การสนทนา พบว่า การใช้ เอไอซี (A-I-C) เป็นกระบวนการทำให้กลุ่มตัวอย่างผู้นำชาวบ้าน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการรับรู้ถึงปัญหาคำหนดเป้าหมายคิดค้นวิธีการแก้ปัญหา และการดำเนินการแก้ไขปัญหามูลฝอย และทำให้เกิดกิจกรรมโครงการที่ได้ดำเนินงานในชุมชนได้แก่ โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับขยะ และการจัดการขยะโครงการการจัดตั้งกองทุนขยะ และโครงการหน้าบ้านนำมอง จากการติดตามการดำเนินการโครงการพบว่าคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้นำชาวบ้านได้ไปทัศนศึกษาดูงานการจัดการขยะได้จัดตั้งกองทุนขยะ และได้ริเริ่มโครงการฝึกอบรมการทำขยะเป็นปุ๋ยหมักชีวภาพ เอ็นไซม์ และบำบัดของเสีย รวมทั้งได้ดำเนินโครงการหน้าบ้านนำมอง ซึ่งสรุปว่าเทคนิคเอไอซี (A-I-C) ทำให้เกิดกระบวนการการมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการยอมรับ และรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของปัญหาอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาร่วมกัน

การศึกษาเรื่องประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งทำการศึกษาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ทศนคติ ของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล และลักษณะการบริหารจัดการ ขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา ซึ่งสามารถเขียนกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัยประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล
ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทาง สถิติ ในการประมวลผลข้อมูล โดยกำหนดรูปแบบการศึกษาวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา จำนวน 10 คน ทำการเลือกแบบเจาะจง
2. ผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลท่าศาลา จำนวน 2,623 หลังคาเรือน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ สูตรของ Taro Yamane (อ้างใน ธนิน อนุมานราชธน, 2538) ความ เชื่อมั่นที่ร้อยละ 90 ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 347 ครัวเรือน และสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนดังนี้

ตารางที่ 3.1 การสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	กลุ่มตัวอย่าง (ครัวเรือน)
หมู่ 1 บ้านบวกรกหลวง	874	115
หมู่ 2 บ้านศรีบัวเงิน	820	108
หมู่ 3 บ้านสันทราย-คอนจั่น	334	45
หมู่ 4 บ้านคอนจั่นพัฒนา	269	36
หมู่ 5 บ้านบวกรกหลวงพัฒนา	326	43
รวม	2,623	347

3. เจ้าของสถานประกอบการในเขตเทศบาลตำบลท่าศาลา จำนวน 331 แห่ง กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ สูตรของ Taro Yamane (อ้างใน ธนัน อนุมานราชชน, 2538) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 182 แห่ง และสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนดังนี้

ตารางที่ 3.2 การสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนสถานประกอบการ	กลุ่มตัวอย่าง (แห่ง)
หมู่ 1 บ้านบวกรกหลวง	110	60
หมู่ 2 บ้านศรีบัวเงิน	87	48
หมู่ 3 บ้านสันทราย-คอนจั่น	23	13
หมู่ 4 บ้านคอนจั่นพัฒนา	46	25
หมู่ 5 บ้านบวกรกหลวงพัฒนา	65	36
รวม	331	182

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยศึกษาจากข้อมูล 2 ประเภทดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งพัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัยประกอบด้วย
 - 1.1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา ด้านข้อมูลทั่วไป ความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอย
 - 1.2 แบบสอบถามสำหรับผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน และเจ้าของสถานประกอบการในเขตตำบลท่าศาลา ด้านข้อมูลทั่วไป ข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอย ทักษะคิด ได้แก่ ระดับความรู้ ระดับการมีส่วนร่วม ระดับความพึงพอใจ และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย
 - 1.3 แบบสังเกตการจัดเก็บ การกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาล
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ที่ได้จัดทำโดยเทศบาลตำบลท่าศาลา โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้
 - 2.1 นโยบายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา
 - 2.2 หน่วยงานภายในที่รับผิดชอบการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
 - 2.2.1 จำนวนรถขนถ่ายขยะมูลฝอย
 - 2.2.2 จำนวนบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

- 2.2.3 จำนวนเครื่องจักรที่ใช้ในการเก็บขนขยะมูลฝอย
- 2.2.4 อุปกรณ์ และเครื่องมือในการจัดเก็บ
- 2.2.5 งบประมาณการดำเนินงานในแต่ละปี
- 2.3 รูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
 - 2.3.1 วิธีการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยของครัวเรือน และสถานประกอบการ
 - 2.3.2 วิธีการจัดเก็บ และขนย้ายขยะของเทศบาลตำบลท่าศาลา
 - 2.3.3 ปริมาณขยะในรอบวันที่นำมากำจัด (ชั่งน้ำหนัก)
 - 2.3.4 ลักษณะองค์ประกอบของขยะมูลฝอย
 - 2.3.5 วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา
 - 2.3.6 แผนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะมูลฝอย เช่น โครงการ
 - 2.3.7 การบังคับใช้กฎหมาย เช่น เทศบัญญัติการจัดการขยะมูลฝอย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการประมวลผลข้อมูล

เกณฑ์ในการวิเคราะห์การจัดแบ่งระดับคะแนนความรู้ในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลความรู้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ โดยมีคำถามเชิงลบจำนวน 4 ข้อ และคำถามเชิงบวกจำนวน 11 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน คะแนนเต็ม 15 คะแนน โดยแบ่งเกณฑ์การประเมินคะแนนความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยดังนี้

เกณฑ์ ระดับความรู้

ค่าคะแนน 0 - 5	ต่ำ
ค่าคะแนน 6 - 10	ปานกลาง
ค่าคะแนน 11 - 15	สูง

เกณฑ์ในการวิเคราะห์การจัดแบ่งระดับคะแนนการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 ข้อ โดยใช้มาตราประเมินค่าของคำถาม 6 ระดับการมีส่วนร่วม คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และไม่เคยทำ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

การมีส่วนร่วมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
การมีส่วนร่วมมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

การมีส่วนร่วมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
การมีส่วนร่วมน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
การมีส่วนร่วมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
ไม่เคยทำ	มีค่าเท่ากับ 0 คะแนน

จากค่าคะแนนสามารถนำมาแปลความหมายระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างซึ่งกำหนดโดยคำนวณความกว้างของอินตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอินตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\
 &= \frac{5 - 0}{3} \\
 &= 1.6
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้	
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.4 - 5.0	หมายถึง การมีส่วนร่วมมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.7 - 3.3	หมายถึง การมีส่วนร่วมปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 0 - 1.6	หมายถึง การมีส่วนร่วมน้อย

เกณฑ์ในการวิเคราะห์การจัดแบ่งระดับคะแนนความพึงใจในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 ข้อ โดยใช้มาตราประเมีนค่าของคำถาม 5 ระดับการมีส่วนร่วมคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

ระดับความพึงใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับความพึงพอใจมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

จากค่าคะแนนสามารถนำมาแปลความหมายระดับความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย
ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งกำหนดโดยคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\ &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.3\end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.8 - 5.0	หมายถึง ความพึงพอใจมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.4 - 3.7	หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.0 - 2.3	หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย และรวบรวมข้อมูล

ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษาวิจัย

ตั้งแต่ เดือนกันยายน พ.ศ.2552 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ.2553

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการมูลฝอย ศึกษาทัศนคติของ ประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และหาแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเสนอต่อ ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของตำบลท่าศาลา
2. ลักษณะการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา
3. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
4. ทัศนคติต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

ข้อมูลทั่วไปของตำบลท่าศาลา

ในอดีตลำน้ำปิง มีความกว้าง และลึกเป็นเส้นทางค้าขาย ลำเลียงสินค้าจากถิ่นอื่น ๆ มาสู่เมืองสิบสองปันนา เพราะในสมัยนั้นการลำเลียงสินค้าทางบกมีความยากลำบาก และ ใช้เวลานาน อีกทั้งยังมีการปล้นสะดม เมื่อมีชาวจีนเข้ามาตั้งรกรากทำการค้าขายที่หัวเมืองเชียงใหม่ จึงเลือกสถานที่ตั้งสำหรับการขนถ่ายสินค้าขึ้นบนบก จึงได้เลือกหน้าค่ายทหารกาวิละปัจจุบัน คืออนุสาวรีย์พระเจ้ากาวิละ หลังจากนั้นมีการเปลี่ยนแปลงทางการปกครองเป็นตำบล โดยถือเอาถนนเจริญเมืองกับลำน้ำปิง ตัดกัน แบ่งเป็น ตำบลใหญ่ทางตอนใต้ของถนนเป็นตำบลท่าศาลา เพราะว่ามีท่าเทียบเรือขนถ่ายสินค้าที่มีศาลาขนาดใหญ่ จึงเรียกกันว่า “ท่าศาลา หรือท่าศาลา”

อาณาเขตติดต่อ ทิศเหนือติดต่อกับ ตำบลหนองป่าครั่งอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัด เชียงใหม่ ทิศใต้ติดต่อกับตำบลไชยสถาน อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ทิศตะวันออกติดต่อกับ ตำบลสันกลาง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ทิศตะวันตกติดต่อกับเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

เนื้อที่ มีเนื้อที่ทั้งหมด 5.70 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,562 ไร่
ภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม ใช้เป็นที่พักอาศัย การพาณิชย์ และเกษตรกรรม
เขตปกครอง ของเทศบาลตำบลท่าศาลา แบ่งออกเป็น 5 หมู่ ดังตารางที่ 4.1
ครัวเรือนและประชากร จำนวนประชากรในเขต เทศบาล จำนวน 5,276 คน และจำนวน
หลังคาเรือน 2,623 หลังคาเรือน มีรายละเอียด ดังนี้ (ณ วันที่ 31 มี.ค. พ.ศ.2553)

ตารางที่ 4.1 จำนวนครัวเรือน ประชากรในเขตพื้นที่ตำบลท่าศาลา

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร		รวม	จำนวน ครัวเรือน
		ชาย	หญิง		
1	บ้านบวกรกหลวง	601	685	1,286	874
2	บ้านศรีบัวเงิน	866	978	1,844	820
3	บ้านสันทรายดอนจั่น	293	358	651	334
4	บ้านดอนจั่นพัฒนา	356	374	739	269
5	บ้านบวกรกหลวงพัฒนา	354	402	756	326
รวม		2,479	2,797	5,276	2,623

อาชีพ อาชีพหลัก ค้าขาย รับจ้าง เกษตรกรรม
การศึกษา

1. ศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียน 4 แห่ง
2. โรงเรียนประถมศึกษา 3 แห่ง
3. โรงเรียนขยายโอกาส 1 แห่ง
4. ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน และห้องสมุดประจำตำบล 3 แห่ง

สถาบัน และองค์กรทางศาสนา วัด 4 แห่ง

การสาธารณสุข สถานีอนามัยประจำตำบล และหมู่บ้าน 1 แห่ง

ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน สถานีตำรวจชุมชน 1 แห่ง

การคมนาคม การคมนาคม โดยใช้รถยนต์ รถรับจ้าง รถจักรยานยนต์ ฯลฯ ใช้ถนนสาย

หลักของกรมทางหลวง คือ

1. ถนนสายเชียงใหม่ - สันกำแพง
2. ถนนสายหุบเปอร์ไฮเวย์ (เชียงใหม่ - ลำปาง)

3. ถนนสายอ้อมเมือง - แยกต่างระดับคอนกรีต - สันกำแพง
 4. ถนนวงแหวนรอบกลางเมืองเชียงใหม่
- การไฟฟ้า มีไฟฟ้าเข้าถึงทั้ง 5 หมู่
- แหล่งน้ำธรรมชาติ

1. ลำน้ำ, ลำห้วย 1 สาย
2. บ่อบาดาลเอกชน 1,450 แห่ง
3. บ่อน้ำตื้นสาธารณะ 1,450 แห่ง
4. บ่อน้ำตื้นเอกชน 340 แห่ง

ลักษณะการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

นโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา

นโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลาจะยึดปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (แก้ไขเพิ่มเติม จนถึงฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546) พระราชบัญญัติขั้นตอนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2543 กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และนโยบายของรัฐบาล ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ ประสานกับกลุ่มองค์กรทุกภาคส่วนตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างราบรื่น เรียบร้อย และต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน พัฒนางาน ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ทั้งในระดับหมู่บ้าน และระดับตำบล เข้าใจงาน และดำเนินงานด้านต่าง ๆ ได้อย่างยั่งยืน (เทศบาลตำบลท่าศาลา, 2551)

นโยบาย การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

1. สร้างจิตสำนึก และความตระหนักในการรักษาทรัพยากรน้ำ และสิ่งแวดล้อม
 - 1.1 ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม

- 1.2 ฝึกอบรมอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. การบริหารจัดการและรณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอย
 - 2.1 จัดการบริการเพิ่มศักยภาพในการกำจัดขยะมูลฝอย
 - 2.2 จัดหาที่กำจัดขยะมูลฝอย
 - 2.3 จัดหารถยนต์บรรทุกขยะมูลฝอย
 - 2.4 จัดตั้งธนาคารขยะ

นโยบายการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

นโยบายประกอบไปด้วย 4 แนวทาง

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรทุกภาคส่วน
 - 1.1 ส่งเสริมให้ประชาชน และองค์กรเข้ามาจับตาดู และมีส่วนร่วม
 - 1.2 จัดประชาคมให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
 - 1.3 ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้บ้านเรือนชุมชนน่าอยู่
2. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และองค์กรให้มีขีดความสามารถการพัฒนา
 - 2.1 เสริมสร้างความรู้ ทักษะแก่บุคลากรเทศบาลตำบล
 - 2.2 จัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ เสริมสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการ
 - 2.3 ปรับปรุงอัตราบุคลากรผู้ให้บริการจัดการสนองความต้องการประชาชน
 - 2.4 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สมาชิกสภา ผู้นำชุมชน

หน่วยงานภายในที่รับผิดชอบในการจัดการขยะมูลฝอย

หน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านการจัดการการขยะมูลฝอยในเทศบาลตำบลท่าศาลา

ได้แก่ กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม ซึ่งโครงสร้างภายในกองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยงานบริหาร งานควบคุม และป้องกันโรค งานส่งเสริมสุขภาพ งานสุขาภิบาล และรักษาความสะอาด และงานสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยบุคลากรด้านงานบริหาร จำนวน 12 คนได้แก่ งานบริหารจำนวน 3 คน งานควบคุม และป้องกันโรค และงานส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 2 คน งานสุขาภิบาล รักษาความสะอาด และงานสิ่งแวดล้อม 7 คน เครื่องจักร และอุปกรณ์ในการจัดเก็บขยะมูลฝอยประกอบด้วย รถขยะอัดท้ายแบบไฮดรอลิกขนาด 5,000 กิโลกรัม จำนวน 1 คัน รถยนต์หกล้อขนาด 5 ตัน จำนวน 1 คัน อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดเก็บได้แก่ล้อเข็น ร่องเท้าบุช ดุมมือ ผ้าปิดจมูก เสื้อสะท้อนแสงสำหรับคนงานจัดเก็บขยะ งบประมาณในการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลาซึ่งได้แก่ เงินเดือนค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ค่าจ้างเหมาบริษัทเอกชนกำจัดขยะมูลฝอย ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าซ่อมบำรุง ค่าจัดซื้อถุงขยะไว้บริการแก่ครัวเรือน และสถานประกอบการ โดยงบประมาณดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 - 2552 จำนวน 2,688,998 บาท 2,728,563 บาท และ 2,839,441 บาท ตามลำดับ และในปี พ.ศ.2553 ตั้งงบประมาณเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยจำนวน 3,000,000 บาท

รูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

วิธีการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยของครัวเรือน และสถานประกอบการ

ครัวเรือน และสถานประกอบการจะเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยบรรจุลงในถุงขยะสีดำที่มีตราสัญลักษณ์ของเทศบาล และชำระอัตราค่าธรรมเนียม ขึ้นต่ำเดือนละ 20 บาทต่อครัวเรือน และเพิ่มขึ้นตามปริมาณของขยะมูลฝอย

วิธีการจัดเก็บ และขนย้ายขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

ครัวเรือน และสถานประกอบการจะเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยที่บรรจุใส่ถุงขยะสีดำไว้บริเวณด้านหน้าครัวเรือน หรือสถานประกอบการ และเทศบาลจะดำเนินการจัดเก็บ และขนย้ายขยะมูลฝอยโดยใช้รถยนต์แบบอัดท้ายแบบไฮดรอลิก ขนาด 5,000 กิโลกรัม พนักงานจัดเก็บ จำนวน 4 คน จัดเก็บวันละ 1 เที่ยว และเก็บ 6 วันต่อสัปดาห์โดย มีตารางการจัดเก็บขยะดังนี้

ตารางที่ 4.2 แผนการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

วัน	สถานที่จัดเก็บ
จันทร์	หมู่ 2 บ้านศรีบัวเงิน
อังคาร	หมู่ 2 บ้านศรีบัวเงิน
พุธ	หมู่ 1 บ้านบวกรกหลวง
พฤหัสบดี	หมู่ 5 บ้านบวกรกหลวงพัฒนา
ศุกร์	หมู่ 5 บ้านบวกรกหลวงพัฒนา
เสาร์	หมู่ 3 บ้านสันทรายคอนจั่น และหมู่ 4 บ้านคอนจั่นพัฒนา

ปริมาณขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

ปริมาณขยะรวมทั้งหมดของเทศบาลตำบลท่าศาลา จำนวนประมาณ 6,500 กิโลกรัมต่อวัน สามารถทำการจัดเก็บได้จำนวนประมาณ 5,787 กิโลกรัมต่อวัน ดังนั้นจึงทำให้มีขยะตกค้างกระจายอยู่แต่ละหมู่บ้านจำนวนประมาณ 713 กิโลกรัมต่อวัน

ลักษณะองค์ประกอบของขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่ตำบลท่าศาลา

จากการศึกษาองค์ประกอบของขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่ตำบลท่าศาลาผู้วิจัยได้ทำการสุ่มคัดแยกขยะที่รถขนขยะนำมาสุ่มรวมกันแล้วผสมให้เข้ากันดีแล้ว เลือกสุ่มตัวอย่างออกมา 3 กอง นำมาบรรจุลงในกล่องไม่มีความจุ 1 ลูกบาศก์เมตร แล้วเทออกมาทำการคัดแยกขยะผลการคัดแยก มีดังนี้

ตารางที่ 4.3 องค์ประกอบของขยะมูลฝอยในตำบลท่าศาลา

ชนิดของขยะมูลฝอย	ร้อยละ
ขยะเปียก	42
เศษพลาสติก ขวดพลาสติก และถุงพลาสติก	25
กระดาษ	11
ใบไม้ กิ่งไม้ หญ้าแห้ง	9
เศษแก้ว ขวดแก้ว	6
โลหะ	3
อื่นๆ	4
รวม	100

จากตารางที่ 4.3 องค์ประกอบส่วนใหญ่ของขยะเป็นขยะเปียกร้อยละ 42 รองลงมาได้แก่ เศษพลาสติก ขวดพลาสติก และถุงพลาสติกร้อยละ 25 และโลหะน้อยที่สุด ร้อยละ 3

วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

ปัจจุบันเทศบาลตำบลท่าศาลาดำเนินการจัดเก็บขยะมูลฝอยในแต่ละหมู่บ้าน แล้วขนส่งไปยังสถานีขนถ่ายที่ อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร ถ่ายเทขยะ และจ้างเหมาให้บริษัทเอกชนนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลต่อไป

แผนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะมูลฝอย

ตามแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ.2553 - 2555) ของเทศบาลตำบลท่าศาลา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม – มีกิจกรรม และโครงการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะมูลฝอย จำนวน 13 โครงการ ปี พ.ศ.2553 พ.ศ.2554 และพ.ศ.2555 ใช้งบประมาณทั้งหมด 1,555,000 บาท 1,380,000 บาท และ 1,38,000 บาท ตามลำดับ

การบังคับใช้กฎหมาย

เทศบาลตำบลท่าศาลา มีเทศบัญญัติตำบลท่าศาลา เรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ.2547 และอาศัยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 บังคับใช้ โดยมีกองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ควบคุมดูแล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไป และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. ผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนดังนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวน และค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	173	49.86
หญิง	174	50.14
รวม	347	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	11	3.18
20 - 30 ปี	49	14.12
31 - 40 ปี	49	14.12
41 - 50 ปี	110	31.70
51 - 60 ปี	99	28.52
60 ปีขึ้นไป	29	8.36
รวม	347	100.00
การศึกษา		
ประถมศึกษา	164	47.26
มัธยมศึกษา และ ปวช.	100	28.82
ประกาศนียบัตร อนุปริญญา และ ปวส.	15	4.32
ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า	57	16.43
สูงกว่าปริญญาตรี	11	3.17
รวม	347	100.00

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	54	15.56
รับราชการ และรัฐวิสาหกิจ	33	9.52
เกษตรกรรวม	25	7.20
ค้าขาย	36	10.37
รับจ้าง	185	53.32
อื่น ๆ	14	4.03
รวม	347	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 3,000 บาท	65	18.74
3,001 - 5,000 บาท	79	22.77
5,001 - 10,000 บาท	118	34.00
10,001 - 20,000 บาท	60	17.29
20,001 - 30,000 บาท	17	4.89
มากกว่า 30,000 บาท	8	2.31
รวม	347	100.00
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
1 - 3 คน	172	49.56
4 - 6 คน	159	45.82
7 - 9 คน	16	4.62
รวม	347	100.00

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาอาศัยอยู่ในครัวเรือน		
1 - 20 ปี	156	44.95
21 - 40 ปี	78	22.47
41 - 60 ปี	101	29.13
61 - 80 ปี	10	2.88
80 ปีขึ้นไป	2	0.57
รวม	347	100.00

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนใกล้เคียงกันระหว่างเพศหญิง และเพศชาย คือ ร้อยละ 50.14 และร้อยละ 49.86 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 41 - 50 ปี จำนวน 110 คน (ร้อยละ 31.70) มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 164 คน (ร้อยละ 47.26) มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 185 คน (ร้อยละ 53.32) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 118 ราย (ร้อยละ 34.00) มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 1 - 3 คน จำนวน 172 ครัวเรือน (ร้อยละ 49.56) และระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ช่วงระยะเวลา 1 - 20 ปี จำนวน 156 ครัวเรือน (ร้อยละ 44.95)

1.2 ข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอยของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนดังนี้

ตารางที่ 4.5 จำนวน และค่าร้อยละ การจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

การจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการรวบรวมขยะมูลฝอย		
เก็บรวมกันไว้โดยไม่แยกประเภท	65	18.73
มีการคัดแยกประเภทขยะก่อนบรรจุลงในถุง	275	79.26
วิธีอื่น ๆ	7	2.01
รวม	347	100.00

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
มีถังขยะหรือภาชนะรองรับขยะมูลฝอย		
มี	328	94.52
ไม่มี	19	5.48
รวม	347	100.00
ประเภทขยะมูลฝอยในครัวเรือน		
ขยะเปียก ได้แก่ เศษอาหาร ผัก ผลไม้ เศษเนื้อสัตว์	155	44.67
เศษหญ้าแห้ง ใบไม้ กิ่งไม้ เศษไม้	87	25.08
ถุงพลาสติก ขวดพลาสติก เศษพลาสติก	91	26.23
ถ่ายไฟฉาย หลอดไฟฟ้า แบตเตอรี่	3	0.86
เศษโลหะต่างๆ	5	1.44
ขวดแก้วต่างๆ	3	0.86
อื่นๆ	3	0.86
รวม	347	100.00
วิธีการกำจัดขยะมูลฝอย		
เผา	63	18.16
คัดแยก ทำปุ๋ย หรือบางส่วนขาย	75	21.62
ฝังกลบเอง	4	1.15
ใส่ถุงขยะดำให้เทศบาลนำไปกำจัด	202	58.21
อื่นๆ เช่น นำไปทิ้งสถานที่อื่น นำไปเป็นอาหารสัตว์	3	0.86
รวม	347	100.00
การรับทราบข้อมูลข่าวสารการกำจัดขยะมูลฝอย ของเทศบาล		
ไม่ได้รับ	40	11.53
เพื่อนบ้าน	93	26.80

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
การประชาสัมพันธ์ของผู้นำหมู่บ้าน	126	36.31
สมาชิกเทศบาล	79	22.77
ทางวารสาร และทางเว็บไซต์	4	1.15
ทางอื่น ๆ	5	1.44
รวม	347	100.00
การเข้าร่วมกิจกรรม และโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล		
เคยเข้าร่วม	179	51.58
ไม่เคยเข้าร่วม	168	48.42
รวม	347	100.00
ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะของเทศบาล (สำหรับผู้ที่ยังไม่เคยเข้าร่วม)		
สนใจที่จะเข้าร่วม	95	56.54
ไม่สนใจที่จะเข้าร่วม	68	40.48
อื่น ๆ	5	2.98
รวม	168	100.00

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยในกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีการรวบรวมขยะมูลฝอยโดยมีการคัดแยกประเภทขยะก่อนบรรจุลงในถุงขยะ จำนวน 275 ครัวเรือน (ร้อยละ 79.26) และมีภาชนะรองรับขยะ มูลฝอยจำนวน 328 ครัวเรือน (ร้อยละ 94.52) มีจำนวนครัวเรือน 155 ครัวเรือน (ร้อยละ 44.67) ที่มีขยะเป็นประเภทขยะเปียกมากที่สุด การกำจัดขยะส่วนใหญ่กำจัดโดยวิธีการใส่ถุงดำให้เทศบาลนำไปกำจัดจำนวน 202 ครัวเรือน (ร้อยละ 58.21) ส่วนการได้รับทราบข้อมูลข่าวสารการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการประชาสัมพันธ์ของผู้นำหมู่บ้าน จำนวน 126 ครัวเรือน (ร้อยละ 36.31) และการเข้าร่วมกิจกรรม และโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมจำนวน 179 ครัวเรือน (ร้อยละ 51.58) ไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 168 ครัวเรือน (ร้อยละ 48.42) ตามลำดับ โดยในจำนวนนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจที่จะเข้าร่วม

กิจกรรมโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และโครงการของทางเทศบาล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สนใจที่จะเข้าร่วม จำนวน 95 ครั้วเรือน (ร้อยละ 56.54) ไม่สนใจที่จะเข้าร่วม จำนวน 68 ครั้วเรือน (ร้อยละ 40.48)

2. เจ้าของสถานประกอบการ

2.1 ข้อมูลทั่วไปของเจ้าของสถานประกอบการดังนี้

ตารางที่ 4.6 จำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	83	45.61
หญิง	99	54.39
รวม	182	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	1	0.55
20 - 30 ปี	46	25.27
31 - 40 ปี	39	21.43
41 - 50 ปี	46	25.27
51 - 60 ปี	41	22.53
60 ปีขึ้นไป	9	4.95
รวม	182	100.00
การศึกษา		
ประถมศึกษา	51	28.02
มัธยมศึกษา และปวช.	74	40.66
ประกาศนียบัตร อนุปริญญา และปวส.	18	9.89
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	33	18.13
สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.75
อื่น ๆ	1	0.55
รวม	182	100

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	-
รับราชการ และรัฐวิสาหกิจ	5	2.47
เกษตรกรกรรม	-	-
ค้าขาย	106	58.25
รับจ้าง	49	26.93
อื่นๆ	22	12.08
รวม	182	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 3,000 บาท	12	6.59
3,001 - 5,000 บาท	36	19.78
5,001 - 10,000 บาท	70	38.47
10,001 - 20,000 บาท	41	22.53
20,001 - 30,000 บาท	18	9.89
มากกว่า 30,000 บาท	5	2.74
รวม	182	100.00
จำนวนสมาชิกในสถานประกอบการ		
1 - 10 คน	175	96.15
11 - 20 คน	5	2.76
21 - 30 คน	2	1.09
รวม	182	100
ระยะเวลาที่ประกอบกิจการ		
1 - 20 ปี	147	80.77
21 - 40 ปี	24	13.19
41 - 60 ปี	10	5.49
61 - 80 ปี	1	0.55
รวม	182	100

จากตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 99 คน (ร้อยละ 54.39) เป็นเพศชาย จำนวน 83 คน (ร้อยละ 45.61) ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี และอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 46 คนเท่ากัน (ร้อยละ 25.27) มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และ ปวช. จำนวน 74 คน (ร้อยละ 40.66) มีอาชีพค้าขาย จำนวน 106 คน (ร้อยละ 58.25) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 70 คน (ร้อยละ 38.47) มีจำนวนสมาชิกในสถานประกอบการ 1 - 10 คน จำนวน 175 แห่ง (ร้อยละ 96.15) และมีระยะเวลาประกอบกิจการในช่วงระหว่าง 1 - 20 ปี จำนวน 147 แห่ง (ร้อยละ 80.77)

2.2 ข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอยของเจ้าของสถานประกอบการดังนี้

ตารางที่ 4.7 จำนวน และค่าร้อยละของการจัดการขยะมูลฝอย ของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ

การจัดการขยะมูลฝอยในสถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการรวบรวมขยะมูลฝอย		
เก็บรวมกันไว้โดยไม่แยกประเภท	38	20.88
มีการคัดแยกประเภทขยะก่อนบรรจุลงในถุง	141	77.47
วิธีอื่น ๆ	3	1.65
รวม	182	100.00
มีถังขยะหรือภาชนะรองรับขยะมูลฝอย		
มี	141	77.47
ไม่มี	41	22.53
รวม	182	100.00
ประเภทขยะมูลฝอยในครัวเรือน และสถานประกอบการ		
ขยะเปียก ได้แก่ เศษอาหาร ผัก ผลไม้ เศษเนื้อสัตว์	66	36.26
เศษหญ้าแห้ง ใบไม้ กิ่งไม้ เศษไม้	17	9.34
ถุงพลาสติก ขวดพลาสติก เศษพลาสติก	59	32.42
ถ่ายไฟฉาย หลอดไฟฟ้า แบตเตอรี่	1	0.55

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การจัดการขยะมูลฝอยในสถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
เศษโลหะต่าง ๆ	18	9.89
ขวดแก้วต่าง ๆ	9	4.95
อื่น ๆ	12	6.59
รวม	182	100.00
วิธีการกำจัดขยะมูลฝอย		
เผา	12	6.59
คัดแยก ทำปุ๋ย หรือบางส่วนขาย	16	8.79
ฝังกลบเอง	2	1.10
ใส่ถุงขยะดำให้เทศบาลนำไปกำจัด	139	76.38
วิธีอื่น ๆ เช่น นำไปเป็นอาหารสัตว์	13	7.14
รวม	182	100.00
การรับทราบข้อมูลข่าวสารการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล		
ไม่ได้รับ	31	17.03
เพื่อนบ้าน	32	17.58
การประชาสัมพันธ์ของผู้ใหญ่บ้าน	74	40.66
สมาชิกสภาเทศบาล	32	17.58
ทางวารสาร และทางเว็บไซต์	9	4.95
ทางอื่น ๆ	4	2.20
รวม	182	100.00
การเข้าร่วมกิจกรรม และโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล		
เคยเข้าร่วม	31	17.03
ไม่เคยเข้าร่วม	151	82.97
รวม	182	100.00

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การจัดการขยะมูลฝอยในสถานประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะของเทศบาล (สำหรับผู้ที่ยังไม่เคยเข้าร่วม)		
สนใจที่จะเข้าร่วม	78	51.66
ไม่สนใจที่จะเข้าร่วม	46	30.46
อื่นๆ	27	17.88
รวม	151	100.00

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยในกลุ่มตัวอย่างเจ้าของผู้ประกอบการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวิธีการรวบรวมขยะมูลฝอยโดยมีการคัดแยกประเภทขยะมูลฝอย ก่อนบรรจุลงในถุงขยะ จำนวน 141 แห่ง (ร้อยละ 77.47) และมีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยจำนวน 141 แห่ง (ร้อยละ 77.47) มีสถานประกอบการจำนวน 66 แห่ง (ร้อยละ 36.26) ที่มีขยะเป็นประเภทขยะเปียกมากที่สุด การกำจัดขยะส่วนใหญ่กำจัดโดยวิธีการใส่ถุงดำให้เทศบาลนำไปกำจัดจำนวน 139 แห่ง (ร้อยละ 76.38) ส่วนการได้รับทราบข้อมูลข่าวสารการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการประชาสัมพันธ์ของผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 74 แห่ง (ร้อยละ 40.66) และการเข้าร่วมกิจกรรม และ โครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมจำนวน 31 แห่ง (ร้อยละ 17.03) ไม่เคยเข้าร่วม จำนวน 151 แห่ง (ร้อยละ 82.97) ตามลำดับ โดยในจำนวนนี้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม และ โครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และ โครงการของทางเทศบาล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ สนใจที่จะเข้าร่วม จำนวน 78 แห่ง (ร้อยละ 51.66) ไม่สนใจที่จะเข้าร่วมจำนวน 46 แห่ง (ร้อยละ 30.46)

3. ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา

ตารางที่ 4.8 จำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	7	70.00
หญิง	3	30.00
รวม	10	100.00
อายุ		
20 - 30 ปี	-	-
31 - 40 ปี	3	30.00
41 - 50 ปี	6	60.00
51 - 60 ปี	1	10.00
60 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	10	100.00
การศึกษา		
ประถมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษา และปวช.	-	-
ประกาศนียบัตร อนุปริญญา และปวส.	2	20.00
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	7	70.00
สูงกว่าปริญญาตรี	1	10.00
รวม	10	100.00
ประสบการณ์การทำงานด้านการจัดการ ขยะมูลฝอย		
ไม่มีประสบการณ์	2	20.00
ประสบการณ์ 1-5 ปี	5	50.00

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ 6-10 ปี	1	10.00
ประสบการณ์ 11-15 ปี	2	20.00
ประสบการณ์ 16-20 ปี	-	-
ประสบการณ์มากกว่า 20 ปี	-	-
รวม	10	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
น้อยกว่า 3,000 บาท	-	-
3,001 - 5,000 บาท	-	-
5,001 - 10,000 บาท	1	10.00
10,001 - 20,000 บาท	6	60.00
20,001 - 30,000 บาท	3	30.00
มากกว่า 30,000 บาท	-	-
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 4.8 กลุ่มส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 7 คน ร้อยละ 70.00 มีช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 6 คน (ร้อยละ 60.00) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จำนวน 7 คน (ร้อยละ 70.00) มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 50.00) และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 6 คน (ร้อยละ 60.00)

ทัศนคติต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

จากการศึกษาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ระดับความรู้ ระดับการมีส่วนร่วม ระดับความพึงพอใจ และความคิดเห็น ผลการศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

1. ระดับความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอยของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

ตารางที่ 4.9 จำนวน และค่าร้อยละของความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะมูลฝอย	จำนวน	
	ตอบถูก	ตอบผิด
1. เทศบาลมีระเบียบ ข้อกำหนดเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ได้แก่ เทศบัญญัติเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย	328 (94.52)	19 (5.48)
2. ขยะมูลฝอย หมายถึง ของเหลือใช้แล้วไม่ต้องการ มีทั้งที่เป็นของแข็งของเหลว เน่าเปื่อย และไม่เน่าเปื่อย	312 (89.91)	35 (10.09)
3. ถ่ายไฟฉายเก่า แบตเตอรี่เก่า หลอดไฟฟ้าที่ไม่ใช้แล้ว จัดเป็นขยะประเภทขยะทั่วไป	279 (80.40)	68 (19.60)
4. เศษอาหาร ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ จัดเป็นขยะประเภทขยะเปียก	300 (86.46)	47 (13.54)
5. ขยะรีไซเคิลได้แก่ ขยะที่ใช้แล้วไม่สามารถที่จะนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีกแล้ว	263 (75.79)	84 (24.21)
6. เศษไม้ ฐานแห้ง ใบไม้ กิ่งไม้ จัดเป็นขยะประเภทขยะแห้ง	294 (84.73)	53 (15.27)
7. อลูมิเนียม ก่อสร้างโฟม สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติแต่ต้องใช้เวลานานมาก	232 (66.86)	115 (33.10)
8. ก่อนที่จะทิ้งขยะมูลฝอยลงในภาชนะรองรับขยะ ไม่จำเป็นต้องมีการคัดแยกก่อนทิ้ง	271 (78.10)	76 (21.90)

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะมูลฝอย	จำนวน	
	ตอบถูก	ตอบผิด
9. เศษกระดาษ หนังสือพิมพ์เก่า เมื่อทำการคัดแยกแล้ว นำไปกำจัดโดยวิธีการเผาทำลาย	272 (78.39)	75 (21.61)
10. การคัดแยกขยะก่อนที่จะทิ้ง ทำให้ปริมาณขยะรวมที่เทศบาลจะต้องนำไปกำจัดมีปริมาณลดลง	299 (86.17)	48 (13.83)
11. ภาชนะรองรับขยะควรมีฝาปิดให้มิดชิด ไม่รั่วซึม เพื่อป้องกันแมลงและสัตว์ต่าง ๆ มาคุ้ยเขี่ย	317 (91.35)	30 (8.65)
12. ขยะมูลฝอยเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคต่าง ๆ และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของพาหะนำโรค ได้แก่ แมลงสาบ หนู ยุง เป็นต้น	305 (87.90)	42 (12.10)
13. การมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยให้การบริหารจัดการขยะของเทศบาลประสบผลสำเร็จ	293 (84.44)	54 (15.56)
14. การบริหารจัดการขยะที่ดี ควรเริ่มจากการปลูกฝังจิตสำนึก และให้ความรู้แก่ประชาชนก่อน	320 (92.22)	27 (7.78)
15. ธนาคารขยะเป็นรูปแบบวิธีในการลดปริมาณขยะมูลฝอย	314 (90.49)	33 (9.51)

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะมูลฝอย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ส่วนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขยะมูลฝอย และตอบถูกมากกว่าร้อยละ 50 ทุกข้อ โดยมีข้อที่ตอบถูกมาก 3 อันดับแรกคือ ข้อ 7 ถุงพลาสติก กล่องโฟม สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติแต่ต้องใช้ระยะเวลานานมาก ตอบถูกจำนวน 232 คน (ร้อยละ 66.86) ข้อ 1 เทศบาลมีระเบียบ ข้อกฎหมายเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ได้แก่ เทศบัญญัติเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตอบถูกจำนวน 328 คน (ร้อยละ 94.52) และข้อ 14 การบริหารจัดการขยะที่ดี ควรเริ่มจากการปลูกฝังจิตสำนึก และให้ความรู้แก่ประชาชนก่อน ตอบถูก จำนวน 320 (ร้อยละ 92.22) ตามลำดับ เมื่อนำคะแนนความรู้มาแบ่งระดับความรู้ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความรู้ต่ำ ระดับความรู้ปานกลาง และระดับความรู้สูง ได้ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 จำนวนและค่าร้อยละของคะแนนความรู้ของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนจำแนกตามระดับความรู้

คะแนน	ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
0-5	ต่ำ	3	0.86
6-10	ปานกลาง	53	15.28
11-15	สูง	291	83.86
รวม		347	100.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีระดับความรู้เรื่องการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับสูง จำนวน 291 คน (ร้อยละ 83.86) รองลงมาในระดับปานกลางจำนวน 53 คน (ร้อยละ 15.28) และระดับต่ำที่สุด จำนวน 3 คน (ร้อยละ 0.86)

2. ระดับการมีส่วนร่วมของการจัดการขยะมูลฝอยของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

ตารางที่ 4.11 จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต จำแนกตามกิจกรรมการมีส่วนร่วม ในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

กิจกรรมของการมีส่วนร่วม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ เคยทำ	$\bar{X}$
1. ท่านเคยเข้าร่วมในการจัดเวทีประชาคมเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย	15 (4.32)	93 (26.80)	149 (42.94)	15 (4.32)	14 (4.04)	61 (17.58)	2.70
2. ท่านมักจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนงานและงบประมาณการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล	11 (3.17)	97 (27.95)	130 (37.47)	34 (9.80)	10 (2.88)	65 (18.73)	2.63
3. ท่านมีส่วนร่วมในการพิจารณาแผนพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	17 (4.90)	77 (22.19)	122 (35.17)	46 (13.26)	24 (6.92)	61 (17.58)	2.52

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

กิจกรรมการมีส่วนร่วม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ เคยทำ	$\bar{X}$
4. ท่านมีส่วนร่วมในการยก ร่างเทศบัญญัติเรื่องการ จัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ของเทศบาล	11 (3.1)	73 (21.04)	118 (34.01)	38 (10.95)	10 (2.88)	97 (27.95)	2.27
5. ท่านเป็นสมาชิกหรือมี ส่วนร่วมในกิจกรรม เกี่ยวกับการบริหาร จัดการขยะ เช่น ธนาคาร ขยะ การคัดแยกขยะ	16 (4.61)	105 (30.26)	101 (29.11)	36 (10.37)	10 (2.88)	79 (22.77)	2.55
6. ท่านใช้วัสดุที่ย่อยสลาย ได้แทนวัสดุที่ย่อยสลาย ยาก เช่น ถุงผ้า ใบตอง แทนถุงพลาสติก	26 (7.49)	91 (26.22)	147 (42.36)	52 (14.99)	19 (5.48)	12 (3.46)	3.05
7. ท่านมีการคัดแยกขยะทุก ครั้งก่อนที่จะให้เทศบาล จัดเก็บ	53 (15.38)	130 (37.46)	101 (29.11)	23 (6.63)	15 (4.32)	25 (7.20)	3.31
8. ท่านให้ความร่วมมือใน การงดเผาเศษกระดาษ หญ้าแห้ง หรือขยะแห้ง ทุกชนิดเพื่อลดมลพิษใน อากาศ	75 (21.61)	124 (35.73)	104 (29.97)	35 (10.09)	7 (2.02)	2 (0.58)	3.63
9. ท่านมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ความรู้ ข้อมูล เกี่ยวกับขยะมูลฝอยของ เทศบาลให้แก่ผู้อื่น	27 (7.78)	119 (34.29)	122 (35.16)	32 (9.22)	12 (3.46)	35 (10.09)	2.03

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

กิจกรรมการมีส่วนร่วม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยทำ	$\bar{X}$
10. ท่านมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเหตุร้องเรียนเกี่ยวกับขยะมูลฝอย	26 (7.49)	127 (36.60)	121 (34.87)	28 (8.07)	25 (7.20)	20 (5.76)	3.12
11. ท่านเคยเข้าร่วมในการจัดเวทีประชาคมเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย	15 (4.32)	87 (25.07)	140 (40.35)	40 (11.53)	10 (2.88)	55 (15.85)	2.69
12. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตาม หรือประเมินผลกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับขยะมูลฝอย และสิ่งแวดล้อมของเทศบาล	7 (2.08)	100 (28.82)	126 (36.31)	48 (13.83)	8 (2.31)	58 (16.71)	2.64
13. ท่านมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวให้แก่เทศบาลเมื่อพบเห็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการทิ้งขยะมูลฝอย	15 (4.32)	72 (20.75)	157 (45.24)	36 (10.37)	1 (0.29)	66 (19.02)	2.61
14. ท่านมีส่วนร่วมในการติดต่อประสานงานกับทางเทศบาลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย	8 (2.31)	92 (26.51)	136 (39.19)	24 (6.90)	17 (4.90)	70 (20.17)	2.54
รวม							2.81

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน โดยแบ่งระดับการมีส่วนร่วมตามค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.81 เมื่อพิจารณาถึงกิจกรรมการมีส่วนร่วมของกลุ่ม

ตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนในแต่ละข้อแล้ว 3 ลำดับแรกได้แก่ ให้ความสำคัญร่วมมือในการงดเผาเศษกระดาษ หลู้แห้ง หรือขยะแห้งทุกชนิดเพื่อลดมลพิษในอากาศ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.63 มีการคัดแยกขยะทุกครั้งก่อนที่จะให้เทศบาลจัดเก็บ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.31 และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเหตุร้องเรียนเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.12 ตามลำดับ

3. ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

ตารางที่ 4.12 จำนวน คำร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต จำแนกตามลักษณะความพึงพอใจ ในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

ลักษณะความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$
1. แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ในภาพรวม	17 (4.90)	116 (33.43)	190 (54.80)	17 (4.90)	7 (2.02)	3.35
2. นโยบายการบริหารจัดการขยะของเทศบาลโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	21 (6.05)	158 (45.53)	133 (38.33)	33 (9.52)	2 (0.58)	3.47
3. โครงการเกี่ยวกับการการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และสิ่งแวดล้อมของเทศบาลในช่วงเวลาที่ผ่านมา	18 (5.19)	122 (35.16)	176 (50.72)	23 (6.63)	8 (2.30)	3.34
4. เทศบาลใช้วิธีการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียม แทนการจำหน่ายถุงขยะดำ	36 (10.37)	97 (27.95)	129 (37.18)	68 (19.60)	17 (4.90)	3.19
5. ท่านเต็มใจที่จะชำระอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะตามเทศบัญญัติของเทศบาล	50 (14.40)	100 (28.82)	118 (34.01)	66 (19.02)	13 (3.75)	3.31
6. การให้บริการถุงขยะดำฟรีหลังจากท่านมาชำระอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะมูลฝอย	53 (15.27)	123 (35.45)	118 (34.01)	43 (12.39)	10 (2.88)	3.49

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ลักษณะความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$
7. การให้บริการภายในสำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเมื่อท่านมาติดต่อสอบถาม	21 (6.05)	115 (33.14)	145 (41.79)	60 (17.29)	6 (1.73)	3.24
8. การให้บริการของพนักงานประจำรถเก็บขยะ	26 (7.49)	126 (36.31)	166 (47.84)	23 (6.63)	6 (1.73)	3.41
9. ความระมัดระวังของพนักงานขับรถเก็บขยะ เช่น การระวังไม่ให้ขยะตกหล่นเรี่ยราดบนถนน	41 (11.82)	141 (40.63)	139 (40.06)	19 (5.41)	7 (2.02)	3.55
10. ความพร้อม และความเหมาะสมของรถเก็บขยะ	29 (8.36)	138 (39.77)	153 (44.09)	24 (6.92)	3 (0.86)	3.48
11. จำนวนรอบการเก็บขยะมูลฝอยของพนักงานเทศบาล เช่น สัปดาห์ละ 1 วันต่อหมู่บ้าน	39 (11.24)	147 (42.36)	120 (34.58)	34 (9.80)	7 (2.02)	3.51
12. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล	25 (7.20)	123 (35.45)	159 (45.82)	33 (9.51)	7 (2.02)	3.36
13. การแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาล	25 (7.20)	138 (39.77)	151 (43.52)	28 (8.07)	5 (1.44)	3.43
14. ความสะดวกในการขอรับการสนับสนุนเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องใน การบริหารจัดการขยะมูลฝอย	17 (4.90)	128 (36.89)	149 (42.94)	48 (13.83)	5 (1.44)	3.30

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ลักษณะความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$
15. การกำจัดขยะมูลฝอย เทศบาลใช้วิธีการจ้างเหมาเอกชนนำไปกำจัด	21 (6.05)	128 (36.89)	160 (46.11)	29 (8.36)	9 (2.59)	3.35
รวม						3.38

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจ ของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน โดยแบ่งระดับความพึงพอใจตามค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละข้อแล้ว 3 ลำดับแรกได้แก่ ความระมัดระวังของพนักงานขับรถเก็บขยะ เช่น การระวังไม่ให้ขยะตกหล่นเรี่ยราดบนถนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 จำนวนรอบการเก็บขยะมูลฝอยของพนักงานเทศบาล เช่น สัปดาห์ละ 1 วันต่อหมู่บ้าน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.51 และการให้บริการดูขยะดำฟรีหลังจากท่านมาชำระอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะมูลฝอย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ตามลำดับ

4. ความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน

ตารางที่ 4.13 จำนวน และค่าร้อยละของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนจำแนกตามความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอย

ลักษณะความคิดเห็น	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย
1. จัดให้มีสถานที่กำจัดขยะ เช่น การก่อสร้างเตาเผาไร้มลพิษในเขตพื้นที่	198 (57.06)	93 (26.80)	56 (16.14)
2. จัดให้มีสถานีพัก และสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยในพื้นที่ เพื่อรอการขนถ่ายให้แก่เอกชน (กรณีจ้างเหมาเอกชนนำไปกำจัด)	175 (50.97)	108 (31.12)	64 (18.44)
3. การจ้างเหมาให้เอกชนดำเนินการบริหารจัดการ ตั้งแต่การจัดหาภาชนะบรรจุ เก็บขนในแต่ละหมู่บ้าน และการกำจัดขยะ	203 (58.50)	90 (25.94)	54 (15.56)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ลักษณะความคิดเห็น	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย
4. การเก็บอัตราค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นในกรณีที่เป็นการขยะมูลฝอยผิดเงื่อนไขหรือขยะมูลฝอยอันตราย	160 (46.11)	121 (34.87)	66 (19.02)
5. เทศบาลควรตั้งภาชนะบรรจุขยะมูลฝอยแยกตามประเภทของขยะมูลฝอย อาทิ ขยะอันตราย สีแดง ขยะเปียก สีเขียว ขยะแห้ง สีเหลือง เป็นต้น	257 (74.06)	77 (22.19)	13 (3.75)
6. การเพิ่มกิจกรรม และ โครงการเกี่ยวกับขยะมูลฝอย และ สิ่งแวดล้อมในแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนประจำปีของเทศบาล	254 (73.20)	81 (23.34)	12 (3.46)
7. เพิ่มงบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล เช่น การจัดซื้อรถขยะ การจ้างบุคลากร คนงาน เพิ่มมากขึ้น	246 (70.89)	87 (25.07)	14 (4.03)
8. การปลูกฝังจิตสำนึกในการคัดแยกขยะมูลฝอย และการลดขยะ และการใช้ประโยชน์จากของเหลือใช้ในหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น	265 (76.37)	71 (20.46)	11 (3.17)
9. การประกวดแข่งขันเกี่ยวกับการจัดการขยะของแต่ละหมู่บ้าน	238 (68.59)	85 (24.50)	24 (6.91)

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาจำนวน และร้อยละของผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนจำแนกตามความคิดเห็น ในเขตพื้นที่ตำบลท่าศาลา พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแบบแสดงความคิดเห็นทุกข้อ โดยข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ การปลูกฝังจิตสำนึกในการคัดแยกขยะมูลฝอย และการลดขยะ และการใช้ประโยชน์จากของเหลือใช้ในหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น จำนวน 265 ครัวเรือน (ร้อยละ 76.37) เทศบาลควรตั้งภาชนะบรรจุขยะมูลฝอยแยกตามประเภทของขยะมูลฝอย อาทิ ขยะอันตราย สีแดง ขยะเปียก สีเขียว ขยะแห้ง สีเหลือง เป็นต้น จำนวน 257 ครัวเรือน (ร้อยละ 74.06) และการเพิ่มกิจกรรม และ โครงการเกี่ยวกับขยะมูลฝอย และ สิ่งแวดล้อมในแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนประจำปีของเทศบาล จำนวน 254 ครัวเรือน (ร้อยละ 73.20) ตามลำดับ

เจ้าของสถานประกอบการ

1. ระดับความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอยของเจ้าของสถานประกอบการ

ตารางที่ 4.14 จำนวน และค่าร้อยละของความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะมูลฝอย	จำนวน	
	ตอบถูก	ตอบผิด
1. เทศบาลมีระเบียบ ข้อกฎหมายเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ได้แก่ เทศบัญญัติ เรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	177 (97.25)	5 (2.75)
2. ขยะมูลฝอย หมายถึง ของเหลือใช้แล้วไม่ต้องการ มีทั้งที่เป็น ของแข็ง ของเหลว เน่าเปื่อย และไม่เน่าเปื่อย	166 (91.29)	16 (8.79)
3. ถ่านไฟฉายเก่า แบตเตอรี่เก่า หลอดไฟฟ้าที่ไม่ใช้แล้ว จัดเป็นขยะ ประเภทขยะทั่วไป	148 (81.32)	34 (18.68)
4. เศษอาหาร ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ จัดเป็นขยะประเภทขยะเปียก	167 (91.76)	15 (8.24)
5. ขยะรีไซเคิล ได้แก่ ขยะที่ใช้แล้วไม่สามารถที่จะนำกลับมาใช้ใหม่ ได้อีกแล้ว	137 (75.27)	45 (24.73)
6. เศษไม้ หญ้าแห้ง ใบไม้ กิ่งไม้ จัดเป็นขยะประเภทขยะแห้ง	171 (94.96)	11 (6.04)
7. ถุงพลาสติก กล่องโฟม สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติแต่ ต้องใช้เวลานานมาก	102 (56.04)	80 (43.96)
8. ก่อนที่จะทิ้งขยะมูลฝอยลงในภาชนะรองรับขยะ ไม่จำเป็นต้องมี การคัดแยกก่อนทิ้ง	158 (86.81)	24 (13.19)
9. เศษกระดาษ หนังสือพิมพ์เก่า เมื่อทำการคัดแยกแล้ว นำไปกำจัด โดยวิธีการเผาทำลาย	156 (85.71)	26 (14.29)

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะมูลฝอย	จำนวน	
	ตอบถูก	ตอบผิด
10. การคัดแยกขยะก่อนที่จะทิ้ง ทำให้ปริมาณขยะรวมที่เทศบาลจะต้องนำไปกำจัดมีปริมาณลดลง	171 (93.96)	11 (6.04)
11. ภาชนะรองรับขยะควรมีฝาปิดให้มิดชิด ไม่รั่วซึม เพื่อป้องกันแมลงและสัตว์ต่าง ๆ มาคุ้ยเขี่ย	174 (95.60)	8 (4.40)
12. ขยะมูลฝอยเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคต่าง ๆ และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของพาหะนำโรค ได้แก่ แมลงสาบ หนู ยุง เป็นต้น	175 (96.15)	7 (3.85)
13. การมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยให้การบริหารจัดการขยะของเทศบาลประสบผลสำเร็จ	172 (94.51)	10 (5.49)
14. การบริหารจัดการขยะที่ดี ควรเริ่มจากการปลูกฝังจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชนก่อน	174 (95.60)	8 (4.40)
15. ธนาคารขยะเป็นรูปแบบวิธีในการลดปริมาณขยะมูลฝอย	170 (93.41)	12 (6.59)

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ส่วนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขยะมูลฝอยเพราะส่วนใหญ่ตอบคำถามทุกข้อถูกต้องโดยมีข้อที่ตอบถูกมาก 3 อันดับแรกคือ ข้อ 1 เทศบาลมีระเบียบ ข้อกฎหมายเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ได้แก่ เทศบัญญัติเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย ตอบถูก จำนวน 177 คน (ร้อยละ 97.25) ข้อ 12 ขยะมูลฝอยเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคต่าง ๆ และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของพาหะนำโรค ได้แก่ แมลงสาบ หนู ยุง เป็นต้น ตอบถูก จำนวน 175 คน (ร้อยละ 96.15) ข้อ 11 ภาชนะรองรับขยะควรมีฝาปิดให้มิดชิด ไม่รั่วซึม เพื่อป้องกันแมลง และสัตว์ต่าง ๆ มาคุ้ยเขี่ย และข้อ 14 การบริหารจัดการขยะที่ดี ควรเริ่มจากการปลูกฝังจิตสำนึก และให้ความรู้แก่ประชาชนก่อน ตอบถูก จำนวน 174 คน (ร้อยละ 95.60) เมื่อนำคะแนนความรู้มาแบ่งเกณฑ์ระดับความรู้ออกเป็น 3 ระดับได้แก่ ระดับความรู้ต่ำ ระดับความรู้ปานกลาง และระดับความรู้สูง ได้ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.15 จำนวน และค่าร้อยละของคะแนนความรู้ของเจ้าของสถานประกอบการจำแนกตามระดับความรู้

คะแนน	ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
0-5	ต่ำ	-	-
6-10	ปานกลาง	14	7.69
11-15	สูง	168	92.31
รวม		182	100

จากตารางที่ 4.15 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีระดับความรู้เรื่องการจัดการขยะมูลฝอย อยู่ในระดับสูง จำนวน 168 คน (ร้อยละ 92.31) รองลงมาในระดับปานกลาง จำนวน 14 คน (ร้อยละ 7.69) และไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับต่ำ

2. ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของเจ้าของสถานประกอบการ

ตารางที่ 4.16 จำนวน ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต จำแนกตามกิจกรรมการมีส่วนร่วม ในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของผู้ประกอบการ

กิจกรรมของการมีส่วนร่วม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ เคยทำ	$\bar{X}$
1. ท่านเคยเข้าร่วมในการจัดเวทีประชาคมเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย	3 (1.65)	15 (8.24)	52 (28.57)	22 (12.09)	21 (11.54)	69 (37.91)	1.63
2. ท่านมักจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนงานและงบประมาณการบริหารจัดการขยะมูลฝอย	1 (0.55)	19 (10.44)	48 (26.37)	32 (17.58)	22 (12.09)	60 (42.97)	1.71
3. ท่านมีส่วนร่วมในการพิจารณาแผนพัฒนาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	2 (1.10)	31 (17.03)	40 (21.98)	21 (11.54)	18 (9.89)	70 (38.46)	1.73

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

กิจกรรมการมีส่วนร่วม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ เคยทำ	$\bar{X}$
4. ท่านมีส่วนร่วมในการยก ร่างเทศบัญญัติเรื่องการ จัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ของเทศบาล	5 (2.75)	14 (7.69)	47 (25.82)	19 (10.44)	17 (9.34)	80 (43.96)	1.52
5. ท่านเป็นสมาชิกหรือ มี ส่วนร่วมในกิจกรรม เกี่ยวกับการบริหาร จัดการขยะมูลฝอย	3 (1.65)	16 (8.79)	53 (29.12)	20 (10.99)	12 (6.59)	78 (42.86)	1.59
6. ท่านใช้วัสดุที่ย่อยสลาย ได้แทนวัสดุที่ย่อยสลาย ยาก เช่น ถูผ้า ใบตอง แทนถุงพลาสติก	14 (7.69)	37 (20.33)	75 (41.31)	20 (10.99)	8 (4.40)	28 (15.38)	2.70
7. ท่านมีการคัดแยกขยะ ทุกครั้งก่อนที่จะให้ เทศบาลจัดเก็บ	27 (14.84)	49 (26.92)	56 (30.77)	26 (14.29)	12 (6.59)	12 (6.59)	3.09
8. ท่านให้ความร่วมมือใน การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ห้อยแห่ หรือขะแห่ ทุกชนิดเพื่อลดมลพิษใน อากาศ	79 (43.40)	65 (35.71)	23 (12.64)	4 (2.20)	7 (3.85)	4 (2.20)	4.06
9. ท่านมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ความรู้ ข้อมูล เกี่ยวกับขยะมูลฝอยของ เทศบาลให้แก่ผู้อื่น	10 (5.49)	35 (19.23)	83 (45.60)	19 (10.44)	8 (4.40)	27 (14.84)	2.66

จากตารางที่ 4.16 จากการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ โดยแบ่งระดับการมีส่วนร่วมตามค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่าระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 เมื่อพิจารณาถึงการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนในแต่ละข้อแล้ว 3 ลำดับแรกได้แก่ ให้ความร่วมมือในการงดเผาเศษกระดาษ หนังสือ หรือขยะแห้งทุกชนิดเพื่อลดมลพิษในอากาศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 มีการคัดแยกขยะทุกครั้งก่อนที่จะให้เทศบาลจัดเก็บ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.09 และมีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยจากเทศบาล หรือหน่วยงานอื่น ๆ เสมอ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.76 ตามลำดับ

3. ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเจ้าของสถานประกอบการ

ตารางที่ 4.17 จำนวน คำร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต จำแนกตามลักษณะความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ

ลักษณะความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$
1. แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลในภาพรวม	9 (4.95)	76 (41.76)	81 (44.50)	12 (6.59)	4 (2.00)	3.41
2. นโยบายการบริหารจัดการขยะของเทศบาลโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	6 (3.30)	84 (46.15)	75 (41.21)	13 (7.14)	4 (2.00)	3.41
3. โครงการเกี่ยวกับการการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และสิ่งแวดล้อมของเทศบาลในช่วงเวลาที่ผ่านมา	8 (4.40)	65 (35.71)	91 (50.00)	15 (8.24)	3 (1.65)	3.33
4. เทศบาลใช้วิธีการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียม แทนการจำหน่ายถุงขยะดำ	8 (4.40)	46 (25.27)	78 (42.86)	30 (16.48)	20 (10.99)	2.96
5. ท่านเต็มใจที่จะชำระอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะ ตามเทศบัญญัติของเทศบาล	23 (12.64)	53 (29.12)	80 (43.96)	16 (8.79)	10 (5.49)	3.35

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ลักษณะความพึงพอใจ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{X}$
6. การให้บริการลงขยะดำฟรีหลังจากท่านมาชำระอัตราค่าธรรมเนียม	27 (14.84)	59 (32.41)	60 (32.97)	17 (9.34)	19 (10.44)	3.32
7. การให้บริการภายในสำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเมื่อท่านมาติดต่อสอบถาม	6 (3.30)	77 (42.30)	73 (40.11)	18 (9.89)	8 (4.40)	3.30
8. การให้บริการของพนักงานประจำรถเก็บขยะ	23 (12.64)	81 (44.50)	69 (37.91)	6 (3.30)	3 (1.65)	3.63
9. ความระมัดระวังของพนักงานขับรถเก็บขยะ เช่น การระวังไม่ให้ขยะตกหล่นเรี่ยราดบนถนน	23 (12.64)	77 (42.31)	65 (35.71)	13 (7.14)	4 (2.30)	3.56
10. ความพร้อม และความเหมาะสมของรถเก็บขยะ	19 (10.44)	73 (40.11)	76 (41.76)	12 (6.59)	2 (1.10)	3.52
11. จำนวนรอบการเก็บขยะมูลฝอยของพนักงานเทศบาล เช่น สัปดาห์ละ 1 วันต่อหมู่บ้าน	18 (9.89)	60 (32.97)	50 (27.47)	26 (14.29)	28 (15.38)	3.08
12. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล	12 (6.59)	29 (15.94)	84 (46.15)	33 (18.13)	24 (13.19)	2.85
13. การแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาล	6 (3.30)	51 (28.02)	90 (49.45)	22 (12.09)	13 (7.14)	3.08

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

14. ความสะดวกในการขอรับการสนับสนุนเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย	8 (4.40)	56 (30.77)	80 (44.96)	22 (12.09)	16 (8.80)	3.10
15. การกำจัดขยะมูลฝอย เทศบาลใช้วิธีการจ้างเหมาเอกชนนำไปกำจัด	10 (5.43)	54 (29.67)	87 (47.81)	19 (10.44)	12 (6.59)	3.17
รวม						3.27

จากตารางที่ 4.17 จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการ โดยแบ่งระดับการมีส่วนร่วมตามค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่าระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.27 เมื่อพิจารณาถึงลักษณะความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือนในแต่ละข้อแล้ว 3 ลำดับแรกได้แก่ การให้บริการของพนักงานประจำรถเก็บขยะ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.63 ความระมัดระวังของพนักงานขับรถเก็บขยะ เช่น การระวังไม่ให้ขยะตกหล่นเรี่ยราดบนถนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.56 และความพร้อม และความเหมาะสมของรถเก็บขยะ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52 ตามลำดับ

4. ความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเจ้าของสถานประกอบการ

ตารางที่ 4.18 จำนวน และค่าร้อยละของเจ้าของสถานประกอบการจำแนกตามความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอย

ลักษณะความคิดเห็น	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย
1. จัดให้มีสถานที่กำจัดขยะ เช่น การก่อสร้างเตาเผาไว้ริมลพียในเขตพื้นที่	90 (49.45)	41 (22.53)	51 (28.02)
2. จัดให้มีสถานีพัก และสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยในพื้นที่เพื่อรอการขนถ่ายให้แก่เอกชน (กรณีจ้างเหมาเอกชนนำไปกำจัด)	89 (48.90)	41 (22.53)	52 (28.57)

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ลักษณะความคิดเห็น	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย
3. การจ้างเหมาให้องค์ชนดำเนินการบริหารจัดการ ตั้งแต่การจัดหาภาชนะบรรจุขยะ การเก็บขนขยะในแต่ละหมู่บ้าน และการกำจัด	94 (51.65)	64 (35.16)	24 (13.19)
4. การเก็บอัตราค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นในกรณีที่เป็นขยะมูลฝอยติดเชื้อหรือขยะมูลฝอยอันตราย	101 (55.49)	51 (28.20)	30 (16.46)
5. เทศบาลควรตั้งภาชนะบรรจุขยะมูลฝอยแยกตามประเภท ของขยะมูลฝอย อาทิ ขยะอันตรายสีแดง ขยะเปียกสีเขียว ขยะแห้งสีเหลือง เป็นต้น	149 (81.87)	21 (11.54)	12 (6.59)
6. การเพิ่มกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับขยะมูลฝอย และสิ่งแวดล้อม ในแผนยุทธศาสตร์ หรือแผนประจำปีของเทศบาล	132 (72.52)	45 (24.73)	5 (2.75)
7. เพิ่มงบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล เช่น การจัดซื้อรถขยะ การจ้างบุคลากร คนงาน เพิ่มมากขึ้น	136 (74.72)	39 (21.43)	7 (3.85)
8. การปลูกฝังจิตสำนึกในการคัดแยกขยะมูลฝอย และการลดขยะและการใช้ประโยชน์จากของเหลือใช้ในหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น	157 (86.26)	22 (12.09)	3 (1.65)
9. การประกวดแข่งขันเกี่ยวกับการจัดการขยะของแต่ละหมู่บ้าน	131 (71.98)	40 (21.98)	11 (6.04)

จากตารางที่ 4.18 จากการศึกษาจำนวน และร้อยละของเจ้าของผู้ประกอบการจำแนกตามความคิดเห็น ในเขตพื้นที่ตำบลท่าเสา พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแบบแสดงความคิดเห็นทุกข้อ โดยข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ การปลูกฝังจิตสำนึกในการคัดแยกขยะมูลฝอย และการลดขยะ และการใช้ประโยชน์จากของเหลือใช้ในหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 157 แห่ง (ร้อยละ 86.26) เทศบาลควรตั้งภาชนะบรรจุขยะมูลฝอยแยกตามประเภทของขยะมูลฝอย อาทิ ขยะอันตรายสีแดง ขยะเปียกสีเขียว ขยะแห้งสีเหลือง เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 149 แห่ง (ร้อยละ 81.87) และเพิ่มงบประมาณด้าน

การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล เช่น การจัดซื้อรถขยะ การจ้างบุคลากร คนงาน เพิ่มมากขึ้น
กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย จำนวน 136 แห่ง (ร้อยละ 74.72) ตามลำดับ

ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา

ความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา

ตารางที่ 4.19 จำนวน และค่าร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามความคิดเห็นต่อการจัดการ ขยะมูลฝอย

ลักษณะความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
1. ในรอบปีเทศบาลมีแผนการจัดกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับการจัดการ ขยะมูลฝอยเป็นอย่างไร		
มาก	-	-
พอดี	2	20.00
น้อย	8	80.00
อื่น ๆ ระบุ.....	-	-
2. แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลท่านคิดว่าการบริหารจัดการด้านใดที่สำคัญที่สุด		
ด้านนโยบาย	5	50.00
ด้านงบประมาณ	4	40.00
ด้านบุคลากร	1	10.00
อื่น ๆ ระบุ.....	-	-
3. การดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลท่านมีความคิดเห็นอย่างไร		
3.1 ด้านนโยบาย		
เหมาะสม	3	30.00
ไม่เหมาะสม	7	70.00
3.2 ด้านงบประมาณ		
มาก	-	-
พอดี	2	20.00
น้อย	8	80.00

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ลักษณะความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
3.3 ด้านเครื่องจักร และอุปกรณ์		
เพียงพอ	-	-
ไม่เพียงพอ	10	100.00
3.4 ด้านบุคลากร และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการ ขยะมูลฝอย		
เพียงพอ	2	20.00
ไม่เพียงพอ	8	80.00
4. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับขยะมูลฝอยส่งผลอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย	10	100.00
ช่วยให้ปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่ลดลง	9	90.00
สร้างเครือข่ายและความสามัคคีในชุมชน	8	80.00
มีการคัดแยกขยะ และการนำของเหลือใช้จากขยะไปใช้ในชุมชน	8	80.00
ไม่ส่งผลอย่างไร	-	-
อื่น ๆ ระบุ.....	-	-
5. ท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนการบรรจุลงในภาชนะ		
ไม่เห็นด้วย	-	-
เห็นด้วย	10	100.00
6. ท่านคิดอย่างไรต่อการจัดกิจกรรม และโครงการ และเครือข่ายเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย		
ไม่เห็นด้วย	-	-
เห็นด้วย	10	100.00

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ลักษณะความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
7. ท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาล โดยวิธีการจ้างเหมาเอกชนนำไปกำจัด		
ไม่เห็นด้วย	1	10.00
เห็นด้วย	9	90.00
8. ท่านเห็นว่าการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมการจัดการขยะมูลฝอย ขั้นต่ำ 20 บาทต่อครัวเรือนมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร		
เหมาะสม	8	80.00
ไม่เหมาะสม	2	20.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาจำนวน และร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่ามีน้อย จำนวน 8 คน (ร้อยละ 80.00) คิดว่าแผนงานด้านนโยบายสำคัญที่สุด จำนวน 5 คน (ร้อยละ 50.00)

การดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า ด้านนโยบายไม่เหมาะสม จำนวน 7 คน (ร้อยละ 70.00) ด้านงบประมาณน้อย จำนวน 8 คน (ร้อยละ 80.00) ด้านเครื่องจักร และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 100.00) ด้านบุคลากร และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยไม่เพียงพอ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 80.00) มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยจะส่งผลต่อการสร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยมากที่สุด จำนวน 10 คน (ร้อยละ 100.00) เห็นด้วยกับการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนการบรรจุลงในภาชนะจำนวน 10 คน (ร้อยละ 100.00) เห็นด้วยต่อการจัดกิจกรรม และโครงการ และเครือข่ายเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยจำนวน 10 คน (ร้อยละ 100.00) เห็นด้วยกับการจ้างเหมาเอกชนกำจัดขยะมูลฝอย จำนวน 9 คน (ร้อยละ 90.00) และ เห็นว่าการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมการจัดการขยะมูลฝอยขั้นต่ำ 20 บาทต่อครัวเรือนมีความเหมาะสมจำนวน 8 คน (ร้อยละ 80.00)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการมูลฝอยของเทศบาลตำบล ท่าศาลา เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลท่าศาลา และเพื่อหาแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเสนอแนะต่อผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างประชากร เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ใน คริวเรือน เจ้าของสถานประกอบการในพื้นที่ตำบลท่าศาลา และผู้บริหารของเทศบาลตำบลท่าศาลา โดยใช้สูตรของ Taro Yamane กำหนดขนาดของตัวอย่าง และทำการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย ดังนี้ ประชากรครัวเรือน จำนวน 347 ครัวเรือน สถานประกอบการจำนวน 182 แห่ง และ ผู้บริหารเทศบาล ตำบลท่าศาลาจำนวน 10 คน ทำการประมวลผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ และ การสรุปรวบรวมปัญหา ข้อเสนอแนะจากตอนท้ายของแบบสอบถามบรรยายข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบตาราง ซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ลักษณะการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

โครงสร้างนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

โครงสร้างนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา จากการที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา โดยการสอบถามผู้บริหาร คำนวณเอกสาร และข้อมูลต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่มีนโยบายดังนี้

1. สร้างจิตสำนึก และความตระหนักในการรักษาทรัพยากรน้ำ และสิ่งแวดล้อม
 - 1.1 รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และ

สิ่งแวดล้อม

- 1.2 ฝึกอบรมอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. การบริหารจัดการ และรณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอย

2.1 จัดการบริการเพิ่มศักยภาพในการกำจัดขยะมูลฝอย

2.2 จัดหาที่กำจัดขยะมูลฝอย

2.3 จัดหารถยนต์บรรทุกขยะมูลฝอย

2.4 จัดตั้งธนาคารขยะ

หน่วยงานภายในที่รับผิดชอบการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

หน่วยงานภายในที่รับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลาได้แก่ กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานประมาณ บุคลากร อุปกรณ์เครื่องจักร โครงการกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ขยะมูลฝอย

งบประมาณการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยซึ่งได้แก่ เงินเดือน ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ค่าจ้างเหมาบริษัทเอกชนกำจัดขยะมูลฝอย ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าซ่อมบำรุง ค่าจัดซื้อถุงขยะไว้บริการแก่ครัวเรือน และสถานประกอบการ มีบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่จำนวน 7 คน เครื่องจักรใช้รถยนต์ขยะอัดท้ายแบบไฮดรอลิกขนาด 5,000 กิโลกรัม จำนวน 1 คัน

รูปแบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

ปริมาณขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลารวมทั้งหมด จำนวนประมาณ 6,500 กิโลกรัมต่อวัน ความสามารถที่เทศบาลตำบลท่าศาลาจัดเก็บได้จำนวนประมาณ 5,787 กิโลกรัมต่อวัน ทำให้มีขยะตกค้างอยู่จำนวนประมาณ 713 กิโลกรัมต่อวัน องค์ประกอบของขยะมูลฝอยส่วนใหญ่จะประกอบด้วย ขยะประเภทขยะเปียกมากที่สุด ขยะมูลฝอยประเภทโลหะ น้อยที่สุด เทศบาลตำบลท่าศาลาได้ออกให้บริการจัดเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยของครัวเรือน และสถานประกอบการ โดยคิดค่าใช้จ่ายตามอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอยตามเทศบัญญัติตำบลท่าศาลา เรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ.2547 ซึ่งคิดตามปริมาณของ ขยะมูลฝอย ขึ้นต่ำ 20 บาท และจะเพิ่มขึ้นตามปริมาณของขยะมูลฝอย วิธีการจัดเก็บของเทศบาลตำบลท่าศาลา จะแจกถุงขยะสีดำ ให้แก่ครัวเรือน และสถานประกอบการเพื่อบรรจุขยะมูลฝอยป้องกันการกระจ่าย และสัตว์ และแมลงต่าง ๆ การจัดเก็บ และรวบรวมขยะตามแผนงานการจัดเก็บจำนวน 6 วันต่อสัปดาห์ ขนส่งไปยังสถานีขนถ่ายที่ อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร เพื่อถ่ายเทขยะ และให้บริษัทเอกชนนำไปกำจัด

แผนการดำเนินการด้านการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อ้างอิงตามแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ.2553 - 2555) และแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลตำบลท่าศาลา

เทศบาลตำบลท่าศาลา มีเทศบัญญัติตำบลท่าศาลา เรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ.2547 และอาศัยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 บังคับใช้

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. ครั้วเรือน ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง และเพศชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ จำนวนเพศหญิง 174 คน เป็นเพศชายจำนวน 173 คน ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้าง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท และมีจำนวนสมาชิกในครั้วเรือน 3 คน และอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นระยะเวลา 11 - 20 ปี
2. สถานประกอบการ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง และเพศชายใกล้เคียงกัน เพศชายจำนวน 83 คน เพศหญิงจำนวน 99 คน ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี และ 41 - 50 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และปวช. มีอาชีพธุรกิจค้าขายเป็นของตนเอง และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท มีสมาชิกในสถานประกอบการจำนวน 3 คน และอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ ตำบล ท่าศาลา อยู่ในช่วงระหว่าง 1 - 10 ปี
3. ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 7 คน มีช่วงอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีประสบการณ์ 1 - 5 ปี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท

การจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่าง

1. ครั้วเรือน จากผลการศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยในครั้วเรือนพบว่า มีการคัดแยกประเภทขยะมูลฝอยก่อนบรรจุลงในถุงขยะ ที่มีภาชนะรองรับ ขยะมูลฝอยส่วนใหญ่เป็นขยะมูลฝอยประเภทขยะเปียก วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยใส่ถุงขยะสีดำให้เทศบาลนำไปกำจัด การได้รับข้อมูลข่าวสารการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลได้รับการประชาสัมพันธ์ของผู้ใหญ่บ้านมากที่สุด ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล และสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม และโครงการของเทศบาล
2. สถานประกอบการ จากผลการศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยในสถานประกอบการพบว่ามีการประเภทขยะมูลฝอยก่อนบรรจุลงในถุงขยะ ที่มีภาชนะรองรับ ขยะมูลฝอยส่วนใหญ่เป็นขยะมูลฝอยประเภทขยะเปียก วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยใส่ถุงขยะสีดำให้เทศบาลนำไปกำจัด การได้รับข้อมูลข่าวสารการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลได้รับการประชาสัมพันธ์ของผู้ใหญ่บ้านมากที่สุด ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม และโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล และสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม และโครงการของเทศบาล

ทัศนคติต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

1. ระดับความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอย

1.1 ครั้วเรือน จากการศึกษาระดับความรู้การจัดการขยะมูลฝอย พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครั้วเรือนตำบลท่าศาลามีระดับความรู้การจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับสูง

1.2 สถานประกอบการ จากการศึกษาระดับความรู้การจัดการขยะมูลฝอยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการตำบลท่าศาลามีระดับความรู้การจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับสูง

2. ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

2.1 ครั้วเรือน จากผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครั้วเรือนพบว่าระดับการมีส่วนร่วมระดับปานกลาง

2.2 สถานประกอบการ จากผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการพบว่ามีการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับการปานกลาง

3. ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอย

3.1 ครั้วเรือน จากผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครั้วเรือนพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

3.2 สถานประกอบการ จากการศึกษา ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าของสถานประกอบการพบว่ามีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

4. ความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอย

4.1 จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครั้วเรือน และเจ้าของสถานประกอบการพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองเห็นด้วยทุกข้อกับข้อกับแบบแสดงความคิดเห็น

4.2 ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลมีจำนวนน้อย แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลด้านบุคลากรมีความสำคัญมากที่สุด แผนงานด้านนโยบายมีความเหมาะสมต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ด้านงบประมาณ เครื่องมือเครื่องจักร และอุปกรณ์และบุคลากร มีปริมาณไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับขยะมูลฝอยมีความคิดเห็นว่าจะส่งผลต่อการสร้างจิตสำนึกการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย การสร้างเครือข่าย และความสามัคคีในชุมชน เห็นด้วยกับการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนการบรรจุลงในภาชนะบรรจุ การจ้างเหมาให้อีกขนานนำขยะไปกำจัด และมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมในการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะมูลฝอยขึ้นต่ำครั้วเรือนละ 20 บาทต่อเดือน

อภิปรายผล

จากผลการการศึกษาประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาลักษณะการจัดการมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา และทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อภิปรายผลได้ดังนี้

ลักษณะการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

ด้านนโยบายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลา จากผลการศึกษาพบว่ากิจกรรม และ โครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับกิจกรรม และ โครงการด้านอื่น ๆ (แผนพัฒนา 3 ปี พ.ศ.2553 - 2555 ของเทศบาลตำบลท่าศาลา) ซึ่งเทศบาลควรจะต้องเพิ่มกิจกรรมโครงการ มุ่งเน้นที่จะส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างจิตสำนึก ขยายกลุ่มเครือข่ายเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ให้แก่ครัวเรือน สถานประกอบการ และต่อเนื่อง เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 การปฏิบัติงานการจัดการขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ไว้ดังนี้ (วิรัช แสนจันทร์ และคณะ, 2552)

1. การจัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่
2. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
3. การเข้าไปมีส่วนร่วม ในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่มีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่

3. มีส่วนร่วมในการพิจารณา เพื่อริเริ่มโครงการ หรือกิจกรรมนอกเขตพื้นที่ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตพื้นที่

พระราชบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ (กรม การพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย, 2547 : 472 - 475)

1. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (มาตรา 67(7))
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล (มาตรา 67(2))
3. การจัดการสิ่งแวดล้อม และมลพิษต่างๆ (มาตรา 17 (12))

สอดคล้องกับ พินลจรรย์ นามวัฒน์ (2537) หน้าที่ในการจัดการประกอบด้วยการ มีหน้าที่ในการวางแผน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย โครงการ และวิธีการ ดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ นโยบาย โครงการ และวิธีการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ นโยบาย และโครงการที่กำหนดไว้ หน้าที่ในการจัดองค์กร เป็นเรื่องของการจัด โครงสร้างบทบาทต่าง ๆ โดยพิจารณากำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการบรรลุเป้าหมายของ องค์กร รวมทั้งการจัดรวมกลุ่มกิจกรรม และการจัดให้กลุ่มกิจกรรมนั้น ๆ มีผู้บริหารรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีการเตรียมประสานความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่ทั้งแนวดิ่ง และแนวนอนของ โครงสร้างองค์กรอีกด้วย หน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน เป็นการจัดการเกี่ยวกับตัวบุคคล และจัดให้ บุคคลดำเนินงานตามความเหมาะสม หน้าที่ในการสั่งการเป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้แนวทาง และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

ส่วน กุลชน ธนาพงศธร (2522 : 345-361) ได้กล่าวไว้ว่าปัจจัยเรื่องวิธีการที่ใช้ในการ กำหนดนโยบาย กล่าวคือ ในการกำหนดนโยบายนั้นย่อมมีวิธีการ หรือกระบวนการในการกำหนด ได้หลายประการแตกต่างกันไป และวิธีการที่แต่ละประเทศใช้อยู่ก็มักจะแตกต่างกันไปด้วย แล้วแต่ ความพึงพอใจ และความต้องการของผู้กำหนดนโยบายในแต่ละประเทศ บางประเทศก็ใช้วิธีการที่ สลับซับซ้อน ละเอียดลึกซึ่ง โดยได้พิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ซึ่งจะเป็นผลทำให นโยบายที่กำหนดขึ้นมานั้นมีความเหมาะสมถูกต้อง สมเหตุสมผล และสามารถนำไปปฏิบัติ จนสำเร็จลุล่วงได้โดยง่ายสะดวก รวดเร็วและประหยัด แต่บางประเทศอาจใช้วิธีการที่ง่าย ๆ ไม่มี ระเบียบกฎเกณฑ์ที่แน่นอน คำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ แต่น้อย ผลก็คือจะได้นโยบายที่ไม่น่าเชื่อถือนัก ยากแก่การนำไปปฏิบัติจนสำเร็จลุล่วง โดยเสี่ยงต่อความล้มเหลว ต้องสูญเสียเงินทอง สติปัญญา และ เวลาโดยใช่เหตุ ดังนั้น วิธีการกำหนดนโยบายจึงมีความสำคัญต่อนโยบายของรัฐอย่างมาก เช่นเดียวกับปัจจัยอื่น ๆ ปัจจัยเรื่องความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่ออำนาจต่อการกำหนดนโยบาย ซึ่งอาจจำแนกออกได้เป็น 3 ประการ คือ 1) ความรู้เรื่องข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการกำหนด นโยบาย ทั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรง และทางอ้อมต่อการที่จะกำหนดนโยบายประเภทนั้น ๆ และ ในการกำหนดนโยบายหนึ่ง ๆ ขึ้นมานั้นผู้กำหนดต้องรู้ หรือได้รับข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ นโยบายด้านนั้น ๆ อยู่ในระดับหนึ่งเสมอ มิฉะนั้นแล้ว การกำหนดนโยบายย่อมเกิดความผิดพลาด บกพร่อง และการนำเอานโยบายที่ผิดพลาดบกพร่องไปปฏิบัติย่อมเกิดความล้มเหลว หรือก่อให้เกิด ผลเสียหายต่อประเทศชาติมากกว่าที่จะเกิดผลดี 2) ความรู้เกี่ยวกับองค์กร และตัวบุคคล ที่จะทำ หน้าที่ในการกำหนดนโยบายโดย ผู้กำหนดนโยบายต้องมีความรู้ความเข้าใจว่า ประเทศนั้นมีองค์กร และตัวบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ ในการกำหนดนโยบายอยู่อย่างใดบ้าง มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ของแต่ละ องค์กรอย่างไร และเมืององค์กร และตัวบุคคลที่เป็นผู้ช่วยเหลืออะไรบ้าง ซึ่งจำนวนองค์กร และ

ตัวบุคคลที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในประเทศหนึ่ง ๆ นั้น ย่อมมีแตกต่างกันไปตามแต่รูปแบบการปกครอง หรือระบบการเมืองขนาดของประเทศ และระดับความเจริญของแต่ละประเทศ และ 3) ความรู้ความสามารถของตัวบุคคลที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย จะต้องมีความรู้ความสามารถ หรือมีคุณสมบัติในระดับหนึ่งเสมอ จึงจะสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยผู้ที่จะสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมนั้น ควรจะต้องมีคุณสมบัติ หรือความรู้ความเข้าใจอย่างน้อย 2 ประการ คือ ประการแรก ความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิธีการกำหนดนโยบาย และประการที่สอง ความรู้ความเข้าใจโดยทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายที่กำหนดขึ้น

การกำหนดนโยบาย และแผนการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของผู้บริหารเทศบาล เพื่อให้ครอบคลุม และสามารถที่จะนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล และเป็นรูปธรรมนั้นควรจะต้องคำนึงถึงปัจจัยในด้านต่าง ๆ เช่น บริบทพื้นที่ ที่ขีดความสามารถในการจัดการความพร้อมของบุคลากร เครื่องจักร กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พื้นฐานของประชาชนในพื้นที่ และความเป็นไปได้ของกิจกรรม หรือโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่ สำนักงานนโยบาย และแผนสิ่งแวดล้อม (2537) ได้เขียนไว้ว่า ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ซึ่งเทศบาลทั่วไปจะต้องเผชิญหน้ากับปัญหาหลักดังนี้

1. ขีดความสามารถในการเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลมีจำกัด ไม่เพียงพอกับปริมาณมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นในแต่ละวัน จึงมีมูลฝอยที่ตกค้างมาก และการกระจายอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ส่งผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชนเป็นอย่างมาก ทั้งกลิ่นเหม็น ความสกปรก รกรุงรัง พาหะนำเชื้อโรคที่ปะปน และสารพิษที่ปนเปื้อน
2. วิธีการกำจัดมูลฝอยยังใช้วิธีดั้งเดิม คือกองบนพื้นดิน และโถกลบเป็นครั้งคราว หรือทิ้งไว้กลางแจ้งแล้วจึงเผา ซึ่งไม่ถูกสุขลักษณะ และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชนนำไปสู่การต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่ และบริเวณใกล้เคียง
3. ขาดแคลนสถานที่กำจัดมูลฝอย เกือบทุกเทศบาลที่ต้องประสบกับปัญหานี้เพราะปัญหาที่ดินมีราคาสูงขึ้นมาก จนเทศบาลไม่มีกำลังทุนทรัพย์เพียงพอที่จะซื้อได้
4. บุคลากรระดับผู้ปฏิบัติขาดความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ และจิตสำนึกในการเก็บขนเคลื่อนย้าย และการกำจัดมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะ และมีประสิทธิภาพ
5. เครื่องจักรหรือยานพาหนะในการกำจัดขยะมูลฝอยมีน้อย ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงรักษา และบุคลากรที่ชำนาญการใช้เครื่องจักรกลต่าง ๆ มีอยู่อย่างจำกัด
6. รายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมน้อย เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมอยู่ในขั้นต่ำไม่ได้มีการปรับปรุง

การกำหนดนโยบาย และแผนการดำเนินงานของผู้บริหารเทศบาล เพื่อให้ครอบคลุม และสามารถที่จะนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล และเป็นรูปธรรมนั้นควรคำนึงถึงบริบทพื้นที่ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พื้นฐานของประชาชนในพื้นที่ และความเป็นไปได้ของกิจกรรม หรือโครงการ

หน่วยงานภายในที่รับผิดชอบการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

จากผลการศึกษาพบว่างบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยมีน้อย อุปกรณ์เครื่องจักร เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ จึงทำให้ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยน้อย เกิดปัญหาขยะตกค้าง ปัญหาเหตุร้องเรียน จากบริบทพื้นที่ของตำบลท่าศาลาซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ เป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวของจังหวัดเชียงใหม่ มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก มีถนนตัดผ่าน มีการก่อสร้างบ้านจัดสรรแหล่งท่องเที่ยว ห้างสรรพสินค้า โรงแรม แรงงานที่อพยพเข้ามาทำงาน มีปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำศักดิ์ ชวนิชย์ (2531 : 11 - 12) ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมจากขยะเกิดขึ้น เนื่องจากขยะมีจำนวนมาก แต่ไม่สามารถเก็บขน และกำจัดขยะมูลฝอยได้ ทำให้เกิดเหตุรำคาญ และความไม่น่าดู (Nuisance and Esthetics) ซึ่งจะส่งกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชน และเกิดภาพไม่สวยงามไม่เป็นสุนทรียภาพนอกจากปัญหาสิ่งแวดล้อมข้างต้นแล้ว จำนวนขยะมูลฝอยยังเป็นตัวการสำคัญที่สร้างปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยของหน่วยงานที่รับผิดชอบซึ่งจะต้องเพิ่มบุคลากร เพิ่มงบประมาณอุปกรณ์ วิธีการจัดการขยะมูลฝอย เช่น วิธีจัดการกับขยะได้โดยการใช้หลักการ 5 R ซึ่งได้แก่ Reduce Repair Reject Reuse และ Recycle รวมทั้งการให้ความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีแก่เจ้าหน้าที่ และประชาชน เพิ่มมากขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอย สอดคล้องกับ สุภชัย ไชยลังกา (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงรายพบว่าครัวเรือนส่วนใหญ่ยังไม่มี การคัดแยก การเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยยังอยู่ในระดับต่ำ ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยมีแนวโน้มสูงขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของประชากร การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลแม่สายยังมีข้อจำกัดในด้าน การบริหารบุคลากรงบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ยานพาหนะ โดยเสนอแนะให้จัดทำแผนแม่บทในการจัดการขยะมูลฝอยในระยะสั้น ระยะยาว และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ และศูนย์วิจัย และฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม, กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2552) ได้เขียนไว้ว่า ปัญหาหนึ่งที่มีความสำคัญต้องงบประมาณการจัดการขยะมูลฝอยได้แก่ ค่าธรรมเนียมที่ ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติที่เรียกเก็บได้ (40 บาทต่อหลังคาเรือนต่อเดือน) นอกจากเทศบาลส่วนใหญ่จะไม่ได้เก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่สูงสุดที่จะเก็บได้แล้วยังเรียกเก็บในราคาที่ต่ำลงมาด้วย แม้ว่าจะมีความเป็นไปได้แต่ก็ไม่สามารถครอบคลุมต้นทุนจริงที่เกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน ซึ่งได้แก่ต้นทุนการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย การขนส่ง และการกำจัดและต้องให้การอุดหนุน นอกเหนือจากนั้น

ครัวเรือนเองก็ไม่ต้องการที่จะชำระค่าธรรมเนียม และเทศบาลส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมได้ครบทุกหลังคาเรือน ดังนั้น หลักการผู้ก่อมลภาวะเป็นผู้จ่ายจึงยังไม่ได้ถูกนำมาใช้ เทศบาลต้องนำงบประมาณส่วนหนึ่งเพื่อนำมาอุดหนุนด้านการจัดการขยะมูลฝอย ซึ่งก็ยังไม่เพียงพอ ส่วนกลางคงให้การสนับสนุนต่อเทศบาลในการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การก่อสร้าง บ่อฝังกลบฯ รวมถึงอุปกรณ์ต่าง ๆ

รูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

จากการศึกษาพบว่าเทศบาลจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะมูลฝอย และออกให้บริการเก็บ และขนขยะมูลฝอย มีวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการจ้างเหมาให้บริการเอกชนนำไปกำจัด ซึ่งจากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าประชาชนผลักระให้เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการเก็บทั้งหมด โดยขาดการมีส่วนร่วมในการที่จะร่วมมือกับเทศบาลในการจัดการขยะมูลฝอย ดังนั้นเทศบาลควรจะเพิ่มกิจกรรมโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย เช่น การส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอย การจัดตั้งกลุ่มเครือข่าย เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม และปลูกฝังจิตสำนึกในการที่จะลดปริมาณขยะมูลฝอยในตำบล และประหยัดงบประมาณในการกำจัดขยะมูลฝอย และนอกจากนี้ควรจะมีการนำเอาความรู้ แนวคิด และเทคโนโลยีใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการแก้ปัญหาในระยะยาวที่คาดการณ์ว่าจะมีปริมาณขยะที่เพิ่ม มากขึ้น ดังที่ศูนย์วิจัย และฝึกอบรมด้าน สิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2552) ได้เขียนไว้ว่าการนำเอาหลักการ ที่มีผู้ก่อให้เกิดขยะ และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือเป็นที่รู้จักกันดี คือ “หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงปัญหา และลดปริมาณขยะมูลฝอย หรือแนวความคิดในการจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน (Community Based Solid Waste Management) หรือ CBM เป็นองค์รวมของแนวคิดในการจัดการขยะแบบผสมผสานที่มีเป้าหมายเจาะจงที่กลุ่มผู้ผลิตขยะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อลดปริมาณขยะ ณ แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอยได้แก่ครัวเรือนต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อลดปัญหา และลดต้นทุนของส่วนอื่น ๆ ของการจัดการขยะมูลฝอย และจากการศึกษาพบว่าสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยที่เทศบาลต้องนำขยะที่จัดเก็บรวบรวมแล้วไปถ่ายเทให้เอกชนนำไปกำจัดนั้น ตั้งอยู่เขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตรซึ่งห่างไกลจากเขตพื้นที่ตำบลท่าศาลามาก และต้องรอเวลาในการถ่ายเทประมาณ 1 ชั่วโมง จึงทำสิ้นเปลืองงบประมาณ และเวลา จึงไม่ทันเวลาที่จะกลับมาเก็บขยะมูลฝอยที่ตกค้างได้

การจัดการขยะในครัวเรือน และสถานประกอบการ

พบว่าส่วนใหญ่เป็นขยะประเภทขยะเปียก พลาสติก เศษกระดาษที่เปราะเปื้อน หนา แข็งใบบ่ กิ่งไม้ ขวดแก้ว โลหะ และอื่น ๆ ตามลำดับ จากการสังเกตพฤติกรรมกาทิ้งขยะมูลฝอยของครัวเรือน และสถานประกอบการได้มีการคัดแยกขยะเบื้องต้นบางส่วนก่อนการบรรจุลงในถุงขยะโดยจะทำการคัดแยกขยะที่สามารถขายได้เช่น กล่องกระดาษ ขวดพลาสติก ขวดแก้วใส ในส่วนของกระดาษ ที่เปราะเปื้อน ขวดพลาสติกที่มีขนาดเล็ก และขวดแก้วที่มีขนาดเล็ก จะไม่มีการคัดแยกออก โดยจะทิ้งรวมลงในถุงขยะของเทศบาล ให้เทศบาลนำไปกำจัด

ทัศนคติของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

ระดับความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอย

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้อาศัยอยู่ในครัวเรือน และเจ้าของสถานประกอบการมีระดับความรู้เรื่องการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์จากผู้ใหญ่บ้าน สื่อเอกสารประชาสัมพันธ์ที่ทางเทศบาล ได้จัดทำขึ้น และนอกจากนี้ ยังได้รับข้อมูล ความรู้จากช่องทางของสื่ออื่น ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอย เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะมูลฝอย สอดคล้องกับ ยุพิน ระพีพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความรู้ ทัศนคติ และการจัดการที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการจำแนกประเภท มูลฝอยที่ใช้ในชีวิตประจำวันก่อนทิ้งในเขตเทศบาลเมืองพนัสนิคม อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี พบว่ากลุ่มประชากรที่มีความรู้ความเข้าใจมากในเรื่องของขยะมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมการบริโภคที่เกิดขึ้นเป็นประจำในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นมูลฝอยที่สามารถปฏิบัติได้ง่าย กลุ่มประชากรเห็นด้วยในการจำแนกประเภทมูลฝอยที่มีผลด้านเศรษฐกิจ และเห็นด้วยกับหลักการในการจำแนกประเภทมูลฝอยที่จะช่วยลดปริมาณมูลฝอยซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มประชากร ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน ความรู้เกี่ยวกับขยะมูลฝอย ความถี่ที่รับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม ประสพการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเคยดำรงตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม และ วิรัช ชมชื่น (2536 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมกาจัดขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม ได้ผลสรุปว่า มีความจำเป็นในการปลูกฝังสามัญสำนึก และการรับรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม และมลภาวะที่กำลังเกิดในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะต้องจัดให้มีโครงการฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน การกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง ขณะเดียวกันการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอย จะต้องชี้แจงเกี่ยวกับโทษของการฝ่าฝืน และมีการลงโทษอย่างจริงจัง

ในส่วนของคุณรู้ด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าศาลาพบว่าอยู่ในระดับ 1 - 5 ปี ซึ่งอยู่ในระดับที่น้อย ผู้บริหารควรจะได้รับความรู้เพิ่มเติม เช่น การเข้าร่วมอบรม การศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อเพิ่มทักษะ และประสบการณ์นำมาบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ กุลธน ธนาพงศธร (2522 : 345 - 361) กล่าวว่า ความรู้ความสามารถของตัวบุคคลที่เป็น ผู้กำหนดนโยบาย จะต้องมีความรู้ความสามารถ หรือ มีคุณสมบัติในระดับหนึ่งเสมอ จึงจะสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยผู้ที่ จะสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมนั้น ควรจะต้องมีคุณสมบัติ หรือความรู้ความ เข้าใจอย่างน้อย 2 ประการ คือ ประการแรก ความรู้ความเข้าใจในเรื่องวิธีการกำหนดนโยบาย และ ประการที่สอง ความรู้ความเข้าใจโดยทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายที่ กำหนดขึ้น และนอกจากผู้บริหารต้องได้รับความรู้ และประสบการณ์แล้ว พนักงานและเจ้าหน้าที่ที่ ปฏิบัติหน้าที่ต้องมีความรู้ และประสบการณ์ด้วย

ระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

จากผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างผู้อาศัย อยู่ในครัวเรือน และเจ้าของสถานประกอบการพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจะเห็นได้ว่าบริบท พื้นที่ของเทศบาลเป็นลักษณะของชุมชนกึ่งเมือง เป็นลักษณะของหมู่บ้านจัดสรร อาชีพที่มีความ หลากหลาย ทำให้มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาที่จะมีส่วนร่วมกับทางเทศบาล ดังนั้นเทศบาลควร จะแผนการดำเนินการในลักษณะเชิงรุก เช่นมีเพิ่มความถี่ในการจัดทำประชาคม และต่อเนื่อง ในช่วง ระยะเวลาที่ประชาชนเลิกจากการทำงาน หรือประกอบอาชีพ ความหลากหลายของกิจกรรมด้านการ จัดการขยะมูลฝอย การจัดตั้งกลุ่มเครือข่าย การให้การสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้แก่องค์กรเครือข่ายที่มีการจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับ อุไรวรรณ คำไทย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย อาจจะเก็บเพื่อการเก็บขน หรือการกำจัดนั้น ควรจะได้รับการจัดระบบ ที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับลักษณะของมูลฝอย เพราะงานเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยนี้เป็นงานที่กระทำ โดยประชาชนก่อนที่จะส่งให้บริการของรัฐมาเก็บขนและนำไปกำจัดในขั้นตอนต่อไป ซึ่งถ้า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจต่อระบบการทำงานของหน่วยงานของรัฐตลอดจนเข้าใจถึงวิธีการ กำจัดที่รัฐกำลังดำเนินการอยู่ ประชาชนก็จะสามารถให้ความร่วมมือกับรัฐได้ถูกต้องเป็นการลด ภาระของรัฐในการเก็บขน และการกำจัดขยะ

นอกจากปัจจัยในเรื่องของบริบทพื้นที่ อาชีพแล้ว ยังพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ในการจัดการขยะมูลฝอยได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ความรู้ ประสบการณ์ และการได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับ ยุพิน ระพีพันธ์ (2544 :

บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความรู้ ทักษะ และการจัดการที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการชุมชน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มประชากร ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา ระยะเวลา ที่อยู่อาศัยในชุมชน ความรู้เกี่ยวกับขยะมูลฝอย ความถี่ที่รับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม ประสิทธิภาพเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการเคยดำรงตำแหน่งที่ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม การจัดทำกิจการ โครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย สามารถที่จะส่งต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือผู้นำชุมชนได้ กัญญา จาอ้าย (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนสันกลาง อำเภอ สันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม การสนทนากลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยใช้เทคนิค เอไอซี (A-I-C) การจดบันทึก การสนทนา พบว่า การใช้ เอไอซี (A-I-C) เป็นกระบวนการทำให้กลุ่มตัวอย่างผู้นำชาวบ้าน และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการรับรู้ถึงปัญหา กำหนดเป้าหมายคิดค้นวิธีการ แก้ปัญหา และการดำเนินการแก้ไขปัญหามูลฝอย และทำให้เกิดกิจกรรมโครงการที่ได้ ดำเนินงานในชุมชนได้แก่ โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับขยะ และการจัดการขยะ โครงการการจัดตั้ง กองทุนขยะ และโครงการหมู่บ้านนามอง จากการติดตามการดำเนินการโครงการพบว่าคณะ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้นำชาวบ้านได้ไปทัศนศึกษาดูงานการจัดการขยะ ได้จัดตั้ง กองทุนขยะ และได้ริเริ่มโครงการฝึกอบรมการทำขยะเป็นปุ๋ยหมักชีวภาพเย็นไชม์ และบำบัดของเสีย รวมทั้งได้ดำเนินโครงการหมู่บ้านนามอง ซึ่งสรุปว่าเทคนิคเอไอซี (A-I-C) ทำให้เกิดกระบวนการ การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดการยอมรับ และรู้ดีว่าเป็นเจ้าของปัญหาอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาร่วมกัน

จากผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตตำบลท่าศาลา พบว่ากิจกรรม ที่มีส่วนร่วมมากที่สุดคือการมีส่วนร่วมในขั้นดำเนินโครงการ สอดคล้องกับ ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2540) ได้จำแนกการการมีส่วนร่วมตามประเภทของกิจกรรมหรือขั้นตอนของการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การมีส่วนร่วมในการริเริ่มงาน และโครงการ 2) การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการวางแผน 3) การมีส่วนร่วมในขั้นดำเนินโครงการ และ 4) การมีส่วนร่วมในขั้นการ ประเมินผลโครงการ ดังนั้น เทศบาลควรจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมให้ครอบคลุมทุกกิจกรรม เพื่อ นำไปสู่การบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา

จากผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลาพบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลท่าศาลา มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจะเห็นได้ว่าความพร้อมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในแต่ละด้านมีผลต่อระดับความพึงพอใจของประชาชนและจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการขยะมูล

ฝอยของเทศบาลได้ สอดคล้องกับศูนย์วิจัย และฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2552) เขียนไว้ว่าปัญหาของการบริหารจัดการขยะมูลฝอย
ในหลายพื้นที่ของประเทศไทย และการดำเนินงานของเทศบาลไว้ดังนี้คือ

1. การจัดการขยะมูลฝอยอย่างไม่ถูกต้องในระหว่างการเก็บขน ขนถ่าย หรือการกำจัด
ขยะ เป็นผลทำให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน
2. ปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นทุกปี ก่อให้เกิดปัญหาแก่เทศบาลในด้านการบริหาร และ
งบประมาณ
3. องค์ประกอบ และลักษณะของขยะทำให้ยากต่อการจัดการอย่างถูกต้อง และเป็น
ต้นเหตุทำให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ณ สถานกำจัดขยะมูลฝอย
4. กรอบกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอที่จะบังคับใช้ให้มีการจัดการขยะ
มูลฝอย ที่เหมาะสมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่ยังไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน เช่น การจัดการ
บ่อฝังกลบฯ และการปนเปื้อนที่อาจเกิดขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีมาตรฐานกำหนด แต่รัฐบาลกลางยังขาด
เครื่องมือควบคุม และบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงขาดบุคลากรที่จะมาทำหน้าที่ดังกล่าว
การกำหนดคุณวุฒิของพนักงานสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในงานการจัดการขยะมูลฝอยแบบใหม่
ที่ทันสมัยเป็นเรื่องจำเป็น ซึ่งเทศบาลยังขาดความพร้อม เครื่องมือ และความรู้สำหรับการวางแผน
ระยะยาวเป็นสิ่งสำคัญ ความสามารถด้านการจัดการตามที่พบเห็นได้ในธุรกิจภาคเอกชน เช่น
การจัดการด้านบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ หรือความสำนึกในเรื่องต้นทุนแทบไม่ปรากฏใน
ระบบงานของเทศบาล ความรู้ทางเทคนิคในการจัดการขยะมูลฝอยมีน้อย หรือไม่มีเลย พนักงานยัง
ขาดคุณวุฒิ และประสบการณ์

จากการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา ผู้วิจัยได้
รวบรวมข้อมูลด้านการบริหารจัดการของเทศบาล การสังเกต และผลจากแบบสอบถาม พบว่า ควรจะ
มีการ การเพิ่ม โครงการ และกิจกรรมลงในแผนพัฒนา และมีการนำแผนพัฒนามาเป็นแผนปฏิบัติ
ในแต่ละปี โดยกิจกรรม และโครงการ ควรจะให้ประชาชน ภาคเอกชน ร้านค้า หน่วยงาน ในพื้นที่
มีส่วนร่วม มีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพิ่มงบประมาณ บุคลากร อุปกรณ์เครื่องจักร เพิ่ม
จำนวนรอบการเก็บขยะมูลฝอย ส่งเสริมการคัดแยก การนำขยะหรือสิ่งของเหลือใช้มาใช้ประโยชน์
ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มเครือข่าย การนำความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย
มาใช้ประกอบการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และมีการจัดวางแผนการดำเนินงานในระยะสั้น และ
ระยะยาวเพื่อรองรับปริมาณขยะมูลฝอยที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตสอดคล้องกับ วิธพจน์ ลือประสิทธิ์กุล
(อ้างใน เกริกศักดิ์, 2541 : 23 - 24) ได้เขียนประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยโดยการนำเอาแนวคิด
PDCA มาใช้ในการจัดการขยะมูลฝอยโดยวิธีการดังนี้ 1) จัดทำและการวางแผน (Plan) 2) ปฏิบัติตาม

แผน (Do) 3) ติดตามประเมินผล (Check) และ 4) กำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคที่ทำให้ไม่เป็นไปตามแผน (Action)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

1.1 การกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารเทศบาล เห็นควรให้มีประชาชน สถานประกอบการและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนงาน กิจกรรม โครงการต่าง ๆ อาทิเช่น มีการจัดทำประชาคม

1.2 ส่งเสริม และสนับสนุนเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

1.3 การวางแผนการดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างชัดเจน วางแผนการดำเนินการในอนาคตที่จะรองรับการจัดการขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

2.1 เพิ่มงบประมาณด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพื่อจัดซื้อครุภัณฑ์ วัสดุ และจัดจ้างบุคลากรในการทำงานเพิ่มขึ้น ให้การจัดเก็บขยะมูลฝอยครอบคลุมทุกพื้นที่ที่ไม่มีขยะมูลฝอยตกค้างในแต่ละวัน และลดปัญหาการร้องเรียนเรื่องขยะมูลฝอย

2.2 เพิ่มกิจกรรม และ โครงการด้านสิ่งแวดล้อมโดยมีกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มประชาชน และสถานประกอบการในเขตพื้นที่ตำบลท่าเสา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการมีส่วนร่วม การปลูกฝังจิตสำนึก ความรู้ ส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอย ลดปริมาณขยะมูลฝอย และการสร้างเครือข่าย ด้านสิ่งแวดล้อม

2.3 การประชาสัมพันธ์กิจกรรม และโครงการด้านสิ่งแวดล้อม ข่าวสาร และความรู้ เพื่อให้ประชาชนสถานประกอบการได้รับทราบข่าวสารอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง

2.4 จัดอบรมหรือศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากร ผู้บริหารเทศบาล และเจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบจัดการขยะมูลฝอย

2.5 สร้างแนวทางให้ครัวเรือน และสถานประกอบการร่วมมือในการจ่ายอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการจัดเก็บขยะมูลฝอยของเทศบาลให้ครอบคลุมทั่วทั้งตำบล

2.6 การให้บริการการจัดเก็บของเทศบาล เจ้าหน้าที่ควรสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันตัว เช่น ถุงมือ ผ้าปิดจมูก สวมเสื้อสะท้อนแสง หมวกและรองเท้านิรภัย ในระหว่างปฏิบัติงานงดการคัดแยกขยะมูลฝอย เพื่อความปลอดภัย และไม่ทำให้เกิดความล่าช้า หลังจากการปฏิบัติงานมีการล้าง

ทำความสะอาด จัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ เป็นระเบียบเรียบร้อย และการล้างยานพาหนะควรจะใช้ น้ำยาฆ่าเชื้อโรคทุกครั้ง

2.7 เพิ่มความถี่ในการจัดเก็บขยะมูลฝอยต่อวันเพื่อไม่ให้มีขยะมูลฝอยตกค้าง

2.8 การบังคับใช้เทศบัญญัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างจริงจังเพื่อแก้ไขปัญหา

ด้านขยะมูลฝอย มีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะการกำจัดขยะมูลฝอย

3.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย วิเคราะห์ความคุ้มค่า ความเป็นไปได้ ระหว่างการจ้างเหมาเอกชนกับเทศบาลในการกำจัดขยะมูลฝอย

3.2 เข้าร่วมภาคีเครือข่ายการกำจัดขยะมูลฝอยร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อื่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อกำหนดเขตพื้นที่การกำจัดขยะ เช่น บ่อฝังกลบ

3.3 กรณีการจ้างเหมาเอกชนนำขยะมูลฝอยไปกำจัด สถานที่กำจัดขยะต้องถูกหลัก สุขาภิบาล ไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียง และระยะทางจากเขตพื้นที่ไปยัง สถานีขนถ่ายไม่ควรไกลเกินไป เพื่อประหยัดเวลาในการที่จะกลับมาเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย ที่เหลือ ตกค้าง และประหยัดงบประมาณในการดำเนินงาน

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

4.1 ควรมีการศึกษาในเชิงเปรียบเทียบ ก่อน และหลัง จากการเพิ่มกิจกรรม โครงการ งบประมาณ บุคลากรเจ้าหน้าที่ ความรู้ เพื่อเปรียบเทียบปริมาณขยะที่ลดลง การมีส่วนร่วม ของชุมชน ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล และประสิทธิภาพมากขึ้น เพียงใด

4.2 ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพควบคู่กับการศึกษาในเชิงปริมาณ เพราะผล การศึกษาจะได้รับทราบข้อมูลเชิงลึกในการปฏิบัติงานตามโครงการ และการใช้การสังเกต และแบบ สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กัญญา จาอ้าย. การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนต้นกลาง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.
- กึ่งกาญจน์ บุญมา. ความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการมูลฝอยในบ้านใหม่หลังมอ ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- การพัฒนาชุมชน, กรม. รวมกฎหมาย และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ. กรุงเทพฯ : ไร่ไทยเพรส จำกัด, 2547.
- กุลธน ธนาพงศธร. หลักการกำหนดนโยบายของรัฐ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522.
- เกริกศักดิ์ คนชม. ประสิทธิภาพการจัดการขยะรีไซเคิลของโรงเรียนในเขตเทศบาลเมืองเชียงราย. เชียงใหม่ : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.
- การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, คณะกรรมการ. คู่มือการกระจายอำนาจให้แก่ องค์ปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ศูนย์กลางคพรว, 2545.
- คุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ, กรม. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ : ศูนย์กลางคพรว, 2550
- จินดา มณีเนตร. การมีส่วนร่วมของตำรวจป่าไม้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- จำรูญ ยาสมุทร และคณะ. การศึกษาความเหมาะสมและออกแบบเบื้องต้นระบบจัดการมูลฝอย สุขาภิบาลวังดิน จังหวัดลำพูน. เชียงใหม่ : รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริม และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วม ของชุมชนกับโรงเรียนประถมศึกษาในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ตระกูล มีชัย. การกระจายอำนาจ. กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา, 2538.
- ทวีทอง หงส์วิวัฒน์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสการพิมพ์, 2527.

- ชนัน อนุমানราชชน. ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์. เชียงใหม่ : ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.
- ธนาพร ประสิทธิ์นราพันธุ์. การจัดการขยะชุมชน: กรณีบ้านดงม่อนกระทิง เทศบาลนครลำปาง. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.
- นโยบาย และแผนสิ่งแวดล้อม, สำนัก. รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม, 2539.
- นันทวัฒน์ บรรณานันท์. หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับ บริการสาธารณะ. กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. "การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา". ในทวีทอง หงส์วิวัฒน์. (บรรณาธิการ). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภารการพิมพ์, 2527.
- เปรมจิต เอกธรรมขลาลัย. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. ลำปาง : ลำปางบรรณกิจพริ้นติ้ง, 2543.
- พัฒน์ สุจันงค์. การสุขภาพสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่ : ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527.
- พัฒนา มุลพฤกษ์. อนามัยสิ่งแวดล้อม กรุงเทพฯ : หก. เอ็น.เอส.แอล พริ้นติ้ง, 2539
- พิมลจรรย์ นามวัฒน์. องค์การและการจัดการ : แนวความคิด และทฤษฎี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- ไพรัตน์ เตชะรินทร์. "การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา". ในทวีทอง หงส์วิวัฒน์. (บรรณาธิการ). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ศักดิ์โสภารการพิมพ์, 2527.
- ยุพิน ระพิพันธ์. ความรู้ทัศนคติ และการจัดการที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชน ในการจำแนกประเภทมูลฝอยที่ใช้ในชีวิตประจำวันก่อนทิ้งในเขตเทศบาลเมือง พันธ์สนิม อำเภอมะนัง จังหวัดชลบุรี. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์พัฒนาชุมชน มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.
- ราชบัณฑิตสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ จำกัด, 2530.
- เรืองเดช ทองสถิตย์. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นในการจัดการขยะของชุมชน:กรณีศึกษา ตำบลหม่อมเมือง อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

ล้ำศักดิ์ ชวนิชย์. การจัดการขยะมูลฝอย. เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาอนามัยสิ่งแวดล้อม.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

วิรัช ชมชื่น. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองนครปฐม. กรุงเทพฯ :

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536.

วิรัช แสนจันทร์ และคณะ. งามตอบรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 (ฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพฯ : บริษัท

พี เอ็น เค แอนด์ สกายปรีนติ้ง จำกัด, 2552.

ศุภชัย ไชยลังกา. การศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบล

แม่สาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปะศาสตร

มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

วิชัย และฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม, ศูนย์. การจัดการขยะมูลฝอยโดยชุมชน. ปทุมธานี : ศูนย์วิจัย

และฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี, 2552.

สุรัชย์ ไคว้ตระกูล. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. ลำปาง : ลำปางบรรณกิจพรีนติ้ง, 2543.

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลโรงพยาบาลชุมชนจังหวัด

พิษณุโลก. พิษณุโลก : วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2542.

อนามัย, กรม. คู่มือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : องค์การ

สงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2550.

อารี พันธุ์ณี. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์, 2538.

อุไรวรรณ คำไทย. การสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่ : เอกสารวิชาการ ภาควิชาวิทยาศาสตร์

สุขภาพคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2542.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายบุญมี จีฟู
วัน เดือน ปีเกิด	28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2516
ที่อยู่ปัจจุบัน	123 หมู่ 6 ตำบลเหมืองจี้ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน รหัสไปรษณีย์ 51000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2539 วิทยาศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตลำปาง จังหวัดลำปาง พ.ศ.2546 ประกาศนียบัตรบัณฑิต การจัดการ และ การประเมิน โครงการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ.2547 - ปัจจุบัน ตำแหน่ง เจ้าพนักงานสุขาภิบาล สำนักงานเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง
เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรื่องประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัด
เชียงใหม่ ตามหลักสูตรสาขารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่ ในกรณีที่ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดพิจารณา และตอบคำถามทุกข้อ
ของแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพราะคำตอบของทุกท่าน ทุกข้อมีความสำคัญ ต่อการวิจัย และ
ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น และจะนำไปเสนอใน
ภาพรวม และจะไม่เกิดผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้นเกี่ยวกับการทำงานของท่าน
ดังนั้นผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ
มา ณ ที่นี้ด้วย

บุญมี จี๊ฟู

ผู้วิจัย

2553

ชุดที่ 1 (สำหรับผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความ หรือเติมข้อความตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

สำหรับผู้วิจัย

1. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

☐

2. อายุ

☐ 1. อายุ 20-30 ปี

☐ 2. อายุ 31-40 ปี

☐

☐ 3. อายุ 41-50 ปี

☐ 4. อายุ 51-60 ปี

☐ 5. อายุ 60 ปีขึ้นไป

☐

3. ท่านสำเร็จการศึกษาสูงสุด

☐ 1. ประถมศึกษา

☐ 4. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

☐ 2. มัธยมศึกษา หรือปวช.

☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี

☐ 3. ประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือปวส.

☐ 6. อื่นๆ

☐

4. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง

☐ 1. ฝ่ายบริหาร

☐ 2. พนักงานเทศบาลสามัญ

☐ 3. พนักงานจ้างตามภารกิจ หรือพนักงานจ้างทั่วไป

☐

5. ท่านมีประสบการณ์การทำงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยหรือไม่

☐ 1. ไม่มี

☐ 2. มีระยะเวลา.....ปี

☐

6. รายได้เฉลี่ยของท่านต่อเดือน

☐ 1. รายได้น้อยกว่า 3,000 บาท

☐ 2. รายได้ 3,001 - 5,000 บาท

☐ 3. รายได้ 5,001 - 10,000 บาท

☐ 4. รายได้ 10,001 - 20,000 บาท

☐ 5. รายได้ 20,001 - 30,000 บาท

☐ 6. รายได้มากกว่า 30,000 บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความ และเติมข้อความให้ครบถ้วนสมบูรณ์

1. ท่านคิดว่าในรอบปีเทศบาล มีแผนการจัดกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย เป็นอย่างไร

☐ 1. มาก

☐ 2. พอดี

☐ 3. น้อย

☐ 4. อื่น ๆ (ระบุ).....

2. แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ท่านคิดว่าการบริหารจัดการด้านใดที่สำคัญที่สุด

☐ 1. ด้านนโยบาย

☐ 2. งบประมาณ

☐ 3. บุคลากร

☐ 4. อื่น ๆ (ระบุ).....

3. การดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

3.1 ด้านนโยบาย

☐ 1. เหมาะสม

☐ 2. ไม่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ.....

3.2 งบประมาณ

☐ 1. มาก

☐ 2. พอดี

☐ 3. น้อย

ข้อเสนอแนะ

3.3 เครื่องจักร และอุปกรณ์

☐ 1. เพียงพอ

☐ 2. ไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะ

3.4 บุคลากร และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะมูลฝอย

☐ 1. เพียงพอ

☐ 2. ไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะ.....

4. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับขยะมูลฝอยส่งผลอย่างไรบ้าง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. สร้างจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย
- ☐ 2. ช่วยทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่ลดลง
- ☐ 3. สร้างเครือข่าย และความสามัคคีในชุมชน
- ☐ 4. มีการคัดแยกขยะ และการนำของเหลือใช้จากขยะไปใช้ในชุมชน
- ☐ 5. ไม่ส่งผลอย่างไร
- ☐ 6. อื่น ๆ (ระบุ).....

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนการบรรจุลงในภาชนะ

- ☐ 1. ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก.....
 - ☐ 2. เห็นด้วย เนื่องจาก.....
- ข้อเสนอแนะ.....

6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ต่อการจัดกิจกรรม โครงการ และเครือข่าย เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย

- ☐ 1. ไม่เห็นด้วย เนื่องจาก.....
 - ☐ 2. เห็นด้วย เนื่องจาก.....
- ข้อเสนอแนะ.....

7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลโดยวิธีการจ้างเหมาเอกชนนำไปกำจัด

- ☐ 1. ไม่เห็นด้วยเนื่องจาก.....
 - ☐ 2. เห็นด้วย เนื่องจาก.....
- ข้อเสนอแนะ

8. ท่านเห็นว่าการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมการจัดการขยะมูลฝอยขั้นต่ำ 20 บาทต่อครัวเรือนมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

- ☐ 1. เหมาะสม.....
 - ☐ 2. ไม่เหมาะสม.....
- ข้อเสนอแนะ

9. ปัญหาหรืออุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

10. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม.....

เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักสูตรสาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในกรณีผู้วิจัย จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ได้โปรดพิจารณา และตอบคำถามทุกข้อของแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพราะคำตอบของทุกท่าน ทุกข้อมีความสำคัญต่อการวิจัย และข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น และจะนำไปเสนอในภาพรวม และจะไม่เกิดผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้นเกี่ยวกับการทำงานของท่าน ดังนั้นผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ
มา ณ ที่นี้ด้วย

บุญมี จีฟู

ผู้วิจัย

2553

ชุดที่ 2 หัวหน้าครัวเรือน หรือเจ้าของสถานประกอบการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความ หรือเติมข้อความตามความเป็นจริงที่เกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ 1. ชาย☐ 2. หญิง

สำหรับผู้วิจัย

2. อายุ

☐ 1. อายุต่ำกว่า 20 ปี☐ 2. อายุ 20 - 30 ปี☐ 3. อายุ 31 - 40 ปี☐ 4. อายุ 41 - 50 ปี☐ 5. อายุ 51 - 60 ปี☐ 6. อายุ 60 ปีขึ้นไป

3. การศึกษาสูงสุด

☐ 1. ประถมศึกษา☐ 2. มัธยมศึกษา หรือปวช.☐ 3. ประกาศนียบัตร อนุปริญญา หรือปวส.☐ 4. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี☐ 6. อื่น ๆ

4. อาชีพ

☐ 1. ไม่ได้ประกอบอาชีพ☐ 2. รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ☐ 3. เกษตรกรรม☐ 4. ค้าขายเกี่ยวกับ.....☐ 5. รับจ้าง☐ 6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้เฉลี่ยของต่อเดือน

☐ 1. รายได้น้อยกว่า 3,000 บาท☐ 2. รายได้ 3,001 - 5,000 บาท☐ 3. รายได้ 5,001 - 10,000 บาท☐ 4. รายได้ 10,001 - 20,000 บาท☐ 5. รายได้ 20,001 - 30,000 บาท☐ 6. รายได้มากกว่า 30,000 บาท

6. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน หรือสถานประกอบการทั้งหมด.....คน

7. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ หรือจัดตั้งสถานประกอบการในเขตพื้นที่.....ปี

(ระบุจำนวนเต็มเศษเกิน 6 เดือนให้ปัดเป็น 1 ปี)

8. ก่อนที่เทศบาลจะมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยให้ในครัวเรือน หรือสถานประกอบการของท่าน มีวิธีการกำจัดขยะโดยวิธี.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ด้านการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือน หรือสถานประกอบการ
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าถูกต้อง หรือ ไม่ถูกต้อง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขยะมูลฝอย	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
1. เทศบาลมีระเบียบ ข้อกฎหมายเกี่ยวกับขยะมูลฝอย ได้แก่ เทศบัญญัติเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย		
2. ขยะมูลฝอย หมายถึง ของเหลือใช้แล้วไม่ต้องการมีทั้งที่เป็น ของแข็ง ของเหลว เน่าเปื่อย และไม่เน่าเปื่อย		
3. ถ่านไฟฉายเก่า แบตเตอรี่เก่า หลอดไฟฟ้าที่ไม่ใช้แล้ว จัดเป็น ขยะประเภทขยะทั่วไป		
4. เศษอาหาร ผัก ผลไม้ เนื้อสัตว์ จัดเป็นขยะประเภทขยะเปียก		
5. ขยะรีไซเคิลได้แก่ ขยะที่ใช้แล้วไม่สามารถที่จะนำกลับมา ใช้ใหม่ได้อีกแล้ว		
6. เศษไม้ หญ้าแห้ง ใบไม้ กิ่งไม้ จัดเป็นขยะประเภทขยะแห้ง		
7. ถูพลาสติก กล่องโฟม สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ แต่ต้องใช้ระยะเวลานานมาก		
8. ก่อนที่จะทิ้งขยะมูลฝอยลงในภาชนะรองรับขยะ ไม่จำเป็นต้องมีการคัดแยกก่อนทิ้ง		
9. เศษกระดาษ หนังสือพิมพ์เก่า เมื่อทำการคัดแยกแล้ว นำไปกำจัด โดยวิธีการเผาทำลาย		
10. การคัดแยกขยะก่อนที่จะทิ้ง ทำให้ปริมาณขยะรวมที่เทศบาลจะต้อง นำไปกำจัดมีปริมาณลดลง		
11. ภาชนะรองรับขยะควรมีฝาปิดให้มิดชิด ไม่รั่วซึม เพื่อป้องกันแมลง และสัตว์ต่างๆ มาคุ้ยเขี่ย		
12. ขยะมูลฝอยเป็นบ่อเกิดของเชื้อโรคต่าง ๆ และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ ของพาหะนำโรค ได้แก่ แมลงสาบ หนู ยุง เป็นต้น		
13. การมีส่วนร่วมของประชาชนจะช่วยให้การบริหารจัดการขยะ ของเทศบาลประสบผลสำเร็จ		
14. การบริหารจัดการขยะที่ดี ควรเริ่มจากการปลูกฝังจิตสำนึก และ ให้ความรู้ แก่ประชาชนก่อน		
15. ธนาคารขยะเป็นรูปแบบวิธีในการลดปริมาณขยะมูลฝอย		

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยภายในครัวเรือน และสถานประกอบการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าตรงกับที่ท่านปฏิบัติมากที่สุด

1. ท่านมีวิธีการรวบรวมขยะมูลฝอยของท่านอย่างไร

- ☐ 1. เก็บรวมกันไว้โดยไม่แยกประเภท
☐ 2. มีการคัดแยกประเภทขยะ ก่อนบรรจุลงในถุงขยะ
☐ 3. วิธีอื่น ๆ ระบุ.....

2. ท่านมีถัง หรือภาชนะรองรับขยะมูลฝอยหรือไม่

- ☐ 1. มี ☐ 2. ไม่มี

3. ขยะมูลฝอยในครัวเรือน หรือสถานประกอบการของท่านส่วนใหญ่เป็นขยะประเภทใดมากที่สุด

- ☐ 1. ขยะเปียก ได้แก่ เศษอาหาร ผัก ผลไม้ เศษเนื้อสัตว์ ☐ 5. เศษโลหะต่าง ๆ
☐ 2. เศษหญ้าแห้ง ใบไม้ กิ่งไม้ เศษไม้ ☐ 6. ขวดแก้วต่างๆ
☐ 3. ถุงพลาสติก ขวดพลาสติก เศษพลาสติก ☐ 7. อื่น ๆ ระบุ.....
☐ 4. ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า แบตเตอรี่

4. ท่านใช้วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีใดมากที่สุด

- ☐ 1. เผา ☐ 4. ใส่ถุงขยะดำให้เทศบาลนำไปกำจัด
☐ 2. คัดแยก ทำปุ๋ย หรือบางส่วนขาย ☐ 5. วิธีอื่น ๆ ระบุ.....
☐ 3. ฝังกลบเอง

5. ส่วนใหญ่ท่านได้รับทราบข้อมูลข่าวสารการกำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลจากแหล่งไหน

- ☐ 1. ไม่ได้รับ ☐ 4. สมาชิกสภาเทศบาล
☐ 2. เพื่อนบ้าน ☐ 5. ทางวารสาร หรือทางเว็บไซต์
☐ 3. การประชาสัมพันธ์ของผู้ใหญ่บ้าน ☐ 6. ทางอื่น ๆ ระบุ.....

6. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรม และโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลหรือไม่

- ☐ 1. เคยเข้าร่วม (ข้ามไปตอบตอนที่ 4) ☐ 2. ไม่เคยเข้าร่วม

7. ท่านสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม โครงการเกี่ยวกับการจัดการขยะของเทศบาลหรือไม่

- ☐ 1. สนใจที่จะเข้าร่วม
☐ 2. ไม่สนใจที่จะเข้าร่วม
☐ 3. อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 4 ข้อมูลการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าตรงกับตัวท่าน

กิจกรรมของการมีส่วนร่วม	ระดับของการมีส่วนร่วม					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยทำ
1. ท่านเคยเข้าร่วมในการจัดเวทีประชาคมเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย						
2. ท่านมักจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนงาน และงบประมาณการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล						
3. ท่านมีส่วนร่วมในการพิจารณาแผนพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม						
4. ท่านมีส่วนร่วมในการยกร่างเทศบัญญัติเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยของเทศบาล						
5. ท่านเป็นสมาชิกหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะ เช่น ธนาคารขยะ การคัดแยกขยะ						
6. ท่านใช้วัสดุที่ย่อยสลายได้แทนวัสดุที่ย่อยสลายยาก เช่น ถุงผ้า ใบตอง แทนถุงพลาสติก						
7. ท่านมีการคัดแยกขยะทุกครั้งก่อนที่จะให้เทศบาลจัดเก็บ						
8. ท่านให้ความร่วมมือในการงดเผาเศษกระดาษ หลุม้าแห้ง หรือขยะแห้งทุกชนิดเพื่อลดมลพิษในอากาศ						
9. ท่านมีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ความรู้ ข้อมูลเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของเทศบาลให้แก่ผู้อื่น						

ตอนที่ 4 (ต่อ) ข้อมูลการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าตรงกับตัวท่าน

กิจกรรมของการมีส่วนร่วม	ระดับของการมีส่วนร่วม					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคยทำ
10. ท่านมีการติดตามข่าวสารเกี่ยวกับขยะมูลฝอยจากเทศบาลหรือหน่วยงานอื่น ๆ เสมอ						
11. ท่านมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษหรือเรียนเกี่ยวกับขยะมูลฝอย						
12. ท่านมีส่วนร่วมในการติดตาม หรือประเมินผลกิจกรรม และโครงการ เกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งแวดล้อมของเทศบาล						
13. ท่านมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวให้แก่เทศบาลเมื่อพบเห็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการทิ้งขยะมูลฝอย						
14. ท่านมีส่วนร่วมในการติดต่อประสานงานกับทางเทศบาลเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย						

ตอนที่ 5 ข้อมูลด้านความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงกับระดับความพึงพอใจของท่าน

ลักษณะความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ในภาพรวม					
2. นโยบายการบริหารจัดการขยะของเทศบาล โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม					
3. โครงการเกี่ยวกับการการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และสิ่งแวดล้อมของเทศบาลในช่วงเวลาที่ผ่านมา					
4. เทศบาลใช้วิธีการจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมแทนการจำหน่ายขยะดำ					
5. ท่านเต็มใจที่จะชำระอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บ ขยะมูลฝอย ตามเทศบัญญัติของเทศบาล					
6. การให้บริการถุงขยะดำฟรีหลังจากท่านมาชำระอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะมูลฝอย					
7. การให้บริการภายในสำนักงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเมื่อท่านมาติดต่อสอบถาม					
8. การให้บริการของพนักงานประจำรถเก็บขยะ					
9. ความระมัดระวังของพนักงานขับรถเก็บขยะ เช่น การระวังไม่ให้ขยะตกหล่นรื้อราดบนถนน					
10. ความพร้อม และความเหมาะสมของรถเก็บขยะ					
11. จำนวนรอบการเก็บขยะมูลฝอยของพนักงานเทศบาล เช่น สัปดาห์ละ 1 วันต่อหมู่บ้าน					
12. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล					

ตอนที่ 5 (ต่อ) ข้อมูลด้านความพึงพอใจในการจัดการขยะมูลฝอย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าตรงกับตัวท่าน

ลักษณะความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. การแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับขยะมูลฝอยของพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาล					
14. ความสะดวกในการขอรับการสนับสนุนเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย					
15. การกำจัดขยะมูลฝอย เทศบาลใช้วิธีการจ้างเหมาเอกชนนำไปกำจัด					

ตอนที่ 6 แบบแสดงความคิดเห็นของครัวเรือน/สถานประกอบการ

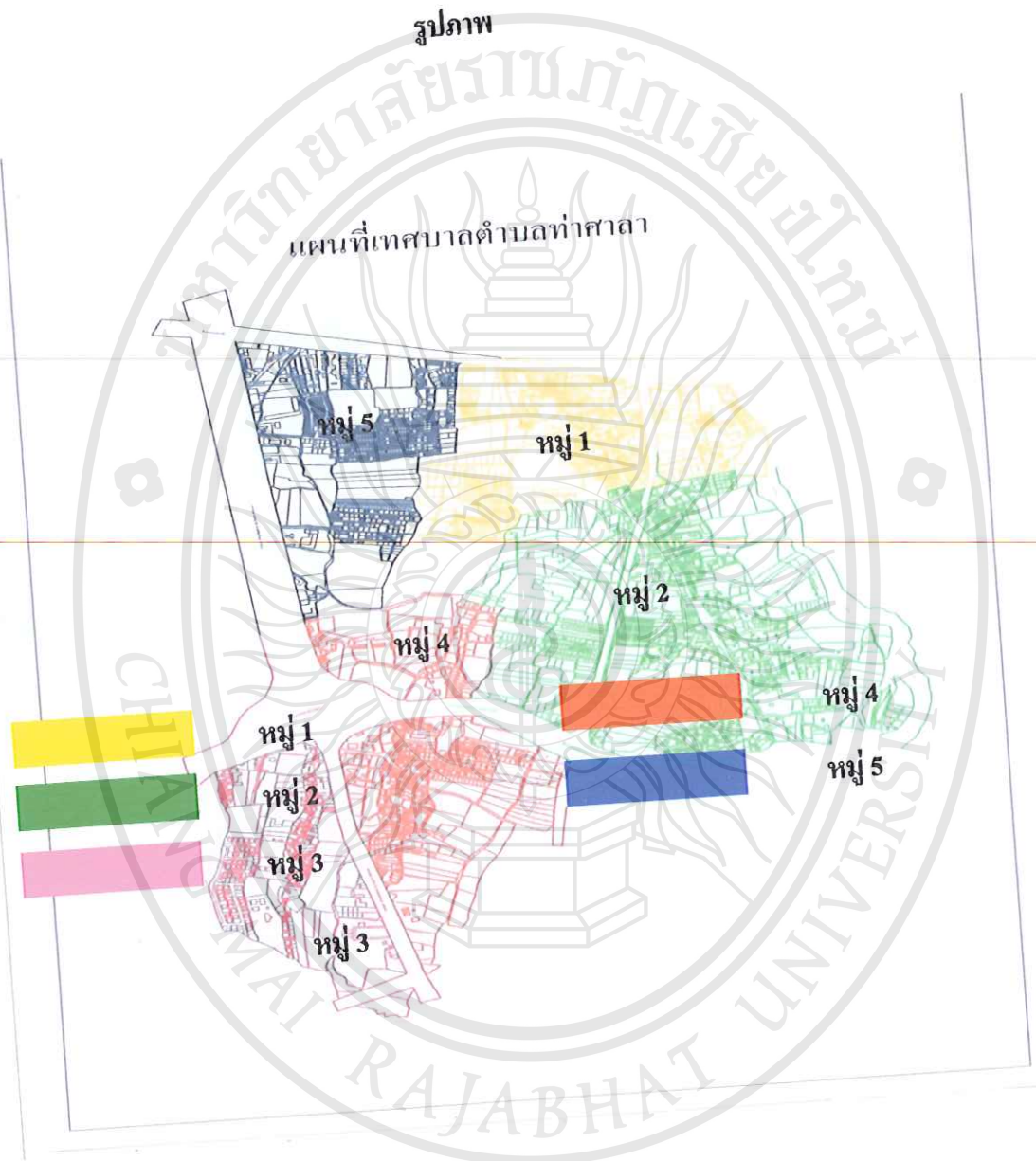
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างของแต่ละข้อต่อไปนี้ว่าตรงกับความคิดเห็นท่าน

ลักษณะความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น		
	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย
1. จัดให้มีสถานที่กำจัดขยะ เช่น การก่อสร้างเตาเผาไว้มลพิษในเขตพื้นที่			
2. จัดให้มีสถานีพัก และสถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยในพื้นที่เพื่อรอการขนถ่ายให้แก่เอกชน (กรณีจ้างเหมาเอกชนนำไปกำจัด)			
3. การจ้างเหมาให้เอกชนดำเนินการบริหารจัดการ ตั้งแต่การจัดหาภาชนะบรรจุขยะ การเก็บขนขยะในแต่ละหมู่บ้าน และการกำจัด			
4. การเก็บอัตราค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นในกรณีที่เป็ขยะมูลฝอยติดเชื้อหรือขยะมูลฝอยอันตราย			
5. เทศบาลควรตั้งภาชนะบรรจุขยะมูลฝอยแยกตามประเภทของขยะมูลฝอย อาทิ ขยะอันตรายสีแดง ขยะเปียกสีเขียว ขยะแห้งสีเหลือง เป็นต้น			
6. การเพิ่มกิจกรรม และโครงการเกี่ยวกับขยะมูลฝอย และสิ่งแวดล้อมในแผนยุทธศาสตร์หรือแผนประจำปีของเทศบาล			
7. เพิ่มงบประมาณด้านการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล เช่น การจัดซื้อรถขยะ การจ้างบุคลากร คนงาน เพิ่มมากขึ้น			
8. การปลูกฝังจิตสำนึกในการคัดแยกขยะมูลฝอย และการลดขยะ และการใช้ประโยชน์จากของเหลือใช้ในหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น			
9. การประกวดแข่งขันเกี่ยวกับการจัดการขยะของแต่ละหมู่บ้าน			

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ภาคผนวก ข

ภาพที่ 3.1 แสดงพื้นที่หมู่บ้านตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 4.1 แสดงการจัดเก็บขยะมูลฝอย ของพนักงานจัดเก็บขยะมูลฝอยเทศบาล
ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 4.2 แสดงการชั่งหาปริมาณน้ำหนักทั้งหมดต่อวันของขยะมูลฝอยเทศบาล
ตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ที่ ศธ.๐๕๓๓.๐๖/ว.๐๕๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอลาออกเพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คุณวันดี นน่อคำตักลี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้นายบุญมี จี๋ฟู นักศึกษา
ระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัด
เชียงใหม่" โดยมี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ จำรูญ ขาสมุทรและอาจารย์ทรงยศ คำรัมย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้ที่ประสบการณืเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี
โดยนักศึกษาได้ประสานกับท่านแล้ว บัณฑิตวิทยาลัยจึงใคร่ขอลาออกเพราะจากท่านในการตรวจสอบ
และให้ความเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นาย พงษ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทนายธรรม นานะจุติ)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายบริหาร
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐๕๓-๘๔๕๕๕๕
โทรสาร. ๐๕๓-๘๔๕๕๕๕

ที่ ศธ.๐๕๓๓.๐๖/ว.๐๕๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คุณไพฑูริย์ คำใหญ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้นายบุญมี จีฟู นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ภาควิชาโท
เรื่อง "ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าศาลา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่" โดยมี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ จ. วิชาญ ภาณุการและอาจารย์ทรงยศ คำชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี
โดยนักศึกษาก็ได้ปรึกษาท่านแล้ว บัณฑิตวิทยาลัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจ
และให้ความเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(กนก ติง)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพย์ากรณ์ นานะจุติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรภายใน ๐๕๐-๘๔๕๕๕๕

โทรสาร ๐๕๐-๘๔๕๕๕๕

ที่ ศธ ๐๕๓๓.๐๖/ว.๖๕๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอลาออกเพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คุณสำราญ จันทร์อักษร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้นายบุญมี จีฟู นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลท่าเสา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่" โดยมี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ จำรูญ ชาญพรและอาจารย์ทรงยศ คำชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย เห็นว่าท่านเป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี โดยนักศึกษาได้ประสานกับท่านแล้ว บัณฑิตวิทยาลัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบและให้ความเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศ.ดร. นานะ จูติ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพยาภรณ์ นานะ จูติ)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร. ๐๕๓-๘๔๕๕๕๕

โทรสาร. ๐๕๓-๘๔๕๕๕๕

ที่ ศธ ๐๕๓๓.๐๖/๖ ๕๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลแม่เหิยะ

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้นายบุญมี จี๊ฟู นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธิตศิลปศาสตร ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” โดยมีศาสตราจารย์เกียรติคุณเจ้าคุณยาสมุทร และอาจารย์ทรงยศ คำชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อทำวิทยานิพนธ์ กำหนดทดลองใช้เครื่องมือระหว่างเดือนวันที่ ๒๒ - ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ส่วนรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะประสานกับท่านโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประยุทธ์ วงศ์แปง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐๕๓-๘๘๕๕๕
โทรสาร. ๐๕๓-๘๘๕๕๕

ที่ ศธ ๐๕๓๓.๐๖/๖.๑๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง
จ. เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน ท่านนักค้ำบดแม่เหียะ

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้แก่นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์ ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” โดยมี ศาสตราจารย์เกียรติคุณจ้าวบุญ ยาสมุทร และอาจารย์ทรงยศ คำชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อทำวิทยานิพนธ์ กำหนดทดลองใช้เครื่องมือระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ส่วนรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะประสานกันท่านโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบกุดเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประยุทธ์ วงศ์เป็ง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐๕๓-๘๘๕๕๕๕
โทรสาร. ๐๕๓-๘๘๕๕๕๕

ที่ ศธ ๐๕๓๓.๐๖/ป.๑๕๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง

จ. เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน คำนับคำบลท่าศาลา

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้นายบุญมี จิ๋น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์ ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" โดยมีศาสตราจารย์เกียรติคุณจรัสญ์ ยาศมูท และอาจารย์ทรงยศ คำชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ กำหนดเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ส่วนรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาน่าจะประสานกับท่านโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประยุทธ์ วงศ์เป่ง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรสาร ๐๕๓-๘๔๕๕๕๕

โทรสาร ๐๕๓-๘๔๕๕๕๕

ที่ ศธ ๐๕๓๓.๐๖/ ๒.๖๔๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง

จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๐๑

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายกเทศมนตรีเทศบาล

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้นายบุญมี จี๋ปู นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์ ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” โดยมีศาสตราจารย์เกียรติคุณเจ้าคุณ ญาณุรักษ์ และอาจารย์ทรงยศ คำชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษากับข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ กำหนดเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะประสานกับท่านโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคอบเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประยุทธ วงศ์เป็ง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐๕๓-๘๔๕๕๕๕

โทรสาร ๐๕๓-๘๔๕๕๕๕

ที่ ศธ ๐๕๓๓.๐๖/๑ ๑๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน เจ้าของสถานีขนส่งผู้โดยสารเชียงใหม่

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศาสตราจารย์พิเศษ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" โดยมีศาสตราจารย์เกียรติคุณจรูญ ขาสมุทร และอาจารย์ทรงยศ คำชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ กำหนดเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะประสานกับท่านโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประพจน์ วงศ์แพ่ง)

อธิการบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐๕๓-๘๘๘๘๘
โทรสาร ๐๕๓-๘๘๘๘๘

ที่ ศธ ๐๕๓๓.๐๖/๓ ๑๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๒๐๒ ถนนช้างเผือก อ.เมือง
จ.เชียงใหม่ ๕๐๓๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน เจ้าของบ่อคำจัดขะ

ด้วยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้อนุมัติให้นายบุญมี ชีฟู นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตรบัณฑิต ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” โดยมีศาสตราจารย์เกียรติคุณจรัสญ งามบุตร และอาจารย์ทรงยศ คำชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จึงใคร่ขออนุญาตให้นักศึกษานำเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ กำหนดเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะประสานกับท่านโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประยุทธ์ วงศ์เป่ง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โทรศัพท์ ๐๕๓-๘๘๕๕๕๕
โทรสาร ๐๕๓-๘๘๕๕๕๕